„PIETON 2000“ — O NOUĂ EDIȚIE A CONCURSULUI PE TEME DE CIRCULAȚIE RUTIERĂ „PIETON 2000“

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ

Deși încă «tînăr» (are doar doi ani de existență), **«Pieton 2000»** se bucură deja de reală popularitate în rîndurile cititorilor revistelor noastre. Mărturie în acest sens — numărul participanților direcți la concursul propriu-zis (peste 10 000 la cele două ediții), dar mai ales numărul mult mai mare al celor care îl urmăresc și-i rezolvă «problemele» numai din dorința de a-și verifica și de a-și îmbogăți cunoștințele și-n acest domeniu. Fie că intră sau nu în posesia unuia dintre numeroasele și substanțialele premii oferite de organizatori, și unii, și alții sînt cîștigători: străduindu-se să găsească răspunsurile corecte la întrebările concursului, ei învață și se obișnuiesc totodată să circule corect pe drumurile publice, evitînd astfel pericolul de-a fi implicați în accidente de circulație. Acesta e, de fapt, cel mai mare premiu pe care și-l oferă singuri, premiu pe care vi-l puteți oferi oricare dintre voi, dragi pionieri și școlari, participînd la noua ediție, cea de-a III-a, a acestui concurs organizat de revistele «Cutezătorii» și «Jóbarát», în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Inspectoratul General al Miliției — Direcția Circulație și ADAS. Regulamentul de desfășurare a acestuia rămîne, în principal, același ca și la precedentele ediții. Vi-l reamintim:

- **La concurs pot participa, numai individual, toți pionierii și școlarii din clasele V—VIII.**
- **Concursul va consta din întrebări pe teme de circulație rutieră, incluse în cadrul a 12 taloane de participare. În fiecare număr al revistei, începînd cu numărul 50, va fi publicat un talon, fiecare dintre acestea constînd din cîte două întrebări. Fiecare întrebare va avea unul sau mai multe răspunsuri corecte, și unul sau mai multe incorecte. Participanții vor stabili răspunsurile corecte prin marcarea acestora, în spațiul special rezervat, cu un x. Răspunsurile la unele întrebări însoțite de schițe vor fi date prin indicații trecute pe acestea (deci nu ca de obicei, prin x).**
- **Taloanele cu răspunsurile completate, decupate și strînse de către fiecare participant, vor fi trimise pe adresa redacției în termen de cel mult 15 zile după apariția ultimului talon (cel de al 12-lea). Participarea la concurs obligă la prezentarea tuturor răspunsurilor, prin trimiterea celor 12 taloane de participare. Cei care nu vor trimite toate taloanele, nu vor fi luați în considerare la acordarea premiilor.**
- **Redacția revistelor «Cutezătorii» și «Jóbarát» va publica, periodic, informații despre desfășurarea concursului.**
- **La 30 de zile după apariția ultimului talon, juriul concursului, constituit din reprezentanții factorilor organizatori, va întocmi clasamentul pe baza căruia va acorda următoarele distincții și premii:**
- DOUĂ LOCURI ÎNTÎI — **cîștigătorii primesc o diplomă de onoare «Prieten al circulației» și cîte o bicicletă de semicurse echipată regulamentar;**
- PATRU LOCURI DOI — **cîștigătorii primesc o diplomă de onoare «Prieten al circulației» și cîte un casetofon;**
- ȘASE LOCURI TREI — **cîștigătorii primesc o diplomă de onoare «Prieten al circulației» și cîte un aparat de fotografiat;**
- 100 MENȚIUNI — **cîștigătorii primesc o diplomă de onoare «Prieten al circulației» și cîte o geantă tip sport.**

În cazul în care vor exista mai mulți participanți cu același punctaj, acordarea distincțiilor și premiilor se face prin tragere la sorți.

- **Consiliul Național al Organizației Pionierilor oferă cîștigătorilor locurilor I, II și III posibilitatea de a-și petrece circa 12 zile într-o tabără la mare, în vara anului 1981.**

Pentru documentare în vederea răspunsurilor la întrebări, vă recomandăm următoarea bibliografie:

— **Regulamentul de circulație;**

— **Regulamentul de organizare și funcționare a patrulelor școlare de circulație;**

— **Regulamentul concursului. «Cea mai bună patrulă școlară de circulație»;**

— **Manualele școlare de circulație pentru clasele I—IV, V—VI, VII—VIII, IX—X și XI—XII;**

— **Materialele și expunerile pe teme de circulație apărute în revistele «Cutezătorii» și «Jóbarát» sau în alte publicații;**

— Pentru documentarea necesară în vederea rezolvării întrebărilor pe teme de A.D.A.S., concurenții se vor adresa sucursalelor A.D.A.S.

Notă

CEI CARE DORIȚI SĂ PARTICIPAȚI LA CONCURS, DECUPAȚI, COMPLETAȚI ȘI TRIMITEȚI IMEDIAT, PE ADRESA REDACȚIEI, TALONUL DE MAI JOS:

TALON
de participare la concursul
«Pieton 2000»,
ediția a III-a, 1980—1981

Numele și prenumele . . . .
localitatea . . . . strada . . . .
. . . . nr. . . . . . sectorul . . . .
județul . . . . școala . . . .
. . . . clasa . . . .
Semnătura . . . .

---

ivan patzaichin

Cu toată dragostea prietenilor mei, cititorii revistei „Cutezătorii“

(urmare din pag. 3)

— Te știam un monument al modestiei!

— Nu mi-o lua în nume de rău, dar nu susțin că putem obține aceste titluri din dorința de a brava. La Moscova, unde n-a lipsit nimeni dintre așii pagaei mondiale, am cîștigat cursa cu un avans de două secunde. Și asta fără să mai forțăm în finiș. Realmente, cu Toma Simionov alături, nu mi-e teamă de nici un alt echipaj.

— Explică, te rog, cititorilor noștri, longevitatea ta ieșită din comun.

— Nu e nici un secret. Eu duc o viață sportivă efectivă, adică nu fumez, nu consum băuturi alcoolice, mă culc devreme seara și privesc antrenamentele cu toată seriozitatea. Poate lucrurile astea par banale, dar ele alcătuiesc, în fond, așa-zisul mare secret.

— Vorbește-ne despre copiii Deltei tale natale.

— Sînt nemaipomeniți! La 4-5 ani știu să înoate binișor, iar la 7-8 ani mînuiesc vîslele cu destulă îndemînare. Concursurile de bărci pescărești sînt deliciul lor, chiar eu debutînd cu o victorie la un asemenea concurs. Mulți dintre ei au făcut și vor face mari isprăvi în sportul românesc, dar nu numai pentru calitățile lor înnăscute, ci și pentru caracterele tari, bărbătești, pe care le au si pentru dorința aprigă de victorie. La noi, în Deltă, locul doi nu înseamnă nimic. Ori victoria, ori nimic!

— Te duci des acasă, la Mila 23?

— De 2-3 ori pe an, dar, de fiecare dată, cel mai mult mă bucură reîntîlnirea cu copiii satului. Toți mă îmbrățișează, mă sărută și mă roagă să le dau autografe, chit că mulți dintre ei au cîte 10-15 autografe de la mine!

— Ce-nseamnă pentru tine canoea?

— Dacă vrei, e... automobilul meu de formula unu! Am făcut cu canoea mea înconjurul lumii; și nu o dată! E cel mai bun tovarăș al meu, e «carul meu de luptă»!

— Să ne întoarcem aici, la București, unde ai susținut recent examenul de admitere la I.E.F.S. Din cîte știu, ai obținut și aici o medalie, de... argint, fiind al doilea pe lista celor admiși. Cum a fost?

— Greu, ca orice examen. Pentru mine, care nu mai sînt la vîrsta Nadiei, a însemnat foarte mult, dar, deși sînt ofițer, am dorit să-mi completez studiile cu această facultate. Dorința mea e ca, după retragere, să devin profesor sau antrenor.

— Ai fost pionier?

— Bineînțeles, dar cu mulți, tare mulți ani în urmă. Păstrez de atunci amintiri frumoase, cum numai copilăria și primii ani de școală îți pot oferi. Bătrînul meu, pescar de meserie, a pus undeva, într-un cufăr, cravata mea de pionier. Mai are acolo prima medalie de campion al țării, pe care am cucerit-o în 1967, și o diplomă la fel de veche. Le păstrează și-mi spune mereu că sînt trofeele mele cele mai de preț!...

— Care e cea mai scumpă amintire a vieții tale?

— N-o să mă crezi, dar nu e o amintire sportivă. E clipa în care am devenit tată! Fiica mea, Ivona, care are acum trei ani și jumătate, e frumoasă ca o păpușă!

— Va face sport?

— Bineînțeles, dar nu caiac, ci gimnastică. Mereu îmi spune: «Nadia e mai bună decît tine!»

— Și tu ce zici?

— Eu?! Îi dau dreptate ...

TATA CU PĂDUREA PE UMERI

SCHIŢA DE Ilie Traian

«Pasăre proastă... proastă rău!» bombănea tataie în timp ce îşi aranja un scaun pe care să se urce, doar-doar o ajunge la grinda cu pricina. De fapt, un ciot dintr-o grindă a grajdului, pe care guguştiucul îşi pusese oul la clocit, dar grinda nefiind... un cuib, oul căzuse. Avea dreptate tataie să-l bombăne pe guguştiuc, dar ce-i veni, văzîndu-l pe Ionică? «Tu ce stai, mă? Iar n-ai treabă?» N-avea, cum să aibă treabă un copil, adică o persoană fără servici, fără lot individual la C.A.P şi unde mai pui, şi-n vacanţă?!

Era clar: supărat foc din pricina guguştiucului, lui tataia i-ar fi căşunat pe el, ca să se descarce. Presimţind pericolul, Ionică privi repede în jur, în căutarea unei idei: încotro: Adică, încotro s-o ia? «N-ai treabă, ai? Taică-tău şi-a rupt spinarea la casa aia (tocmai îşi făceau casă nouă); serviciul — servici, porumbul trebuie săpat şi tu? «Aoleu! Începe! Ionică simţi că-l frige pămîntul la tălpi, nu apărea nici o idee de care să se agaţe... agaţe... aga... Aha! — îi căzu lui privirea pe cîrligul undiţei înfiptă la streaşina pătulului, drept în faţă. Cît ai clipi din ochi, undiţa nu mai era la streaşină, cutia de chibrituri nu mai era pe cuptor (sertarul pentru rîme, cum îi spunea el în glumă) iar el nu se mai afla «în bătaia» bombănelii lui tataia pe care, acum cînd deschidea portiţa grădinii, abia îl mai auzea. «Uf», răsuflă uşurat; ce invenţie diabolică! Adică bătrînii ăştia, parcă au fost special inventaţi ca să-i piseze pe copii cu ideea lipsei de recunoştinţă faţă de părinţi. «Cînd era taică-tău de vîrsta ta, ehei» — îşi aduse el aminte binecunoscutul refren cu care tataia îşi începea toate reprizele Acum îşi dădu seama că niciodată nu zicea «cînd eram eu» sau... altcineva; nu: «cînd era taică-tău». Hm! — surîse el cu neîncredere aducîndu-şi aminte că taică-său — el însuşi îşi amintea cu haz — nu fusese deloc un model fără cusururi: luase bătăi, ăhă! Înfipse rîma şi-o aruncă; un rîuleţ mic trecea tocmai prin spatele grădinii lor. Ce linişte aici! Strivi cu piciorul nişte crenguţe care îl împiedicau să arunce undiţa şi abia pe urmă observă că era un pui de nuc. Un sentiment de vinovăţie îl vizită scurt: «N-are cin' te bate, asta e!» — auzi el un alt refren al lui tataie, la care Ion, taică-său adică, zîmbea întotdeauna pe sub ascuns. Atîta, zîmbea şi nu spunea nimic. «Nucii s-au dus de tot» — auzi el în continuare monologul lui tataie; «Lumea s-a urcat în RATĂ şi fuga la oraş; nimeni nu mai pune un pom!» — şi trase speriat; o muşcătură isteaţă era să-i bage acul la răgălie. Dar peştişorul nu ieşi.

Ce linişte aici; el singur, tataie acolo, cu guguştiucii lui, taică-său... Unde zicea că merge? A, da: să aducă tuburile pentru puţul cel nou — îşi aminti el în treacăt şi scoase undiţa: fusese sigur că acul o să fie gol şi aşa era. «Excrocule!» — se adresă el, rîzînd spre ochiul de apă ce se desena între crengile puiului de nuc care se ridicaseră totuşi din nou. «Ei!» — se înfurie el şi le călcă din nou, mai vîrtos. Acum da! Căută o rîmă mai scurtă, să n-o tragă afară din ac, şi aruncă iar.

Din nou îl învălui liniştea grădinii, o linişte care... Ei, nu! Acuma nu mai era linişte, ba era chiar pericol: raţele lui Dadalică, un cîrd întreg, veneau lipăind prin apă într-o zarvă nebună tocmai spre locul lui. Trebuia să se grăbească şi să înfrunte duşmanul înainte de-a ajunge atît de aproape, încît lupta cu el să-i sperie peştii. Aruncă cu bolovani, dar nu cu putere, ci precis. Trebuia ca bolovanul să cadă neapărat înaintea cîrdului ca să-l întoarcă din drum. Un bolovan, doi, trei — raţele îndărătnice abia se opriseră din înaintare şi protestau din ce în ce mai zgomotos. În cele din urmă cîrmiră scurt şi dădură cotul înapoi, cu mare larmă şi cu mare hărnicie.

Din nou linişte. Se-ntoarse la undiţă — «precis iar o să fie acul gol», îşi zise el, văzînd pluta care stătea liniştită; «hai s-o scot» şi... scoase o roşioară de toată frumuseţea. «De ce prinzi peştele meu, ai?» — auzi el pe cineva şi abia acum văzu pe malul celălalt pe Gică al lui Fane Amuza stropşindu-se la el. «Taci mă din gură» — îi zise el paşnic şi se preocupă să desfacă peştele din ac. Gică, nimic: «Te spun eu lui tăticu să te bată». «De ce să mă bată»? «D-aia!» «Fugi d-aci!» — nu-l luă în seamă Ionică şi privi fermecat luminoasa fiinţă din palmele sale. O aruncă în ligheanul cu apă pe care-l avea pregătit întotdeauna: după ce se juca cu ei, le dădea drumul înapoi, în gîrlă! «Dacă te spun, să vezi tu ce te bate tăticu» — continuă Gică, pe un ton alintat şi tocmai tonul ăsta îl sîcîia foarte tare pe Ionică. Auzi: «tăticu» — parcă «tată» pur şi simplu nu era de-ajuns, parcă tatăl lui ar fi mai ceva decît al altora. «Ce vorbeşti, mă?» — se abţinu el totuşi şi se ghemui lîngă lighean. Simţind pesemne o oarecare înfruntare în tonul lui Ionică, celălalt se înfipse: «Te bate şi pe tine şi pe frate-tu şi pe tactu... şi pe cine mai vrei tu, să ştii!» I-auzi? Pe cine mai vrea el! Se uită pe malul celălalt la ciudatul personaj care, ori avea obsesia cu «te bate tata», ori era pus pe harţă. «Fugi mă d-aci că-mi sperii peştii!» — îi zise cu un ton superior. «Du-te acasă şi discută cu raţele tale!» Gălăgioasele înaripate de-adineauri — i se părea acum — semănau foarte tare cu nepoftitul ăsta plin de ţîfnă şi ifose. Dar n-apucă să-şi termine gîndul că un plescăit puternic ridică stropi de apă pînă la el. Simţi că vede roşu în faţa ochilor, îl văzu pe Gică ridicînd al doilea bolovan, îi trecu prin minte că s-ar putea, de ce nu, ca pe acesta să-l arunce chiar în el, dat tocmai atunci, de undeva din dreapta, se auzi Fane strigînd: «Gică, n-auzi mă de cînd te strig?!» Radios, Gică îl ameninţă de dincolo: «Aha! Te spun eu lui tăticu, să vezi ce-ţi trage» — şi icni de plăcere la gîndul că... Dar n-apucă să-şi deguste gîndul că o plesnitură înfundată îi arse cu putere ceafa. Deloc surprins de tratament Gică se sculă fără grabă şi tot fără grabă încercă să-şi desprindă urechea stîngă din şurubul degetelor care mai înainte îl plesniseră. În ciuda urgiei care îi tortura urechile, figura lui se scălîmbăia veselă, retrăgîndu-se printre bălăriile din fundul grădinii, preocupată să arunce înapoi ultimele provocări.

Se făcuse din nou linişte. O linişte grea, grea de ruşinea ce apăsa parcă aerul — şi Ionică simţi deodată că trebuie să se găsească cineva care să trăiască ceea ce se cerea în acel moment şi să despovăreze aerul grădinii. Şi acesta era el. El şi nu Gică, retrăgîndu-se printre bălării cu mutra lui lipsită de expresie: «Tata te bate şi pe tine şi pe... De ce să mă bată? — se răzvrăti abia acum Ionică; el care nu trăise niciodată această scenă. **De ce să trebuiască să mă bată cineva?** — înţelesese el brusc.

Îşi strînse undiţele fără chef şi plecă. Spre mirarea lui, mergea tocmai spre pătulul lui tataie, adică nu-l mai ocolea ca altă dată de teama binecunoscutelor sale cicăleli. Tataie nu mai era acolo şi parcă îi păru rău că n-are cine să-l ia «la trei». Acel «nu se-ntîmplă nimic» de pe figura lui Gică (în timp ce degetele vînjoase ale lui taică-său îi deşurubau urechea) îl persecuta prin nefirescul său. Se pomeni mergînd spre puţul lui taică-său; chiar aşa i-a şi spus în gînd: «puţul lui tata». Era gata, mirosea a pămînt proaspăt, iar găleata nou-nouţă îşi arăta cu mîndrie cusăturile sudate. Îl făcuse taică-său, aşa cum făcuse aproape singur, pe nesimţite, toată casa.

— Unde-o fi acuma? «Tataie, unde a plecat tata?» Nu se aştepta să i se răspundă, dar omul, mirat de neaşteptatul interes, uită cicăleala obişnuită şi se trezi că-i spune: «E pînă-n deal la Boghe, să caute nişte căpriori pentru grajd». Acuma, după căpriori? Îi ştia: nişte trunchiuri lungi şi grele, abia le urneşte un om. Îşi aduse aminte brusc de puiul de nuc. Încercă să uite, privind lung la puţul care mirosea a pămînt proaspăt. Degeaba. «Te spun eu lui tata şi te bate» — şi palma aceea grea de-atîta ruşine îi răsună din nou în urechi, ca o învinuire. Pe el taică-său nu-l bătuse niciodată... Şi gîndul, stîrnit de mirosul de pămînt proaspăt al puţului pe care-l privea, ieşi din curte căutîndu-l pe taică-său. Taică-său care acuma cobora dealul lui Boghe, cu toată pădurea pe umeri.

Şi imaginea lui creştea...

— Ce faci, mă? se auzi mirarea lui tataie. Nu te duci în casă la televizor?

Nu se mişcă.

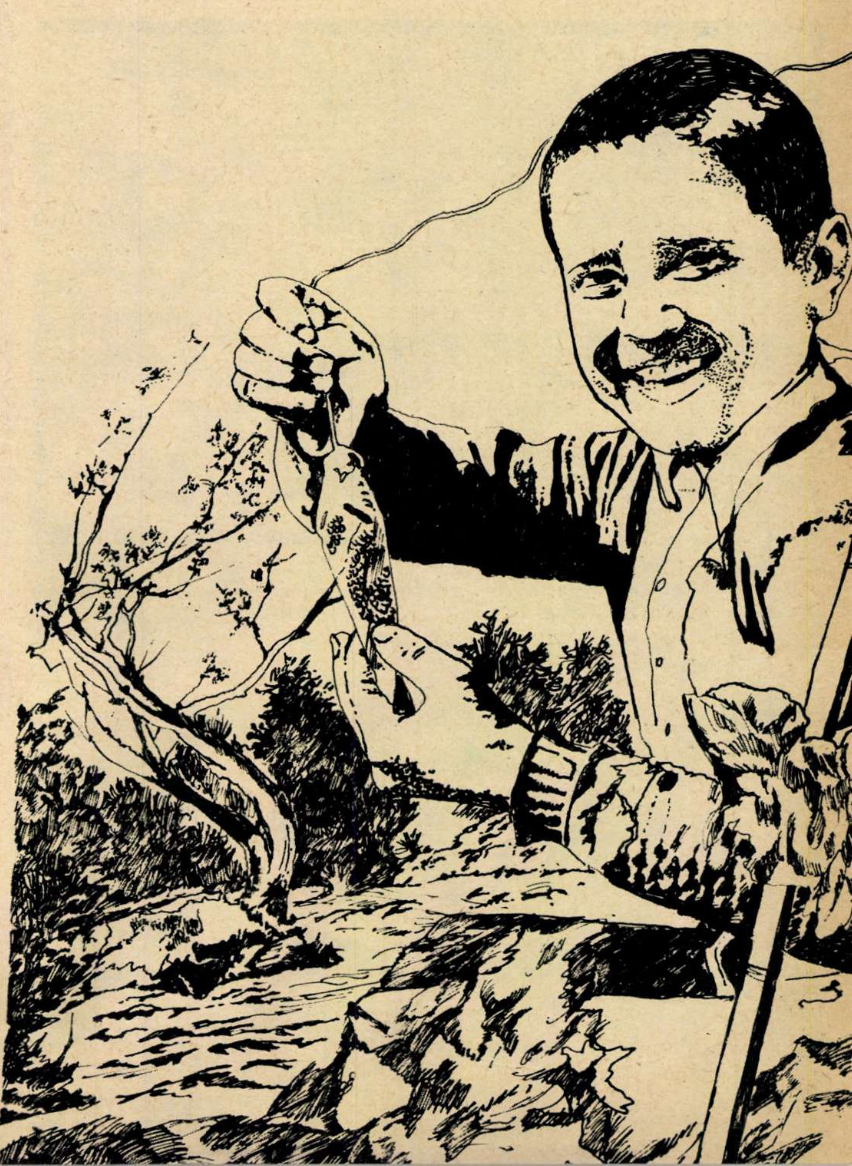

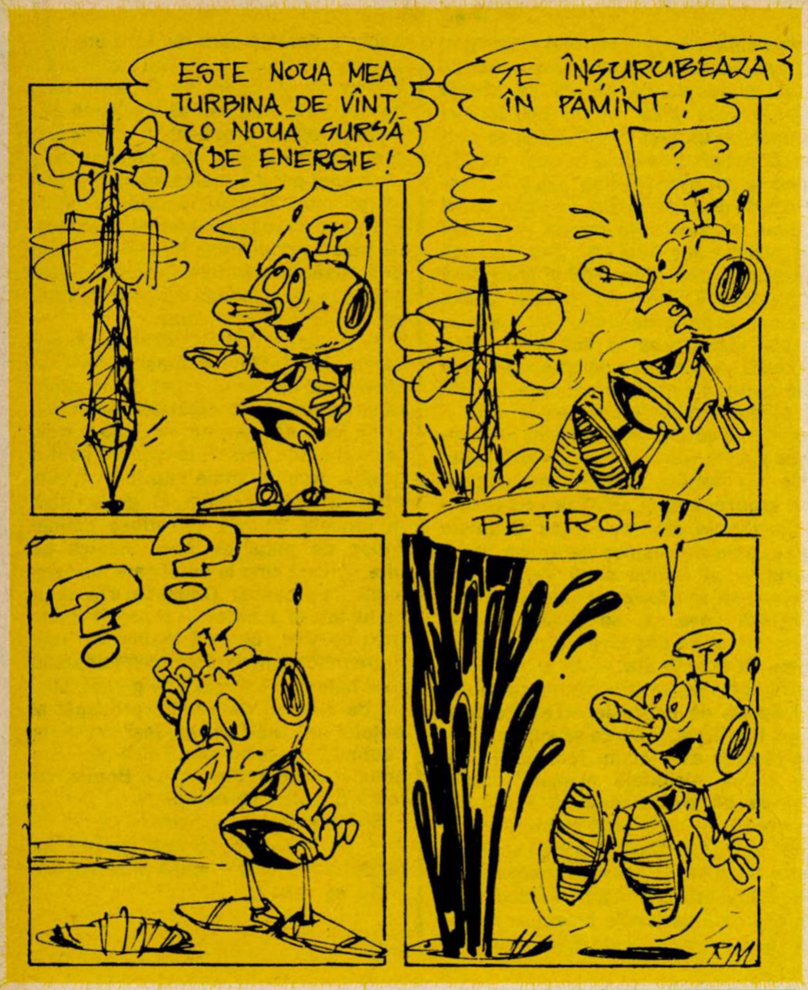
ESTE NOUĂ MEA TURBINĂ DE VÎNT, O NOUĂ SURSĂ DE ENERGIE!
SE ÎNŞURUBEAZĂ ÎN PĂMÎNT!
? ?
?
PETROL!!
RM

CLEPSI

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă Edmond Nicolau

RĂSPUNS LA PROBLEMA DIN NUMĂRUL TRECUT:

La fiecare îndoire, numărul colilor se dublează, după care se scade o unitate — coala ce se pune de-o parte. Formula generală este deci $N(n)=2N(n-1)-1$, unde $N(n)$ este numărul colilor după n îndoiri, iar $N(n-1)$ numărul colilor după $n-1$ îndoiri. În plus, $N(o)=2$, numărul colilor, la început, fiind 2. Observăm că putem scrie: $N(1)=2N(0)-1=2\times2-1=2+2-1=2^1+1$; $N(2)=2\times3-1=2\times2+2-1=2\times2+1=2^2+1$. Putem deci demonstra relaţia generală $N(n)=2^n+1$.

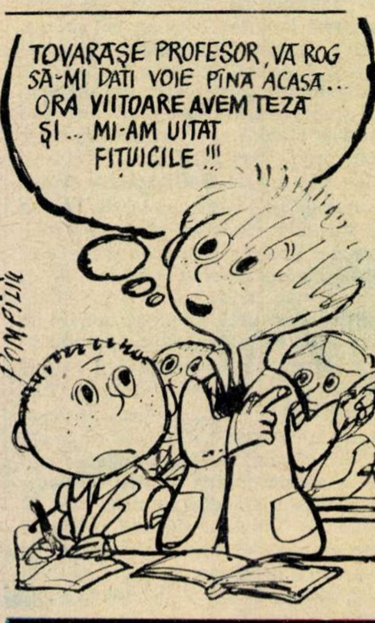
TOVARĂŞE PROFESOR, VĂ ROG SĂ-MI DAŢI VOIE PÎNĂ ACASĂ... ORA VIITOARE AVEM TEZĂ ŞI... MI-AM UITAT FIŢUICILE!!!
POMPILIU

ASTRONAUTICĂ
CIBERNETICĂ
ELECTRONICĂ
MATEMATICĂ
MODELISM
MECANICĂ
CHIMIE
AUTO-CARTING
CONSTRUCŢII

11

START spre viitor

REVISTĂ TEHNICO-ŞTIINŢIFICĂ A PIONIERILOR ŞI ŞCOLARILOR EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

IN OBIECTIV:
PERFECTIONAREA CONTINUĂ A AUTODOTĂRII SCOLARE

GÎNDIT ŞI FĂURIT ÎN ROMÂNIA

V-aţi asigurat abonamentul pentru anul 1981 la

START spre viitor

INVENTICA BD*

NOUL CONCURS AL REVISTEI NOASTRE A STÎRNIT DE LA BUN ÎNCEPUT INTERESUL CITITORILOR. NUMEROASE SCRISORI ŞI TELEFOANE CER DETALII ASUPRA POVESTIRII ÎN IMAGINI SAU A BENZII DESENATE, CUM MAI ESTE NUMITĂ ACEASTA, SOLICITĂ OPINII DESPRE IDEILE PE CARE AU ŞI ÎNCEPUT SĂ LE SCHIŢEZE.

- **Da, dragi cititori, personajele pot fi oricît de numeroase, dar este bine să ne alegem fiecare un personaj principal, ale cărui isprăvi să le relatăm cu precădere.**
- **Da, roboţelul poate fi înzestrat, pe lîngă radarul său, cu cele mai năstruşnice însuşiri: raze laser, braţ rotativ, senzori de radiaţii, excepţionale aptitudini de calculator, memorie electronică etc.**
- **Da, în benzile voastre pot apărea şi Pif, şi Dan Buzdugan, Mihaela (de la emisiunea TV «1001 de seri»), personajele lui Disney şi alte personaje celebre, precum şi copii, adulţi, maşini vorbitoare, tot ce este necesar pentru desfăşurarea nestingherită a subiectului.**
- **Da, e bine, e chiar foarte bine să aveţi umor în benzile voastre desenate. Aceasta nu înseamnă că subiectele serioase — istorice, de anticipaţie ştiinţifică, de aventură ori chiar dramatice — nu sînt la fel de interesante. Singurele nepermise sînt cele plictisitoare...**

Toate datele privind marele concurs de benzi desenate

INVENTICA B.D.

au apărut în numărul 48 al revistei «Cutezătorii». Numeroase premii vă aşteaptă.

DRA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	O	B	●						
2	O	●	O	D	A	●				
3	V	A	C	Ă	N	T	Ă	●		
4	●		A						●	
5			N				●			●
6			C		●					
7			I	●						
8			●			●		●		
9					●					
10		●								

SPORTURI DE IARNĂ

ORIZONTAL: 1) Sanie joasă, dirijată cu ajutorul unui volan. Obstacol în proba de slalom. 2) Compoziție muzicală cu caracter eroic. Probă alpină de rezistență la schi. 3) Tradițional moment de «pauză» în activitatea școlară, perioadă de odihnă, recreere și practicare a sporturilor de iarnă în tabere. Coboară iarna de la munte, deși sînt îmblănite. 4) Campion român la bob. 5) Explorator norvegian care a traversat Groenlanda pe schiuri (1888). In marș! 6) Corabie (înv.). Instrument la îndemîna tuturor copiilor pentru practicarea celui mai popular sport al sezonului alb (pl.) 7) Luna florilor, dar nu de gheață. Inlesneste alunecarea pe gheață. 8) Pe derdeluș! Nea. Începe cristiania. 9) Lecții. Patinoarul pe care se desfășoară o partidă de hochei. 10) Saltul schiorului de la trambulină.
VERTICAL: 1) Localitate în vestul Bulgariei. Troiene. 2) Activitatea portarului la hochei 3) De ei se prind patinele sau schiurile. Marinescu Sorin. 4) A face piruete pe luciul gheții în cadrul patinajului artistic. Zăpadă. 5) Utilizată drept pîrtie (pl.). La patinaj. 6) Cu părul tăiat (fem.). Ochiți la tir! 7) În opoziție cu dulce Cu o condiție fizică robustă. 8) Soarele trambulinelor. A porni. În frunte. 9) Localitate în Norvegia. Cinstit. 10) Continent care își dispută cu Scandinavia paternitatea schiului Anotimpul olimpiadelor din sezonul alb.

DICȚIONAR: BOV, TRO.

Nicolae Axioti

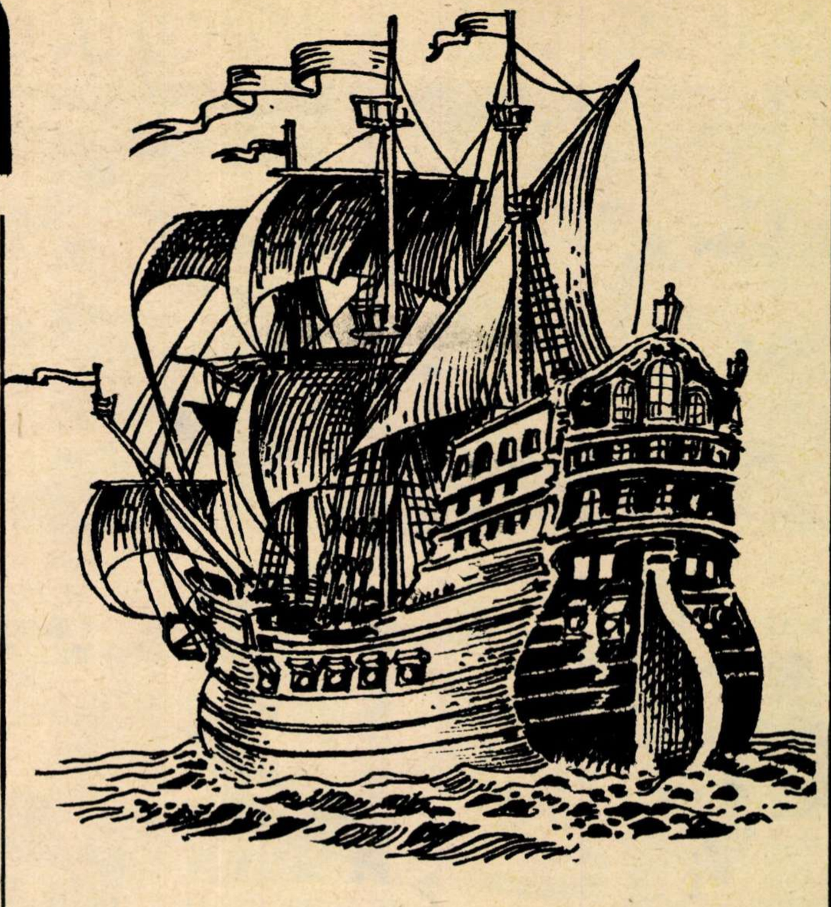

MUZEU AL NAVIGAȚIEI

Helsinki, capitala Finlandei, se va îmbogăți cu un nou muzeu — cel al navigației. El este în curs de amenajare pe insula Focilor și va prezenta dezvoltarea acestei străvechi îndeletniciri, precum și viața marinarilor în partea de nord a Europei. Vremurile contemporane vor fi ilustrate printr-o navă-pompier și un spărgător de gheață.

SUPERLATIVE LEGUMICOLE

Grădinarul amator suedez Kole Kaistorovski, care și-a dobîndit faima de a obține exemplare-record, are cu ce se lăuda și în acest an. El a scos din pămînt un morcov uriaș: 36 cm lungime, 23 cm grosime! La antipod, în statul brazilian Minas Gerais, a făcut senzație un alt grădinar amator: în grădina lui au fost obținute două fructe de ananas, fiecare în greutate de cîte 11 kg.

COMUNICAȚII PRIN SCOARȚA PĂMÎNTULUI

Primele transmisii radio care să traverseze scoarța Pămîntului și nu numai atmosfera ar putea fi realizate în anii viitori. La baza acestei realizări ar sta particulele atomice denumite neutrino — care nu sînt încărcate cu electricitate și au o masă aproape nulă. Ele sînt capabile să traverseze materia fără a intra în coliziune cu alte elemente atomice, fără a fi reținute sau a-și pierde energia inițială. Transmisia ar urma să se realizeze în sistem Morse. În acest scop va fi folosit un accelerator de particule.

DIN ENCICLOPEDIA CUTEZANȚEI

În 1964, profesorul român Victor Vâlcovici publica ipoteza sa conform căreia sistemul solar s-a format din materia unui disc gigantic alcătuit din gaze și praf aflate în stare de vibrație și care ar fi existat în jurul Soarelui, la cîteva zeci de milioane de ani după apariția lui. Treptat, materia discului s-ar fi organizat în inele avînd în centru Soarele, acestea concentrîndu-se apoi în planetele de astăzi.

Această teorie a fost actualizată de cele mai noi descoperiri raportate de sonda spațială «Voyager»-1 din imediata apropiere a planetei Saturn. Cercetarea miilor de fotografii transmise pe Pămînt arată că cele circa 1 000 de inele ale acestei planete au o alcătuire mult mai complexă decît se credea: unele inele sînt «împletite» sau prezintă «noduri», altele — mari pete negre care își modifică în timp forma. Unele din aceste observații îi determină pe specialiști să se întrebe dacă la scara planetei Saturn nu se repetă evenimentele petrecute cîndva la scara Soarelui, în perioada formării planetelor. Studii ulterioare vor încerca să stabilească dacă asistăm, într-adevăr, la formarea unor noi sateliți ai planetei după rețeta profesorului român.

Printre celelalte descoperiri ale lui «Voyager»-1 se numără cei patru noi sateliți ai planetei, dintre care doi evoluează pe aceeași orbită, apropiindu-se mereu, pentru ca în viitor să se îndepărteze iar. Cercetarea satelitului Titan a pus în evidență un astru acoperit cu oceane de azot lichid, cu o atmosferă de azot la temperaturi între −98 și −203°C. În plus, pe Titan s-ar putea să plouă cu... benzină! În fine, Saturn este înconjurat de un nor inelar de hidrogen.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
MIHĂESCU IOAN

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033

TEZELE!

(Urmare din pag. 3)

lucrări de control curente. Coincidență nefericită — teza a reluat subiectul, mult mai complex, evident. De la extemporal pînă la teză uitase lucruri esențiale. «M-am convins că nu mă pot bizui pe „amintirile" despre o anumită lecție și ca să nu mai reeditez eșecul, m-am pregătit în egală măsură la literatură și gramatică. Și tot o teză — de astă dată de matematică — m-a învățat un lucru extrem de important: să fim atenți. **cum transcriem subiectul lucrării**, scris pe tablă. Am plătit odată destul de scump pentru că îmi copiasem greșit un exercițiu.» Incidente care — nu-i așa — nu sînt străine unora dintre voi, chiar elevi buni la învățătură, precum Grațiela.

Laura Ion — o elevă foarte bună la învățătură (și poetă) amendează foarte energic lipsa de considerație pe care destul de mulți elevi o dovedesc față de lucrările de control curente. Soarta «vitregă» a extemporalului e determinată, spune ea, și de faptul că «ne-am obișnuit să credem că nota de la extemporal contează mai puțin decît cea de la teză. Dar nota extemporalului nu înseamnă și ea tot o estimare a calității învățăturii noastre? **Extemporalele nu sînt altceva decît o avanpremieră a tezelor. Ele pregătesc teza, pun în mișcare capacitatea noastră de valorificare a cunoștințelor, capacitatea de a stabili relații între ele, de a selecta esențialul, de a sintetiza.** Iar «petele» și «liniile roșii» fie dintr-un extemporal, fie dintr-o teză, dovedesc același lucru: că nu ai învățat cît și cum trebuia.

— Bine, ai învățat, cunoști totul, dar mai trebuie ținut seamă și de un fapt pe care unii dintre noi îl cam ignorăm (intervenția foarte promptă aparține elevei Mariana Voica): **cum formulăm, cum exprimăm ceea ce știm.** Fiindcă pentru fiecare obiect e necesar un limbaj specific, adecvat — literar sau științific. Or extemporalele sînt niște instrumente ajutătoare în acest sens: ne obișnuiesc să ne ordonăm, să ne exprimăm ideile. Ca să nu mai vorbesc cît e de important și aspectul lucrării.

— În privința asta, teza beneficiază de mult mai mare atenție decît «bietul extemporal», unde ba mai ștergi, ba mai adaugi printre rînduri, scrii cînd cu pixul, cînd cu creionul... Pînă și tema noastră de acasă — «extemporalul nostru zilnic» — arată mai aspectuos decît o lucrare de control curentă. **Uităm adesea că orice fel de lucrare — temă, teză sau extemporal — impune aceeași seriozitate, autoexigență față de munca noastră»** (Narcisa Sima).

Fără îndoială, în dialogul colegilor voștri de la Școala generală nr. 15 din Pitești ați recunoscut și opinii asemănătoare cu ale voastre și unele greșeli pe care le sperăm nerepetabile. Așadar, viața elevului e plină de experiențe din care poți să înveți ce înseamnă **conștiinciozitatea, perseverența, ambiția, exigența,** într-un cuvînt AUTODEPĂȘIREA. Însușiri care trebuie să-și spună cuvîntul în munca voastră zilnică, dar și în aceste «examene trimestriale», tezele, care vă dau prilejul verificării, evaluării sumei și calității cunoștințelor. Iar de felul în care vă faceți datoria acum, la vîrsta emoțiilor prilejuite de teze, depinde cum veți munci și gîndi în viață.

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU 1

Scenariu: Horia Aramă
Desene: Liana Tănase

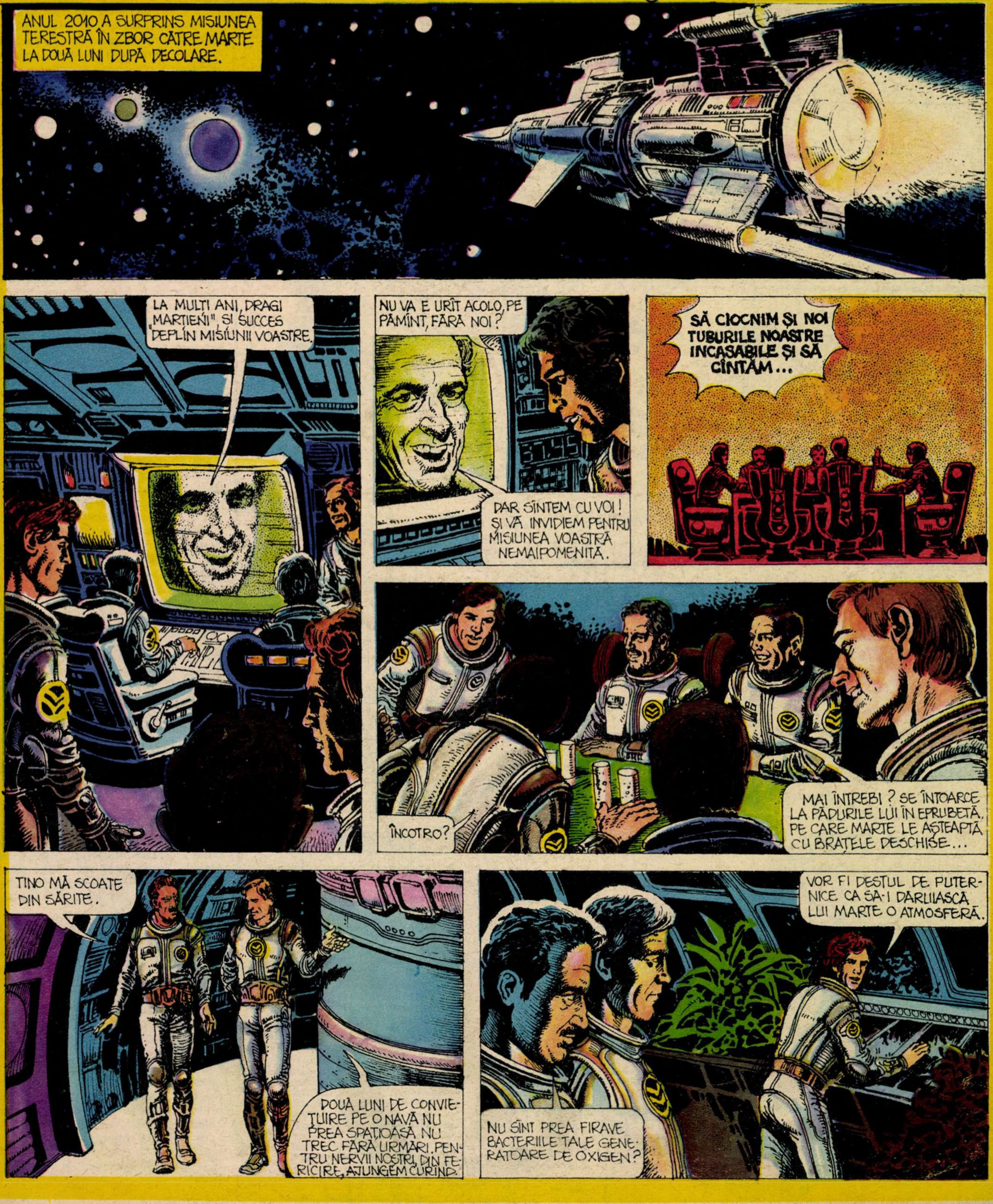
ANUL 2010 A SURPRINS MISIUNEA TERESTRĂ ÎN ZBOR CĂTRE MARTE LA DOUĂ LUNI DUPĂ DECOLARE.
LA MULȚI ANI, DRAGI „MARTIENI" ȘI SUCCES DEPLIN MISIUNII VOASTRE.
NU VĂ E URÎT ACOLO, PE PĂMÎNT, FĂRĂ NOI?
DAR SÎNTEM CU VOI! ȘI VĂ INVIDIEM PENTRU MISIUNEA VOASTRĂ NEMAIPOMENITĂ.
SĂ CIOCNIM ȘI NOI TUBURILE NOASTRE INCASABILE ȘI SĂ CÎNTĂM...
ÎNCOTRO?
MAI ÎNTREBI? SE ÎNTOARCE LA PĂDURILE LUI ÎN EPRUBETĂ, PE CARE MARTE LE AȘTEAPTĂ CU BRAȚELE DESCHISE...
TINO MĂ SCOATE DIN SĂRITE.
DOUĂ LUNI DE CONVIEȚUIRE PE O NAVĂ NU PREA SPAȚIOASĂ NU TREC FĂRĂ URMĂRI PENTRU NERVII NOȘTRI. DIN FERICIRE, AJUNGEM CURÎND.
VOR FI DESTUL DE PUTERNICE CA SĂ-I DARUIASCĂ LUI MARTE O ATMOSFERĂ.
NU SÎNT PREA FIRAVE BACTERIILE TALE GENERATOARE DE OXIGEN?

(VA URMA)

OTECA JUDEȚEANĂ
TIRGU-MUREȘ

50

JOI, 11 DECEMBRIE 1980, ANUL XIV (NR. 689)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

«Cutezători
la școala
muncii
și creației»
(pag. 6—7)

12 PAGINI, 1 LEU

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Vineri, 5 decembrie a.c., la București s-a desfășurat Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, în cadrul căreia s-au dezbătut și analizat sarcinile ce revin consiliilor și comandamentelor pionierești în antrenarea purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, a tuturor copiilor țării, la transpunerea în viață a indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind transformarea revoluționară a școlii, legarea nemijlocită a acesteia de producție și cercetare, educarea prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor.

La Plenară au participat membrii Consiliului Național, reprezentanți ai organelor de partid, ai organizațiilor de masă și obștești, ai Ministerului Educației și Învățămîntului, ai altor factori cu care Organizația Pionierilor colaborează.

Participanții la plenară au exprimat în numele celor peste 2,5 milioane de pionieri, al tuturor copiilor țării, al cadrelor ce muncesc cu pionierii și șoimii patriei, mulțumirile fierbinți pentru grija statornică pe care secretarul general al partidului o acordă creșterii și educării copiilor în spirit comunist, revoluționar, hotărîrea lor de a milita activ, cu fermitate pentru înfăptuirea sarcinilor ce revin Organizației Pionierilor, tinerei generații — din cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, a propriilor hotărîri pentru transpunerea în viață a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

A fost analizată în spirit critic și autocritic activitatea desfășurată de consiliile și comandamentele pionierești pentru ridicarea nivelului de pregătire școlară a tuturor copiilor, dezvoltarea activităților de creație tehnico-științifică, antrenarea copiilor la muncă patriotică, orientarea acestora pentru viitoarea profesie.

Pornind de la rezultatele bune obținute, de la experiența pozitivă cîștigată, cît și de la unele neajunsuri care se manifestă în activitatea consiliilor și comandamentelor pionierești, a fost adoptat un plan de măsuri pentru îmbunătățirea activității în domeniul educării prin și pentru muncă, în spirit revoluționar a pionierilor și școlarilor.

La lucrările Plenarei a luat cuvîntul tovarășul Constantin Dăscălescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

În încheierea lucrărilor Plenarei, într-o atmosferă de puternic entuziasm tineresc, participanții au adresat o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU,
SECRETARUL GENERAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
PREȘEDINTELE
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

MULT IUBITE ȘI STIMATE TOVARĂȘE NICOLAE CEAUȘESCU,

În aceste zile de vibrantă angajare a eroicului nostru popor în realizarea exemplară a obiectivelor cincinalului revoluției tehnico-științifice, vă rugăm să primiți din partea participanților la Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, din partea tuturor pionierilor și cadrelor care le îndrumă activitatea, cele mai calde și sincere mulțumiri pentru minunatele condiții de creștere și învățătură de care se bucură astăzi toți șoimii patriei și pionierii, pentru grija părintească ce o manifestați zi de zi față de copiii patriei, viitorul națiunii noastre socialiste.

Vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că Plenara noastră a analizat și dezbătut într-un înalt spirit de exigență și răspundere preocuparea consiliilor și comandamentelor pionierești pentru îndeplinirea indicațiilor Dumneavoastră în domeniul învățăturii, al educării prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor, modul în care ne pregătim pentru viitor, pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

Indicațiile Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pe care ni le-ați adresat la Forumul tinerei generații, la deschiderea noului an școlar și cu alte prilejuri, constituie pentru noi adevărate îndemnuri părintești, însuflețindu-ne în munca pentru ridicarea continuă a calității procesului de învățămînt. Vă raportăm cu mîndrie că marea majoritate a unităților de pionieri, muncind cu sîrguință, au îndeplinit sarcina stabilită de Dumneavoastră, încheind anul de învățămînt trecut prin promovarea tuturor elevilor, prin creșterea numărului de pionieri cu note bune și foarte bune.

Asemeni oamenilor muncii din toate domeniile de activitate, raportăm la rîndul nostru, mult iubite tovarășe secretar general, că purtătorii cravatelor roșii cu tricolor au îndeplinit la 1 decembrie angajamentul de muncă patriotică pentru acest an, colectînd 21 466 tone materiale feroase și neferoase, 8 195 tone hîrtie, peste 38 milioane sticle și borcane, participînd la strîngerea și depozitarea recoltei, la înfrumusețarea și buna gospodărire a școlilor, parcurilor, terenurilor de joacă și sport și la alte activități social-utile.

Consiliile și comandamentele pionierești au acționat, de asemenea, pentru inițierea copiilor în lumea științei și tehnicii, pentru participarea unui număr cît mai mare de copii la concursul de creație tehnico-științifică «Start spre viitor», desfășurat în cadrul Festivalului național «Cîntarea României». Aproape 78% din numărul total al pionierilor și școlarilor frecventează cercurile tehnico-aplicative și științifice din școli, unități economice și case ale pionierilor și șoimilor patriei, pregătindu-se și pe această cale în meseriile necesare dezvoltării economice a țării, corespunzător cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane.

Vă făgăduim că sărbătorirea în 1981 a 60 de ani de la crearea P.C.R. va constitui pentru întreaga organizație, pentru toți copiii patriei — români, maghiari, germani și de alte naționalități — un prilej concret de a participa, împreună cu părinții noștri, prin activități specifice vîrstei noastre, la înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XII-lea al partidului. În cinstea glorioasei aniversări, ne angajăm so-

La 15 noiembrie, pionierii Capitalei au raportat îndeplinirea integrală a angajamentului lor la muncă patriotică pe anul 1980. Chiar a doua zi, o duminică cu timp frumos, ei au pornit în primele ore ale dimineții să colecteze noi cantități de hîrtie. Bilanțul acestei inițiative de nota zece a fost concludent: cei 6 130 de pionieri participanți la acțiune au colectat și predat 32 000 kg hîrtie refolosibilă.

Cutezătorii PRINTRE NOI

DESENE: TRAIAN MARINESCU. TEXT: E. ROȘCA.

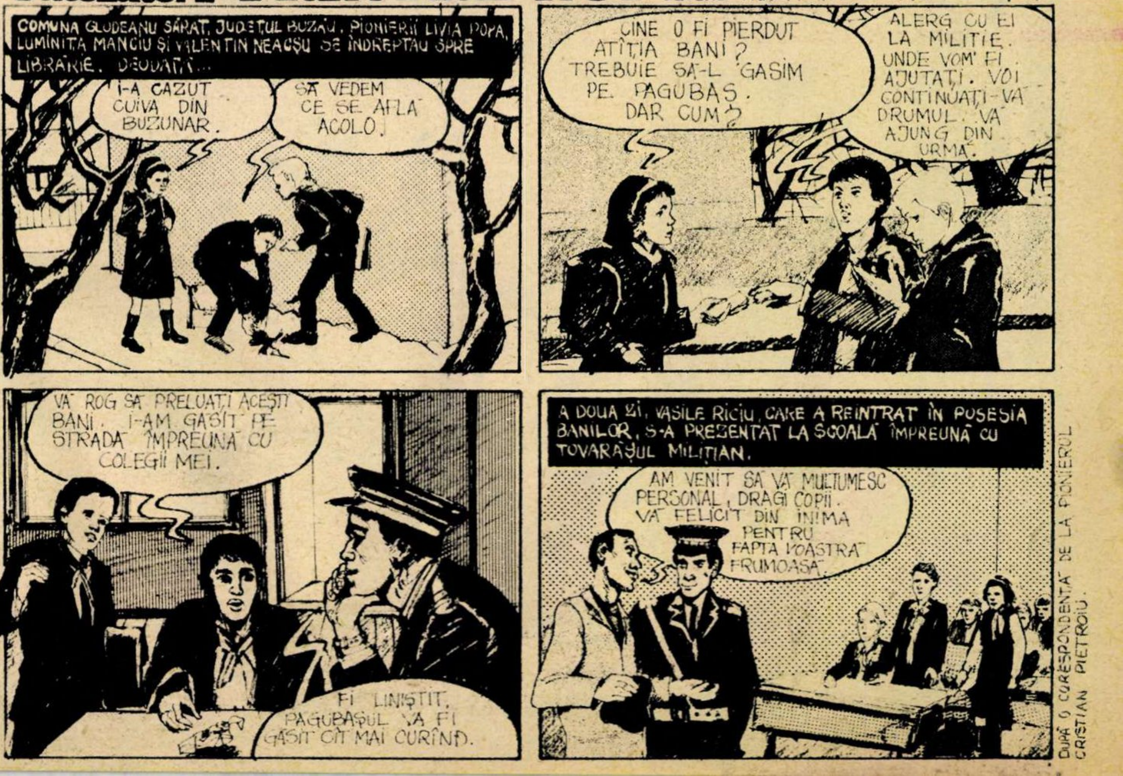
COMUNA GLODEANU SĂRAT, JUDEȚUL BUZĂU. PIONIERII LIVIA POPA, LUMINIȚA MANCIU ȘI VALENTIN NEACȘU SE ÎNDREPTAU SPRE LIBRĂRIE. DEODATĂ...
I-A CĂZUT CUIVA DIN BUZUNAR.
SĂ VEDEM CE SE AFLĂ ACOLO!
CINE O FI PIERDUT ATÎȚIA BANI? TREBUIE SĂ-L GĂSIM PE PĂGUBAȘ. DAR CUM?
ALERG CU EI LA MILIȚIE, UNDE VOM FI AJUTAȚI. VOI CONTINUAȚI-VĂ DRUMUL. VĂ AJUNG DIN URMĂ.
VĂ ROG SĂ PRELUAȚI ACEȘTI BANI. I-AM GĂSIT PE STRADĂ ÎMPREUNĂ CU COLEGII MEI.
FII LINIȘTIT, PĂGUBAȘUL VA FI GĂSIT CÎT MAI CURÎND.
A DOUA ZI, VASILE RICIU, CARE A REINTRAT ÎN POSESIA BANILOR, S-A PREZENTAT LA ȘCOALĂ ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘUL MILIȚIAN.
AM VENIT SĂ VĂ MULȚUMESC PERSONAL, DRAGI COPII. VĂ FELICIT DIN INIMĂ PENTRU FAPTA VOASTRĂ FRUMOASĂ.
DUPĂ O CORESPONDENȚĂ DE LA PIONIERUL CRISTIAN PIETROIU.

lemn ca anul 1981 să devină un an record în pregătirea şcolară.

Exprimînd voinţa de autodepăşire continuă, atît a pionierilor, cît şi a comandanţilor-instructori, vom acţiona cu hotărîre pentru înlăturarea neajunsurilor ce se manifestă în activitatea noastră, a mediocrităţii la învăţătură, a manifestărilor de indisciplină, a mentalităţilor străine de etica noastră socialistă.

În anul 1981 vom declanşa o amplă acţiune de muncă patriotică pentru valorificarea tuturor materialelor, pentru participarea tuturor pionierilor şi şcolarilor la gospodărirea şi îngrijirea localităţilor, a spaţiilor de învăţămînt.

Ne angajăm solemn, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general Nicolae Ceauşescu, că vom acţiona astfel încît pionieria să fie o adevărată rampă de lansare spre muncă şi învăţătură, spre creaţia tehnico-ştiinţifică şi artistică, spre cerinţele vieţii, ale viitorului comunist al patriei. La startul spre viitor pe care-l reprezintă copilăria responsabilă şi fericită a tuturor copiilor din România socialistă, vom investi şi mai mult elan, mai multă pasiune şi competenţă în întreaga noastră activitate, pentru a fi înfăptuitorii demni ai Programului P.C.R.

Pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii României socialiste, vor urma neabătut exemplul vieţii şi activităţii Dumneavoastră revoluţionare, eroice, pusă în slujba fericirii şi demnităţii întregii naţiuni, instaurării unui climat de pace şi prietenie între popoare, pentru înlăturarea pericolului războaielor, pentru asigurarea viitorului luminos. Noi, pionierii şi şcolarii, şoimii patriei, întreaga tînără generaţie simţim totodată grija, încrederea şi atenţia cu care ne înconjoară necontenit tovarăşa Elena Ceauşescu, strălucit activist de partid şi de stat, prestigioasă personalitate a ştiinţei contemporane.

Vă asigurăm, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că vom milita zi de zi, cu ardoarea şi entuziasmul ce ne caracterizează, pentru transformarea întregii noastre activităţi într-un amplu şi înălţător program de educaţie patriotică, revoluţionară, prin muncă şi pentru muncă, pentru a fi oricînd capabili să îndeplinim în mod exemplar sarcinile încredinţate de partid, pentru a păşi cu fermitate, cu fapte demne de epoca pe care o trăim, pe drumul luminos pe care ne călăuziţi cu atîta dragoste.

«Tot înainte!»

PLENARA CONSILIULUI NAŢIONAL
AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

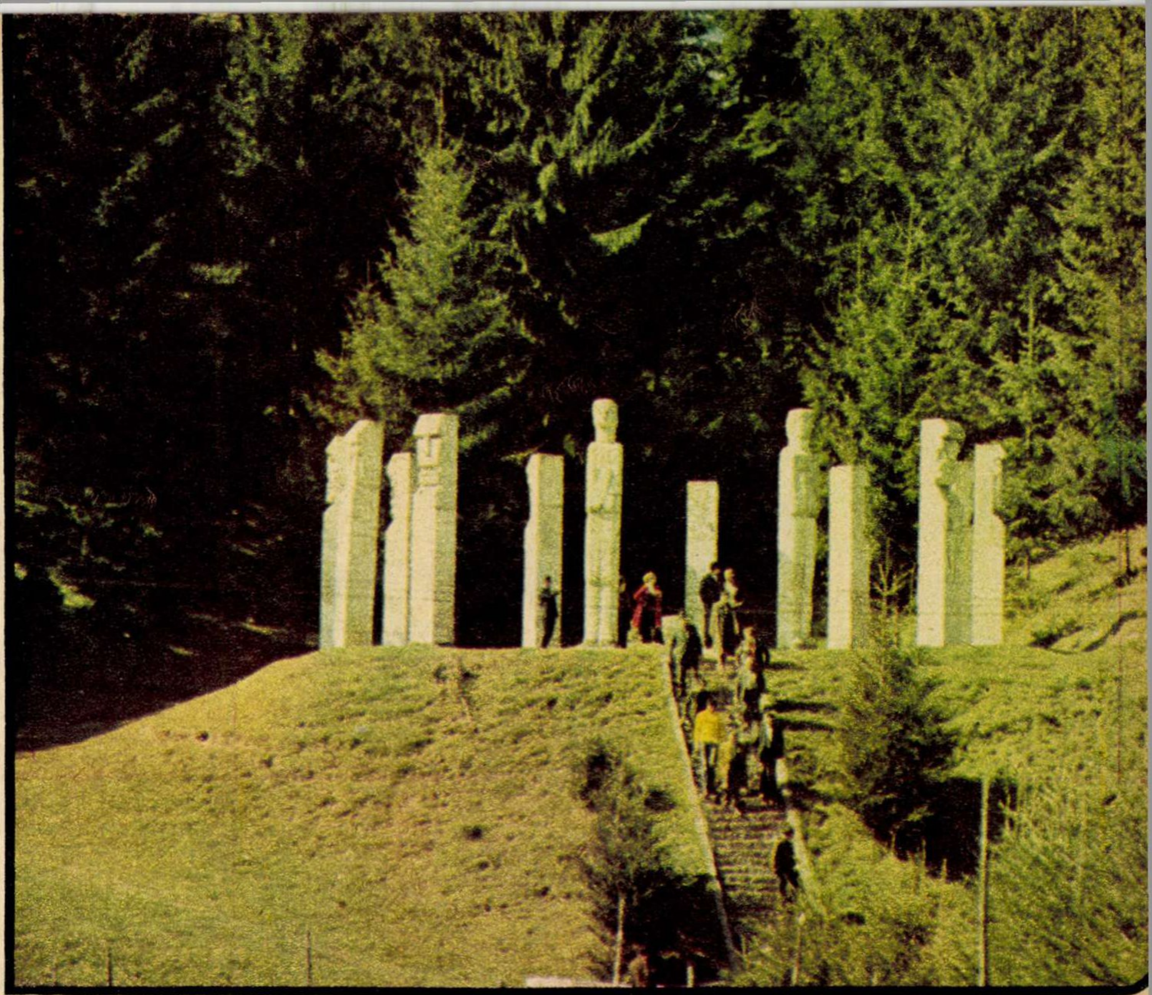

MOISEI

„NOI AVEM DE APĂRAT DIN STRĂBUNI PĂMÎNTUL ŞI LIBERTATEA ŢĂRII!”

La Moisei, în Maramureş, acolo unde, la sfîrşitul celui de al doilea război mondial, ţăranii au opus o dîrză rezistenţă armatelor fasciste, a fost ridicat un frumos şi impresionant complex sculptural. Monumentul acesta — înălţat întru cinstirea memoriei celor 29 de ţărani ucişi mişeleşte de fascişti — se află amplasat pe un deal, la poalele pădurii, dominînd întreaga panorama a satului. Artistul Vida Geza, autorul acestei opere, a cioplit în piatră 12 chipuri de bărbaţi puternici, neclintiţi, strînşi în cerc şi privind în depărtare ca şi cum ar vrea să spună: **«Pe aici, peste glia noastră strămoşească, duşmanii nu vor putea trece niciodată! Noi avem de apărat din străbuni pămîntul şi libertatea ţării!»**

In unele zile de sărbătoare, la complexul sculptural de la Moisei are loc ceremonialul primirii în rîndul pionierilor a celor mai harnici elevi de la şcolile generale din zonă. În vacanţe, la monument poposesc sute şi mii de turişti, tineri şi bătrîni, din toată ţara. Ei vin cu toţii să aducă prinosul lor de recunoştinţă eroilor antifascişti şi să admire impresionanta operă artistică a marelui artist care a fost Vida Geza.

Florentin Popescu

Dialog Pionierpres

CORNELIU ION

„Pentru mine, 9 înseamnă greşeală!“

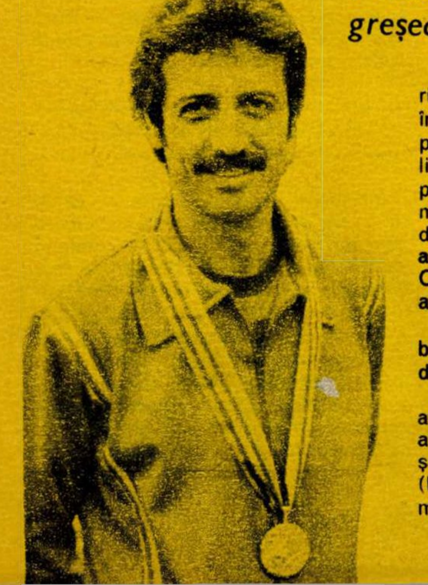

Finala probei de pistol viteză a Jocurilor Olimpice de la Moscova a intrat în istoria tirului. Pentru întîia oară, pentru desemnarea campionului olimpic n-a fost suficient concursul propriu-zis, nici primul baraj şi nici măcar al doilea! S-au tras nu mai puţin de trei baraje pentru ca medalia de aur să intre în posesia românului Corneliu Ion, interlocutorul nostru de astăzi.

— Te rugăm, Cornele, să ne vorbeşti la început despre acest extraordinar baraj...

— Extraordinar a părut văzut din afară, dar noi, cei trei sportivi care ne aflam la egalitate după încheierea manşelor de concurs — Corneliu Ion (România), Jurgen Wiefel (R.D. Germană) şi Gerhard Petritsch (Austria) n.n. — am privit barajul ca pe ceva foarte normal!

— Şi n-ai avut emoţii?!

— Aş minţi dacă aş spune că n-am avut deloc, dar am căutat să-mi înving emoţiile, păstrîndu-mi stăpînirea şi siguranţa. După prima serie de 15 focuri, Petritsch a ieşit din cursă, cu 146 de puncte, dar Wiefel şi cu mine am rămas tot egali, realizînd amîndoi cîte 148 de puncte. În al doilea baraj ne-am aflat din nou la egalitate, cu 147 de puncte, şi de-abia după a treia serie de focuri am reuşit să cîştig: 148—147 puncte! Asta-i tot!

— Uşor de zis!

— Acum, fireşte că da, dar atunci, la ultima serie, simţeam pe spate picături reci. Wiefel era vicecampion olimpic la Montreal şi trăia sub ochii mei tragedia aceluiaşi loc secund. Dar, ăsta-i sportul, nu poţi cîştiga întotdeauna!

— Cum n-ai putut cîştiga nici tu, la ediţia canadiană a Jocurilor.

— Într-adevăr, pentru un singur punct, am ratat podiumul de premiere. Acum, însă, acelaşi punct m-a adus în vîrful piramidei.

— Şi cum e acolo, în vîrf?...

— Nemaipomenit! De frumos, dar şi de greu!... În tir e foarte simplu să te trezeşti la concursul următor pe locul 10, să zicem. Nu e nevoie decît de două-trei focuri trase în 9 în loc de 10 şi... gata, te-ai prăbuşit. Nota 9 înseamnă pentru noi, cei de la tir, corigenţă în toată legea...

— Vreau să te întreb altceva, avînd în vedere că eşti corecordman mondial, cu 600 de puncte din 600 posibile. Ce simţi cînd atingi perfecţiunea?

(CONTINUARE IN PAG. 11)

Horia Alexandrescu

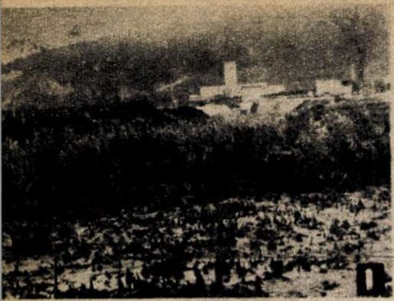
1

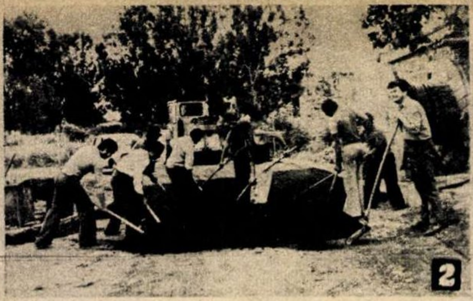
2

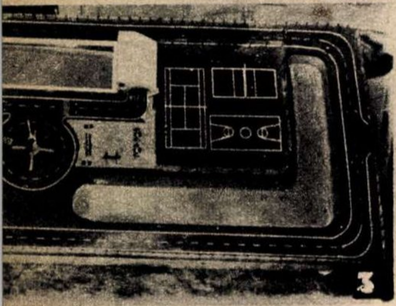
3

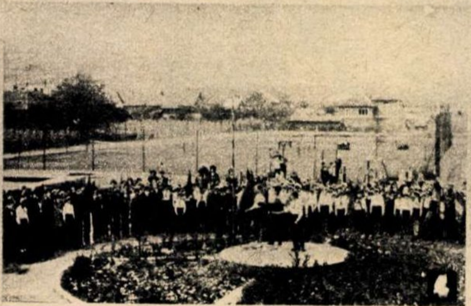
4

5

CEA DE-A ȘASEA FOTOGRAFIE
O VOM FACE ÎMPREUNĂ CU VOI,
PRIETENI AI NOȘTRI
DIN TOATĂ ȚARA,
CÎND VEȚI TRECE,
ÎN VIZITĂ,
PRIN PARCUL NOSTRU.
VĂ AȘTEPTĂM.

Fotocronică Pionierpres

PARCUL DIN ȘIMLEU

O pistă asfaltată de carting **de aproape 800 m, 4 terenuri de tenis, volei, baschet, handbal, un lac de agrement vara, patinoar iarna, un bazin de înot, peste** 500 mp **de spații** verzi, **terenuri** de joacă pentru preșcolari sînt **principalele componente ale noului parc sportiv și de agrement inaugurat recent în orașul Șimleu Silvaniei în prezența reprezentanților caselor pionierilor și șoimilor patriei din zece județe din Transilvania, a celor din localitate.**

Este darul pe care Comitetul orășenesc de partid, casa **pionierilor și șoimilor patriei, părinții, prietenii și frații noștri mai mari ni l-au făcut nouă, copiilor din orașul de la poalele Măgurii.** Un dar la care s-a lucrat neóbosit aproape 2 **ani, prestîndu-se peste 4 000** tone **de umplutură de piatră și pămînt, 120 mc zgură, s-au săpat peste 3 000 m șanțuri, s-au împletit peste 1 000 mp de plasă de sîrmă.**

Acest loc de muncă cunoscut și îndrăgit de noi, pionierii și școlarii, unde veneam cu plăcere să lucrăm efectiv, devenea un parc ce creștea sub ochii noștri, ca uriașul din poveste.

Aducem cu noi de acasă lopata și hîrlețul, dar și aparatul de fotografiat pentru a surprinde momentele mai semnificative ale visului ce se întrupa aievea sub ochii noștri adeseori larg deschiși a uimire.

Am ales din zecile de poze pe care le-am făcut cîteva **pe care le-am închegat într-o succintă fotocronică în grupajul de mai sus.**

Iată-le:

Pionierii: Doru Albu, Kovacs Ecaterina,
Gabriel Breban, Școala generală nr. 1,
Șimleu Silvaniei

1. AȘA ARĂTA ACUM DOI ANI VIITORUL PARC: O MLAȘTINĂ, STUF, PIPIRIG ȘI MĂTASEA BROAȘTEI.

2. NE-AU AJUTAT PĂRINȚII ȘI FRAȚII NOȘTRI, PRIETENII CARE, TERMINÎND LUCRUL ÎN FABRICĂ SAU PE OGOARE, VENEAU SĂ NE AJUTE, SĂ LUCREZE ÎNCĂ 2—3 ORE PENTRU NOI, CEI PE CARE NE ÎNDRĂGEAU.

3. ZI DE ZI VIITORUL PARC PRINDEA CONTUR. NERĂBDĂTORI SĂ-L VEDEM TERMINAT, NI L-AM ÎNCHIPUIT MAI ÎNTÎI PE O MACHETĂ.

4. ȘI IATĂ CLIPA MULT AȘTEPTATĂ A INAUGURĂRII! CU EMOȚIE AM ASISTAT LA PRIMA ÎNĂLȚARE PE CATARG A DRAPELULUI PATRIEI IUBITE.

5. MOMENT DE LA INAUGURARE: PE PISTA ASFALTATĂ GONESC ACUM CARTURILE.

● ●

Ecouri Pionierpres

MEDIOCRITATEA – O PLUTĂ DE SALVARE?

Vă amintiți, desigur, articolul apărut sub acest titlu în numărul 46 al revistei noastre. Au trecut de atunci aproape patru săptămîni. «Ce s-a mai întîmplat între timp în clasa a VII-a B?» ne-am întrebat, în redacție, așa cum adesea ne preocupă soarta eroilor reportajelor noastre, efectul materialelor apărute. Am hotărît, deci, să-i vizităm din nou pe prietenii noștri de la Școala generală nr. 118.

— Cum mai stați cu... pluta de salvare? am început discuția cu o glumă.

— Încercăm s-o scufundăm, ni s-a răspuns cu o altă glumă. Curînd ne-am dat seama că, de fapt, spuneau un adevăr. Discuția purtată în jurul mediocrității fusese luată foarte în serios! Cei vizați direct — Liviu Grigorescu și Cristina Dănciuc — se arătaseră supărați numai o zi, două. Apoi se pare că a intervenit ambiția. Liviu a reușit să ia un 10 la geografie, Cristina a pregătit un referat foarte bun la limba română. Lucruri rare la ei în ultimul timp. Cu fizica și matematica înaintaseră mai încet. Este și firesc! Dar se lucrează «tare», cum spun ei, și rezultatele bune nu vor întîrzia să-și facă apariția. S-a mai întîmplat însă ceva: cu multă sinceritate și alți cîțiva băieți și-au dat seama că sînt «cu musca pe căciulă» (Laurențiu Dinu, Cristian Bechiș, Dan Oprescu), adică ar putea învăța mai mult și mai bine.

— Nicicînd n-am fost atît de prezenți la orele de consultații, la cercurile pe obiecte de studiu, ne-a mărturisit Gabriela Dinculescu. N-aș spune că acestea toate s-au întîmplat numaidecît datorită articolului, ci mai ales discuției sincere, prietenești, care s-a iscat atunci în detașament. Mi-am dat seama cît de mult ajută opinia colegului spusă fără menajamente. Uneori te poate supăra. Curînd însă te vei simți preocupat de cele ce ți s-au spus. Și nu poți rămîne indiferent!

E. Mănescu

N.R. Pionierii detașamentului clasei a VII-a B se pare că au tras maximum de foloase în urma dezbaterii din detașamentul lor. În schimb, la direcțiunea școlii, cîteva zile în șir telefonul a tot zbîrnîit punîndu-se aceeași întrebare: «Ce se întîmplă la voi? Ați devenit... mediocri? Știam că anul trecut aproape nouăzeci la sută dintre elevi au promovat cu medii peste 7!»

Acestor apeluri telefonice le răspundem noi:

— Nu se-ntîmplă nimic deosebit, stimați tovarăși, la Școala generală nr. 118. Decît atît că acelor elevi, care anul trecut au terminat cu rezultate atît de frumoase un an de studiu, nu le este indiferent nici unul dintre colegii lor. Așa i-au învățat dascălii lor, așa îi învață Organizația Pionierilor.

Reportaj Pionierpres

TALENT ȘI HĂRNICIE LA
FRUMUȘANI-ILFOV

În drumul lat cît un meridian spre Dunăre, la depărtare de aproape 30 de kilometri de Metropolă răsare dintre cîmpuri și livezi și lacuri sau macarale și mașini agricole, comuna Frumușani. Cine va scrie odată, cine va avea curajul și puterea să scrie odată istoria Bărăganului va trebui neapărat să vorbească și despre ritmurile moderne, despre decolarea zilnică a acestei lumi tinere în istoria socialistă a patriei. La primul apel al hărniciei sînt, dimpreună cu părinții lor, pionierii. Avem legătura cu munca și creația de unde transmitem:

DINCOLO DE CAI ȘI LACURI

...începe încă din aceste ore, primăvara! Miile de hectare de grîu însămînțat în această toamnă a răzbătut prin arături și-și arată coamele de perii verzi. Iată că vrafurile de porumb au fost încărcate și duse către hambare. Ultimele mașini și căruțe cu cai se îndreaptă împovărate spre sat. Printre cai și camioane se văd, însă, în depărtare lacurile rîului Cîlnău... Dincolo de vrafuri și lanuri, dincolo de căruțe și mașini acești copii pe care-i vedeți în conjugarea verbului «a munci» la plural, au sădit cu inima lor 643 de sălcii. Porumb, și mașini, și macarale, copii și hărnicie, cai și sălcii... (foto 1).

FLUIERUL PĂMÎNTULUI

Cine a trăit la țară și nu știe să cînte din fluier are de ce să regrete. Fluieraș de os/ Mult zice duios/ Fluieraș de fag,/ Mult cîntă cu drag... Dar iată că la Frumușani pionierii știu să facă fluiere și din... trestia visătoare care, iat-o, vine uneori chiar lîngă geamurile noastre. Naiuri și fluiere din suflarea pămîntului. Aici trestia nu-i de zahăr ca la ecuator, ci de cîntece. Trestie de doină și baladă pe care pionierii o îngrijesc, o însămînțează și-o iubesc toată vara ca pe trandafiri pînă cînd ea devine suflet cîntat (foto 2).

MAȘINILE ȘI RODUL

Încărcatul cartofilor, indiferent că vii de la ora de muzică este totuși treaba băieților. Iată-i dînd zor la adunatul acestui rod, care pus pe cîntare sau bascule mari e mai greu uneori decît pămîntul. «Hai, băieți, hai, hai... se aud fetele de dincolo de camioane. Norica Ibiș, împreună cu Mihaela Cristache și alte fete fac din mîini ca Vasilică Rotaru și Marin Trifu să-și îndrepte mașinile copleșite de greutate și către vrafurile de după care, fetele care le-au ridicat, abia se văd... Brusc, o surpriză: între

Anchetă

Pionierpres

Cum îți îndeplinești funcția de pionier-comandant?

— Nu pot să cred că am toate motivele să fiu mulțumită sau, pe deplin mulțumită, ne răspunde Simona Constantinescu, pionier-comandant, la clasa a VII-a A.

— De ce?

— Avem cîțiva colegi care întîrzie la ore, nu-și fac temele, nu respectă uniforma și situația asta nu-mi dă pace...

— Poate să pară discutabil acum, Simona, preferasem să încep dialogul cu tine și, uite de ce: am aflat că detașamentul vostru este fruntaș, prin tradiție, aveți o promovabilitate de sută la sută și pionieri, în majoritate, foarte buni la învățătură, la disciplină în activitatea pionierească. Așa că mi-am spus: iată prilejul dorit să începem dialogul sărbătorește, cu o declarație, pe deplin, senină.

— Se poate, însă m-ați întrebat dacă sînt mulțumită... Chiar dacă la noi cataloagele surîd, nu pot să trec cu vederea că Marian, Cristian, Gabriel, Robert, încă le dau și o picătură de tristețe. Și cel mai mult mă frămîntă un lucru, mai greu de mărturisit...

— Presupun un lucru mai delicat, dacă este greu de mărturisit. Totuși, te rog să-l spui, sîntem cu toții împreună, ca între prieteni. Trebuia să comunicăm deschis și să ne ajutăm, să colaborăm... Atunci, care este necazul?

— Am impresia că acești colegi nu mă bagă în seamă, de parcă nu aș exista pentru ei...

— O problemă serioasă pentru comandant. Ceilalți pionieri ce spun? Să mergem, să-i întrebăm?

Și, împreună, ajungem în detașament.

Firește, au sosit și alți pionieri-comandanți din școală și facem cunoștință cu Sorina Băcănoiu — pioniera-comandant de unitate («Un copil serios și profund» am surprins a priori o caracterizare a tovarășei directoare). Dar, Sorina este colegă de clasă cu Simona, chiar stau în aceeași bancă și sînt și prietene!...

— Nu este un avantaj, ne lămurește repede Simona (Sorina, auzind-o, își ascunde un zîmbet). Prietena mea este foarte intransigentă și imparțială și, cînd e cazul, ne criticăm.

— Adică, nu ne menajăm, cu toate că sîntem prietene, completează Sorina.

În detașament, opiniile sînt spontane și favorabile: **Mari Bar:** «Simona mi se impune prin comportamentul ei ireproșabil». **Adrian Dumitru:** «Îmi place de Simona că știe să asigure o disciplină foarte bună în clasă, la ore, în recreații. **Sorin Micu:** «Simona are multe idei, inițiative, ne antrenează pe toți în activitate». **Gabriel Bîzu:** «Este o colegă foarte bună, săritoare, dă ajutor la lecții... **Violeta Coșereanu:** ...«Totuși, la orele de clasă, e prea modestă, nu se autopropune; cînd e ascultată, bineînțeles, răspunde foarte bine». **Sorina:** «Comandamentul acestui detașament este foarte bine organizat, fiecare pionier are o sarcină precisă, la fel toți membrii detașamentului».

— Dar, insistăm noi, cum rămîne cu acel handicap, mărturisit, la început...

Intervine Teodor Popescu, comandant la detașamentul clasei a VII-a E.

— E-o situație care poate să fie depășită de Simona. Cînd eram în clasa a V-a, relațiile mele cu anumiți colegi decurgeau cam astfel: «Eu îi dispretuiam, ei nu mă băgau în seamă». Cu timpul însă, aceste relații s-au îmbunătățit. Prietenii mei nu sînt numai elevii de 9 și 10, toți colegii sînt, în principiu, prietenii mei și îi respect. Cu ajutorul nostru, colegii, rămași în urmă și-au recăpătat încrederea în forțele lor. Astăzi, de exemplu, Marius, cu care stau în bancă, a luat 9 la anatomie.

— Noi, pionierii-comandanți, știm, încheie Sorina Băcănoiu, că pionierii care ne-au dat mandatul de a conduce, vor să avem autoritate și să izbutim, pe deplin, în munca noastră, să fim pentru ei, mereu în frunte!

...Opinie împărtășită de întregul comandament al unității de pionieri, de la Școala generală nr. 22 din municipiul Craiova, unde am purtat acest dialog și unde i-am cunoscut pe acești copii și pe mulți alții, harnici, activi și, mai ales, exigenți cu ei înșiși.

Marga Micu

Moment de lucru, la Camera pionierilor.

Cele două prietene — Simona și Sorina — răsfoiesc împreună noul album ce înmănunchează în paginile lui aspecte ale activităților din unitatea lor.

Foto: profesor Ștefan Iautǎ

2

1

3

cartofi și camioane, profesoara de istorie anunță rezultatele la extemporalul dat ieri la istorie: șase note de 10, patru de 9, restul de 7 și 6. Acum sîntem la ora mașinilor, a cîmpului și-a muncii (foto 3).

PĂZEA, TRANDAFIRE!

Nici mai mult nici mai puțin «o echipă de rîs». Ce înseamnă asta? Nu-i alta decît brigada artistică, pusă pe lichidarea repetenției, a chiulului, egoismului sau ipocriziei și prin intermediul rîsului. Iei nota 4, te trezești cu hohotul echipei! Rămîi corigent, echipa sare cu hohotul! Și, așa mai departe! Desigur rîsul e însoțit de epigrame, șarade, cîntece comice și blitzuri muzicale. De fapt poți face parte din «echipă», cu o condiție: să ai note mari. Atunci poți rîde în voie. Așa sînt Cătălin Parichi, Nicoleta Crăcea, Nicolae Mirea, Andrei Liliana sau Liliana Ghenu... Dar, păzea, Ghiță Trandafir, care faci slalom printre notele de 6 și 7...

PUNCT ȘI... DE LA CAPĂT

Munca, învățătura, veselia — un ritm tineresc de dimineața pînă seara caracterizează întreaga activitate a acestor pionieri, vajnici fii ai gospodarilor din Cooperativa Agricolă de producție a comunei Frumușani. Privindu-i pe ei, încă din aceste zile tîrzii de toamnă aurie, ne și vedem în livezile înflorite ale primăverii.

Ion Cringuleanu

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

COPIII DEJULUI

DESCOPERĂ, PE PLATFORMA INDUSTRIALĂ A ORAŞULUI, ALĂTURI DE PĂRINŢI, FARMECUL VIITOARELOR LOR PROFESII

De cum am intrat pe poarta Întreprinderii de prelucrare a lemnului din Dej ne-au răsărit în faţă, zîmbindu-ne de pe fotografiile afişate pe un mare panou de onoare, chipurile cîtorva copii, încadrate de o parte şi de alta de acelea ale părinţilor lor.

Explicaţiile din dreptul acestor «fotografii de familie», prezente în incinta unei mari unităţi industriale, ne-au surprins şi ne-au impresionat plăcut, oferindu-ne posibilitatea de-a face cunoştinţă cu cîţiva dintre cei mai buni elevi din clasele V—VIII din şcolile Dejului, fiii şi fiicele unor muncitori fruntaşi care, prin puterea exemplului personal, reuşesc să-şi crească copiii în spiritul sănătos al respectului profund faţă de muncă. Notăm numele cîtorva dintre aceşti copii cu care se mîndresc nu numai taţii, mamele şi dascălii lor ci, iată, şi un asemenea mare colectiv format din cîteva mii de oameni ai muncii din această urbe de pe malul Someşului: **Remus Bozintan,** fraţii **Teodora şi Marius Rus, Radu Cîmpeanu, Pall Vancsa, Manuela Vancea.**

«VREAU SĂ LUCREZ AICI CA ELECTRICIAN DE ÎNALTĂ CALIFICARE»

Prezenţa copiilor în această mare şi modernă întreprindere industrială a Dejului, care reuneşte o fabrică de mobilă şi un combinat de celuloză şi hîrtie, nu se reduce doar la aceste fotografii de la intrare. Puţin mai încolo, în atelierul de electrotehnică al Fabricii de mobilă, celor patru sau cinci muncitori, care tocmai reparau nişte electromotoare defecte, le ţinea companie un grup de pionieri. Vreo şapte băieţi şi vreo trei fete din clasa a VI-a B a Şcolii generale nr. 4, membri ai cercului uzinal de electrotehnică — după cum am aflat de la profesorul lor, Simion Suciu, el însuşi fost muncitor în acest atelier cu cîţiva ani în urmă.

Ce i-a determinat pe copii să se înscrie la acest cerc şi să vină aici cel puţin o dată la două săptămîni, să lucreze alături de specialiştii în electrotehnică ai fabricii? Pe cei mai mulţi dintre ei — precum **Rodica Luduşan, Felicia Toderean, Cristian Pop, Florin Man** şi alţii —, dorinţa firească de a-şi îmbogăţi şi consolida cunoştinţele şi în acest domeniu. Cîţiva dintre ei însă au fost puşi în mişcare şi de altceva. **Marius Todean** şi **Alexandru Mureşan,** de pildă, vor să ajungă «electricieni de înaltă clasă» şi să lucreze, peste cîţiva ani doar, în această întreprindere în care lucrează şi părinţii lor. Au avut şansa să descopere, încă de pe acum (la timp, am zice noi!) că le place nespus de mult meseria aceasta («N-aş schimba-o nici pe aceea de cosmonaut» — ne-a mărturisit Alexandru), le place şi oraşul lor care se dezvoltă şi înfloreşte continuu, dar vor, mai ales, să rămînă în continuare lîngă părinţii de care-i leagă nu numai fireasca afecţiune, ci şi dorinţa de-a fi şi de-a trăi ca ei. **«Tata mi-a spus şi m-a convins că un muncitor bun, de înaltă calificare, e la fel de util şi de preţuit ca şi un inginer, iar eu vreau să fiu un astfel de muncitor»** — ne-a declarat, cu convingătoare sinceritate, Marius Todean.

SĂ POŢI SĂ-ŢI CIOPLEŞTI ÎN LEMN GÎNDURILE ŞI SENTIMENTELE!...

La fel ca Marius şi ca Alexandru gîndesc şi acţionează şi alţi copii ai Dejului. Precum **Atila Viski** şi **Aron Vancea** din clasa a VII-a a Şcolii generale nr. 3. Şi tatăl lui Atila, şi tatăl lui Aron sînt tîmplari la Fabrica de mobilă. Iar ei, «sculptori în lemn». Deocamdată, doar la Casa pionierilor şi şoimilor patriei unde, împreună cu mulţi alţi colegi din oraş, se iniţiază în acest domeniu, în această pretenţioasă dar atît de frumoasă meserie. Peste cîţiva ani însă vor lucra — sînt hotărîţi încă de pe acum — în respectiva secţie a Fabricii de mobilă. Părinţii sînt de acord cu opţiunea lor. Tocmai de-aceea le-au şi oferit posibilitatea de-a frecventa, din cînd în cînd, secţia de mobilă sculptată şi de a-şi încerca chiar aici, pe viu, cunoştinţele şi măiestria dobîndite pînă în prezent. Pentru Aron Vancea, nici o meserie nu poate fi mai frumoasă, mai pasionantă decît aceasta, pe care şi-a ales-o el. Unii oameni îşi dăltuiesc în piatră gîndurile şi sentimentele, alţii le aştern în culori, pe pînză, cei mai mulţi şi le aştern pe hîrtie. El vrea să facă acelaşi lucru, dar sculptîndu-le în lemn. Nu în lemnul unor monumente, ci în acela al unor lucruri utile, al unor garnituri de mobilă, aşa cum a văzut el că se fac în fabrica de-aici, din oraşul lui, garnituri care nu vor fi de serie, ci unicate, şi-i vor purta, poate, numele. Aşa cum cele mai bune viori din lume i-au purtat peste veacuri numele lui Stradivarius...

DIN LABORATOARELE DIDACTICE, ÎN CELE INDUSTRIALE

Alături de Fabrica de mobilă, învăluit în aburi şi străbătut de păienjenişul conductelor, duduie înfundat Combinatul de celuloză şi hîrtie. Vreo şapte-opt secţii, fiecare cu laboratorul ei. Şi-n fiecare dintre laboratoare, oamenii în halate albe au două ore pe săptămînă, oaspeţi. Sînt vreo douăzeci de copii, elevi de la toate şcolile din oraş, pasionaţi de chimie. Vin aici pentru a-şi consolida cum zic ei — cunoştinţele căpătate în şcoală şi la Casa pionierilor şi şoimilor patriei. Le stau la dispoziţie complicatele aparate industriale, substanţele şi soluţiile aflate în circuitul procesului tehnologic de fabricare a celulozei şi hîrtiei, precum şi specialiştii combinatului. Iar ei se simt nu numai bine în această ambianţă, ci şi obligaţi de atenţia care li se acordă. Şi învaţă. Învaţă cum se prepară varul şi leşia albă, necesare topirii şi albirii celulozei, cum se regenerează această leşie (soluţie deosebit de scumpă şi care nu trebuie risipită), cum se determină duritatea şi alcalinitatea apei, cum se află rezistenţa la dublă îndoire şi la pleznire a hîrtiei, gradul de alb al acesteia şi multe alte asemenea «secrete» ale unei posibile viitoare profesii. Posibile pentru unii — pentru **Diana Ungur, Marcel Rus, Radu Ionac** —, sigure pentru alţii — pentru **Liliana Pocol, Emilia Vaida, Petronel Măluţian** şi alţii. Liliana, de pildă, vrea să ajungă laborantă fie aici, fie la noul Combinat de fire şi fibre sintetice, aflat în construcţie în imediată vecinătate. Opţiunea ei a fost, probabil, determinată şi de faptul că ambii părinţi lucrează în Combinat — mama la laborator, tata la secţia de epurare chimică. Dar hotărîtoare în acest sens a fost, după cum ne-a mărturisit ea, posibilitatea pe care a avut-o şi o are (ea, ca mulţi alţi copii ai Dejului), de-a trece din laboratorul şcolii în laboratoarele industriale ale combinatului. Abia aici, urmărind «pe viu» uriaşele şi necontenitele reacţii chimice de pe parcursul fascinantului proces tehnologic, care începe cu buştenii abia sosiţi din pădure şi se sfîrşeşte cu coala albă de hîrtie, a descoperit cu adevărat frumuseţea şi utilitatea chimiei şi s-a hotărît să i se dedice.

Pe platforma industrială a Dejului, prezenţa copiilor e, ne-am convins, un fapt obişnuit. Iar atmosfera de muncă şi de creaţie pe care le-o oferă zi de zi, ceas de ceas, părinţii şi dascălii lor, ceilalţi muncitori şi specialişti din perimetrul oraşului, se poate spune că le prieşte pe deplin. Dovadă, opţiunile ferme ale multora dintre ei de a-şi căuta şi de a-şi găsi rostul în viaţă în meserii, în profesii pe care să le poată practica aici, în industria oraşului lor, precum şi unele performanţe pe care au reuşit să le obţină deja în procesul pregătirii pentru muncă şi viaţă: **sculptorii în lemn de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei au cucerit, cu lucrările lor, locul I pe judeţ şi acum se pregătesc pentru a se prezenta cît mai bine la nivel republican; colegii lor, chimiştii şi fizicienii, au conceput şi au construit două ingenioase şi deosebit de utile instalaţii funcţionale — una de producere a biogazului, alta de purificare a apelor industriale uzate; membrii cercurilor uzinale de la Şcoala generală nr. 4 se află prinşi în plin efort de autodotare a atelierelor şi laboratoarelor şcolii cu aparate şi instalaţii construite de ei în timpul activităţilor obişnuite...**

*

În universul oraşului lor, copiii Dejului caută şi descoperă, alături de părinţi, în sfera muncii şi a creaţiei, farmecul viitoarelor lor profesii. Şi, după cum se vede, păşesc pe acest drum cu fermitatea celor care ştiu că acesta îi va duce spre împlinire.

C. Diaconu

Ghizela Marcău

Maria Mara

AGENDA CENACLULUI
Cutezătorii

Noua întîlnire de atelier a cenaclului revistei noastre, care a avut loc la 20 noiembrie a.c., a prilejuit de data aceasta tinerilor condeieri din Capitală întîlnirea cu scriitorii Gica Iuteş, Mircea Sîntimbreanu, Petre Luscalov, Costache Anton, Ovidiu Zotta, Horia Aramă, Ion Crînguleanu, Mihai Stoian, George Chirilă, Ştefan Zaides, Aurel Tita şi Eric Kotzbacher.

În prezenţa a numeroşi pionieri, membri ai cenaclurilor literare de la Casa centrală a pionierilor şi şoimilor patriei — îndrumător profesor Dumitra Marinescu, de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei sector 3 — îndrumător profesor Ileana Sterescu, şi de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei sector 6 — îndrumător profesor Ion Constantinescu, s-au citit lucrări ale invitaţilor din ţară ai revistei.

Maria Mara din Tîrnăveni, judeţul Mureş, a citit schiţa «La mulţi ani, Irina». Debutînd în paginile revistei «Cutezătorii», în urmă cu aproape şase ani, pe cînd era încă la vîrsta cravatei roşii cu tricolor, Maria Mara se dovedeşte, ca prozatoare, în vizibil progres. Schiţa citită — au arătat participanţii la discuţii — respiră multă autenticitate, culoare, sensibilitate, relevă un ochi obişnuit să observe şi să înregistreze nuanţat, cu detaşare şi ironie lumea şcolarilor.

Viu comentate au fost şi poeziile lui Corneliu Stoica, profesor la Şcoala generală nr. 29 din Galaţi, de asemenea, invitat să participe la şedinţa cenaclului.

Un moment deosebit de emoţionant l-a constituit înmînarea diplomei şi premiul I (un televizor) cîştigătoarei concursului «Cutezătorii printre noi — Pana de aur 1980», pionierei Ghizela Marcău, elevă în clasa a VII-a a Şcolii generale Dobreşti, judeţul Bihor.

Fragmentele citite de aceasta au fost primite cu mult entuziasm de cei prezenţi, care i-au apreciat debutul promiţător, caracterizat prin multă spontaneitate, printr-un stil propriu, original.

Şedinţa cenaclului a fost condusă de poetul Mihai Negulescu, redactor şef al revistei «Cutezătorii».

Muzica n-a lipsit nici de data aceasta: Liliana Grecu, elevă în clasa a VIII-a, Şcoala generală nr. 115, şi ea membră a Casei pionierilor şi şoimilor patriei, sector 6, a interpretat cîteva melodii, ascultate cu multă plăcere.

Să mai amintim şi de Ovidiu Dobre, elev în clasa a VI-a A a Şcolii generale nr. 174 şi membru al cenaclului literar al Casei pionierilor şi şoimilor patriei sector 6, Bucureşti şi care, la cei 11 ani ai săi priveşte lumea cu foarte multă seriozitate.

Ne-am despărţit de oaspeţii noştri cu convingerea că interesantul dialog la care au participat le va fi exemplu şi îndemn în acelaşi timp în activitatea lor de creaţie. Îi aşteptăm la o viitoare întîlnire — pe data de 18 decembrie, orele 9, la redacţie.

Maria Nicolae-Dumitrescu

LA MULŢI ANI, IRINA!

Fără să vrea, mai mult din obişnuinţă, Andrei privi spre ceas. «Mai am timp, e abia şapte şi jumătate». Şi totuşi grăbi pasul spre şcoală. «Ca orice orgolios, ar spune George despre mine, ţin să-mi păstrez reputaţia de a fi primul care intră în clasă. Oare are dreptate? Ce «figură» şi George ăsta. Ai impresia că toată ziua nu face altceva decît te urmăreşte pas cu pas ca apoi să concluzioneze filozofic pe seama ta. Altfel, e băiat bun, n-am ce zice. Astă toamnă, cînd venisem pentru prima oară la şcoala aceasta îmi era teamă pentru că nu cunoşteam pe nimeni. Atunci l-am zărit pe George.

— Caut clasa a VII -a A, i-am spus, apropiindu-mă de el.

În timp ce urcam scările, George nu tăcu nici măcar o clipă. Îmi înşiră despre detaşamentul de pionieri, despre colegi şi... cîte şi mai cîte alte lucruri. Sincer să fiu, nu-l prea ascultam pentru că mă uitam pe pereţi. Erau acolo înşirate tot felul de desene executate de pionieri. În colţ m-am ciocnit de o fată. Nu o văzusem, iar ea n-a putut să se ferească pentru că avea în braţe un teanc de ierbare de după care nu i se zărea nici nasul măcar. Evident, i-au căzut din braţe, vreo două sau trei ierbare, iar planşele lor s-au împrăştiat pe tot coridorul.

— Văd că faci treabă bună încă de la început, a oftat George, în timp ce amîndoi am început să strîngem planşele. Ea e Irina, a continuat George, parcă mai puţin supărat. E comandanta detaşamentului nostru: E drept, nu e ea prea înaltă, dar are un depozit de energie pentru întreaga clasă.

Mi-am ridicat capul să o privesc. Irina se înroşise de parcă ea ar fi făcut pozna şi nu eu... Oare ce ochi are Irina?... Uite, a trecut un an de cînd sîntem colegi şi nici măcar nu ştiu ce culoare au ochii ei. A, da, ochii ei îşi schimbă culoarea ori de cîte ori se supără. Adică, nu ştiu nici atunci ce culoare au... dar sînt altfel. Şi Irina se supără destul de des. De fapt, nu se supără propriu-zis, mai mult se întristează uşor, se necăjeşte ori de cîte ori ceva nu e bine, o acţiune nu a fost aşa cum o visase ea. Şi Irina visează mult. Eu oricît de mult aş vrea nu pot să visez ca Irina. Poate de vină e veşnicul meu dosar pe care-l port cu mine.

Şi Andrei zîmbi uşor. Abia atunci observă că a ajuns deja pe alee. Un miros puternic îl făcu să treasră. «Au înflorit teii» — aproape că şopti Andrei şi simţi în toată fiinţa lui împrăştiindu-se aroma dulce a florilor. «Ce subiect interesant pentru un logos i-aş putea oferi lui George cu un titlu tot atît de senzaţional... «Marele Andrei — matematicianul tuturor timpurilor, dicţionarul mobil al clasei, el — ursuzul, singuraticul, încruntatul Andrei... visează.

...Ce interesant, m-am obişnuit şi cu răutăţile aparente ale lui George. E drept că la început tare m-au mai necăjit».

Andrei se uită din nou la ceas. «E opt fără douăzeci de minute. Mai am puţin şi am ajuns. La ce mă gîndeam, oare mai înainte?» şi Andrei încercă să-şi înnoade gîndurile.

«...A, da, rămăsesem la dosarul meu care mă împiedică să visez ca şi Irina. Sau cel puţin aşa cred eu. Ce ciudat le părusem la început, pînă s-au obişnuit noii mei colegi cu mine, pînă cînd au înţeles că în dosar am gazeta matematică şi un caiet în care rezolv un exerciţiu cum prind un minut liber. De ce, parcă mie nu mi se pare ciudat Radu, care are mereu cu el tabla de şah, sau Mircea nedespărţit de mingea de fotbal, ori Carmen pe care n-am văzut-o încă fără andrele. Ce să mai vorbesc de Adriana, cu molipsitorul ei ronţăit de mere. Ce mai, există oameni şi oameni! Asta aş fi vrut să-i strig Irinei ieri, după discuţia noastră. Vezi, Irina, aş fi vrut să-i spun, toţi mă reduceţi uneori la o formulă matematică: Andrei e tăcut, Andrei e tocilar, Andrei e dicţionarul mobil al clasei — cum spune George —

Dumitru M. Ion

CÎNTEC DE TOAMNĂ

Cocoşi de miere-aud cîntînd în nucă:
La foc de vreascuri coaja se usucă.
Vin mieii brumei, pasc prin iarba mică;
La pîndă, toamnă, stai ca o pisică;
Se-aprind în ochii-ţi stoluri călătoare
Şi torc în blana-ţi razele de soare.
Ce-o fi în crengi cu-obrazu-acestor mere
De s-a-nroşit şi sărutări ne cere?
Ce-o fi cu-această vîlvătaie rece
Care prin frunza pomilor petrece?
Ce-o fi cu-aceste-albastre apeducte
Prin care trec în valuri saci cu fructe?
Ce-o fi cu-această brazdă ca o rimă,
Ce-o fi cu-această purpurie climă?

Pe masa noastră iată-s aşezate
Şi poame dulci şi sarea în bucate
Şi-n patul nostru-n fiecare seară
Adorm copiii de odinioară.

și cu asta... gata despre Andrei. Irina, aș fi vrut să-i mai spun, mie îmi place să desenez figuri geometrice, să le visez, să le proiectez în spațiu. Eu visez, Irina, visez să construiesc blocuri uriașe și școli. Oare de ce nu i-am spus toate acestea ieri? Și cred că Irina m-ar fi ascultat atentă, cu acel tremur nervos al mîinilor și buzelor și apoi ar fi privit nostalgic pe fereastră, zîmbind tainic gîndurilor ei, de parcă ar fi zărit deja clădirile despre care eu îi vorbisem cu însuflețire. Ar fi trebuit neapărat să-i spun toate astea ieri, atunci cînd stătuserăm de vorbă după ore... Sunase de ieșire, toată lunea se îngrămădea spre ieșire, doar eu stăteam cuminte în bancă de parcă n-aș fi auzit clopoțelul ori forfota din jurul meu. Aveam în față biletul pe care-l primisem de la Irina, în timpul orei de geografie. «Te rog rămîi puțin, Andrei. Avem de discutat ceva. Te rog, Irina» Dacă ar fi văzut și George biletul, evident că ar fi avut multe de comentat pe seama «reginei politeții», cum o botezase el pe Irina, pentru că, ori de cîte ori Irina vorbea cu cineva, chiar și atunci cînd comunica o sarcină, nu uita să spună cald, prietenesc «te rog».

După ce plecaseră toți, Irina veni spre mine. Se cocoță pe banca din fața mea, își aranja cutele uniformei și apoi își netezi părul. Într-un tîrziu îmi spuse.

— Andrei, uite despre ce e vorba. Am mai discutat și cu alți colegi. Mă îngrijorează unii dintre noi care se mai eschivează uneori de la vreo acțiune pionierească sau alții care se complac într-o dulce moleșeală. Nu e vorbă, acțiunile noastre sînt frumoase, sîntem un colectiv unit... dar, Andrei, nu există inițiativă. Vezi, Andrei, chiar și tu — și aici Irina coborî și mai mult glasul, iar privirile ei mă iscodeau.

— Eu? am întrebat-o mirat, prefăcîndu-mă că nu prea înțeleg. Adică, ce aveți cu mine? Și am început să-i înșir, numărîndu-i pe degete: nu fac gălăgie, nu lipsesc de la nici o activitate, ba din contră, vin întotdeauna primul. Nu iau note mici, nu chiulesc de la atelier, nu fac... Dar aici Irina mă întrerupse brusc. I-am privit ochii care-și schimbaseră culoarea, adică nu știu exact cum au devenit, dar știu că erau altfel...

— Știu. Ai 1,67 m înălțime, 50 kilograme, media 9,95 pe amîndouă trimestrele și...

Irina se opri încurcată, privind în podea.

— Și două măsele plombate la timp, am continuat eu zimbind, mai mult ca să ieșim amîndoi din încurcătură.

Înțelesesem foarte bine ce voise să-mi spună Irina, de fapt. Avea dreptate. Ea era sufletul acțiunilor noastre. Ea le visa îndelung, ea se lupta pentru ele, ea le făcea să vibreze. Noi eram doar simpli spectatori ai propriilor noastre activități. Abia mai apoi, în toiul acțiunii, eram covîrșiți de entuziasmul ei și abia atunci trăiam și noi alături de ea. Unde ascunde fata asta atîta entuziasm în ființa ei firavă? Da, Irina visează tare frumos. Și nu numai acțiunile noastre. Ce frumoase sînt poeziile Irinei? Cred că dacă aș întreba-o ce sînt liniile paralele, n-ar ezita și ar răspunde: «fluviul și țărmurile».

Abia acum Andrei observă că a ajuns la școală. «Și în curtea școlii au înflorit teii. Ce minunate sînt florile acestor copaci!». Se opri din visare pentru că privirile îi căzuseră pe ceas. «S-a făcut tîrziu, murmură Andrei. Încă cinci minute și va suna».

Cînd intră în clasă constată că de data aceasta venise ultimul.

— A!!! Se mai întîmplă și minuni, exclamă triumfător George. «Marele Andrei» a întîrziat. Vom consemna acest lucru în analele școlii. Ce s-a întîmplat? dacă nu sînt prea indiscret — spuse George apropiindu-se de Andrei. În mînă ținea un corn rumen ce-ar fi dorit să fie un microfon, iar el, George, voia să pară un reporter interesat de un moment inedit din viața cotidiană a clasei.

Drept răspuns, Andrei mușcă lacom din cornul rumen pe care-l ținea George în mînă și cu gura încă plină începu să vorbească spre clasă.

— Vreau să vă propun ceva! spuse el și apoi se opri pentru a înghiți bucata de corn.

— Alt eveniment inedit, profită George de tăcerea lui Andrei. Probabil că «marele Andrei» a terminat de înghițit și biblioteca sa și acum...

Atunci interveni Irina, autoritară ca întotdeauna.

— Vreau, adică aș vrea, începu cu hotărîre Andrei, ca astăzi să organizăm o drumeție dublată de o acțiune de muncă patriotică. Să strîngem flori de tei. Ce ziceți?

Irina îl privi mirată. Cum adică? Nu-i venea să creadă. Adică el, «marele Andrei», ce execută orice cu condiția să i se ceară... de data aceasta face o propunere?!

— Și încă ceva, continuă Andrei, dar fără hotărîrea pe care o avusese înainte în glas. Azi e ziua Irinei. Să-i urăm «la mulți ani, Irina!»

Irina îl privi din nou mirată. «De unde știa Andrei că astăzi e ziua mea de naștere? Și eu, care credeam că Andrei reține doar formule.»

Dar aici Irina se opri.

Abia acum înțelesese că în clasă se cîntă «mulți ani trăiască». Se îmbujoră toată.

Maria Mara

Daniela Crăsnaru

RUCĂR

Respiră această priveliște
cu izvoare și brazi.
Ai putea crede
(dacă simți calea rășinei și
aburul ei)
că toată viața se întîmplă azi.
Să măsori încet nu cu pasul
ci cu bătaia inimii
cît mai rămîne pînă la cer.
Ne-nchipuit de albă ți se arată
sfiită marginea unde vorbele pier.
Oră extatică. Nemișcare aproape.
Pasul tău tulburînd numai el
încremenirea,
întorcînd numai el ceasul ceresc.
Clipa înghețată în aer ca o stalactită
imensă
pe care cămășile liniștii cresc.

PIONIERI VISĂTORI

Versurile de Traian Iancu — *Muzica de Mircea Neagu*

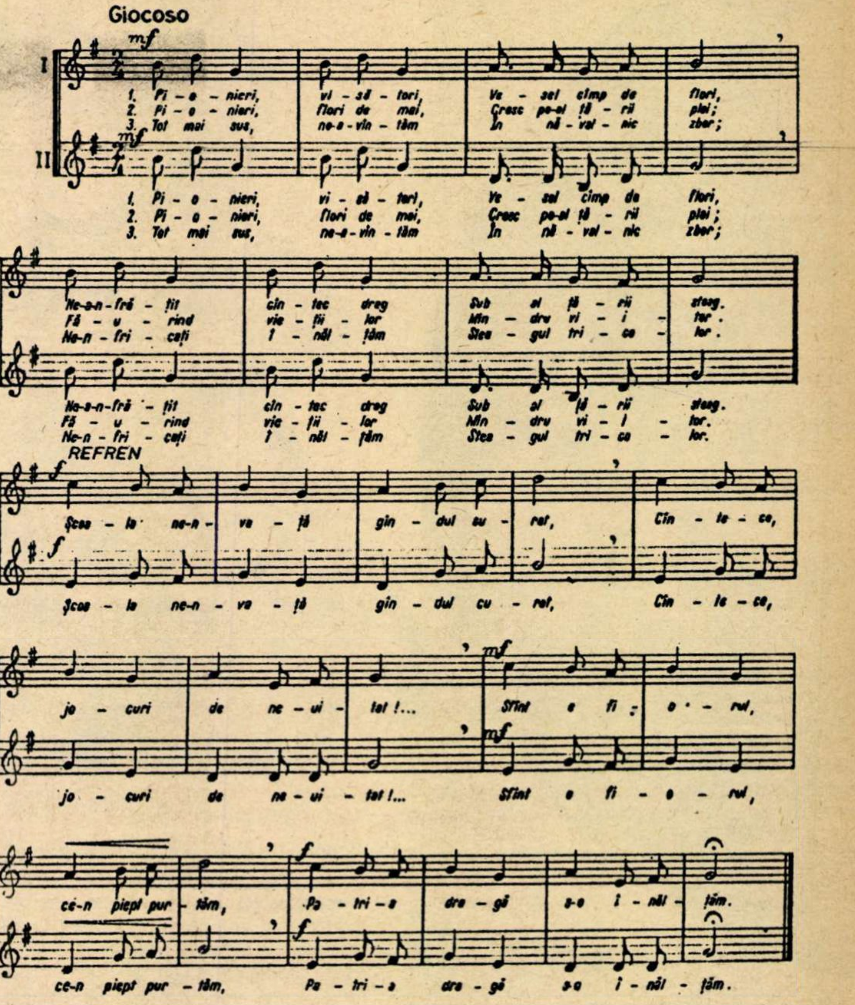
Giocoso
mf
I
II
1. Pi-o-nieri, vi-să-tori, Ve-sel cîmp de flori,
2. Pi-o-nieri, flori de mai, Cresc pe-al ță-rii plai;
3. Tot mai sus, ne-a-vîn-tăm În nă-val-nic zbor;
Ne-n-fră-țit cîn-tec drag Sub al ță-rii steag.
Fă-u-rind vie-ții-lor Mîn-dru vi-i-tor.
Ne-n-fri-cați Î-năl-țăm Stea-gul tri-co-lor.
REFREN
f
Școa-la ne-n-va-ță gîn-dul cu-rat, Cîn-te-ce, jo-curi de ne-ui-tat!...
Sfînt e fi-o-rul, ce-n piept pur-tăm,
Pa-tri-a dra-gă s-o î-năl-țăm.

CONCURS DE CREAȚIE MUZICALĂ PENTRU ȘOIMII PATRIEI, PIONIERI ȘI ȘCOLARI

Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în colaborare cu Radioteleviziunea Română și Uniunea Compozitorilor, organizează un concurs de creație muzicală pentru șoimii patriei, pionieri și școlari, dedicat aniversării a 60 de ani de la crearea Partidului Comunist Român.

Creațiile care vor fi prezentate la concurs vor exprima dragostea fierbinte a pionierilor față de partid, patrie și popor, hotărîrea acestora de a contribui, după puterile lor, la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, la dezvoltarea economico-socială a patriei. Lucrările vor contribui, prin conținutul lor, la formarea conștiinței revoluționare, comuniste a copiilor, la educarea lor în spiritul patriotismului socialist și al solidarității internaționale. Totodată, lucrările vor exprima recunoștința copiilor patriei față de partid și de popor pentru condițiile minunate de muncă și de viață asigurate tinerei generații, pentru realizarea unei temeinice pregătiri teoretice și practice, pentru formarea și afirmarea viitoarelor detașamente de muncitori, tehnicieni, cadre cu pregătire superioară chemate să înfăptuiască societatea comunistă în România. Muzica trebuie să fie optimistă, mobilizatoare, specifică vîrstei copiilor și adecvată activităților pionierești din cadrul Festivalului național «Cîntarea României» și competiției «Daciada».

Concursul de creație muzicală se organizează pe două secțiuni:

a. creații muzicale destinate pionierilor și școlarilor;

b. creații muzicale destinate membrilor Organizației «Șoimii patriei».

Concursul este deschis tuturor creatorilor, compozitori și poeți, membri sau nemembri ai uniunilor de creație, ai cenaclurilor literar-muzicale.

Lucrările vor fi elaborate și expediate pînă la 10 martie 1981 pe adresa: Consiliul Național al Organizației Pionierilor, str. Onești nr. 6—8, sector I, București. Compozițiile expediate vor purta un motto și vor fi însoțite de un plic închis, în care se vor menționa numele, prenumele și adresa autorilor, precum și același motto care a fost scris pe lucrare;

Consiliul Național al Organizației Pionierilor va acorda numeroase premii și mențiuni.

Vor mai fi acordate premii speciale de către Uniunea Compozitorilor, Uniunea Scriitorilor, Consiliul Culturii și Educației Socialiste.

UN NOU PERSONAJ B.D.

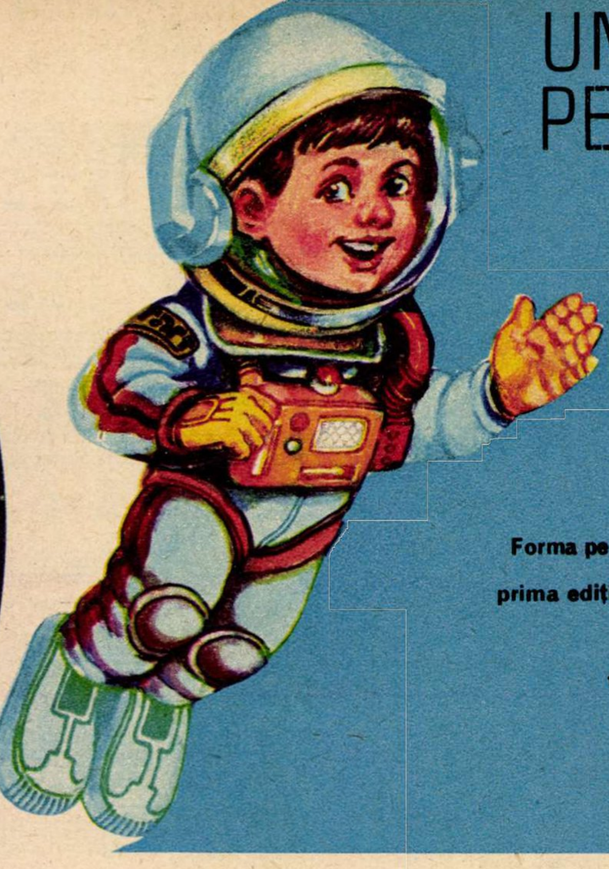

INVENTICUS!

Primele roade
ale marelui
concurs de benzi desenate
«Inventica B.D.»,
lansat în numărul 48 al revistei noastre,
se și arată la orizont.
In fruntea paginii de față apare un nou personaj.
Numele lui este INVENTICUS.
Forma pe care a căpătat-o se datorează graficianului Valentin Tănase,
un bun prieten al cutezătorilor, premiant la
prima ediție a concursului de benzi desenate al revistei «Cutezătorii».
Copil al veacului al XXI-lea,
la curent cu marile posibilități oferite omului
de știința și tehnica viitorului,
tînărul Inventicus iese cu ajutorul lor din orice încurcătură.
Ager, vioi, el este în același timp un suflet ales,
bun, sincer, curajos, devotat prietenilor și cauzelor drepte.
Cine dintre voi va semna prima povestire în imagini
avîndu-l ca personaj principal pe INVENTICUS?
O așteptăm!

CUM SĂ DESCOPERIM PLANETELE?

Știați că cinci dintre planetele sistemului solar sînt vizibile cu ochiul liber? Este vorba de **Mercur, Venus, Marte, Jupiter** și **Saturn.** Spre deosebire de stele, planetele au un diametru aparent destul de mare pentru a atrage atenția observatorului, care nu folosește nici un instrument optic.

Cum putem deosebi planetele de stele? Se știe că lumina stelelor prezintă fenomenul numit al scintilației. Stelele «sclipesc», nu luminează continuu. Cel puțin așa vedem noi lumina lor supusă unor fenomene fizice firești la trecerea prin atmosfera terestră, fenomene ce izvorăsc din natura ondulatorie a luminii. Diametrul aparent relativ mai mare al planetelor le face să depășească pragul dincolo de care lumina nu mai scintilează. Așadar, dacă seara, observați un astru a cărui lumină strălucește continuu, puteți conchide că priviți o planetă.

Apare întrebarea: care anume? Cum cele mai vizibile sînt cele numite mai sus, putem fi siguri că privim una dintre aceste cinci planete. Mai departe, un privitor atent va distinge, după un număr de observații, că lumina astrului prezintă o ușoară nuanță coloristică. Ea ne va ajuta să-l recunoaștem, ținînd seama că lumina lui Mercur și Jupiter este gălbuie, a lui Venus — albă, a lui Marte — roșiatică, iar a lui Saturn bate în portocaliu.

Un reper suplimentar în identificarea planetelor este faptul că, lunar, ele apar în imediata apropiere a Lunii. În urma unor observații repetate vom ajunge să distingem lesne planetele de stele.

❀ ❀ ❀

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă Edmond Nicolau

— Aș vrea, dragul meu prieten, să-ți pun la încercare spiritul de observație.

— Cu jocul lui Kim?

— Dacă nu mă înșel, jocul lui Kim e un joc de observație și de înregistrare, de memorare a ceea ce vezi repede. Pentru voi, ca școlari, nu e întotdeauna jocul cel mai eficace. Eu vreau să-ți propun alt test. Anume, să-mi spui ce număr urmează după o serie de numere. Iată mai întîi un exemplu. După 1, 4, 9, 16, 25, vei pune numărul 36 — deoarece ne aflăm pe seria pătratelor numerelor naturale. La fel, după 2, 3, 5, 7, 11 vei pune 13 — următorul număr prim. Dar ce urmează după 3, 7, 14, 25, 36?

Răspunsul în numărul viitor.

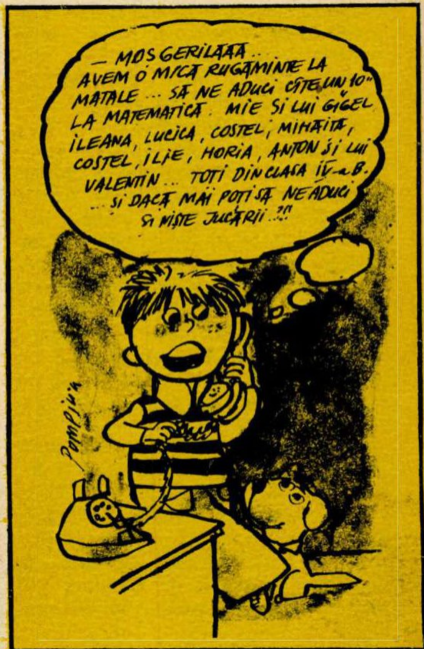
— MOS GERILAAA ..
AVEM O MICĂ RUGĂMINTE LA MATALE ... SĂ NE ADUCI CÎTE UN 10" LA MATEMATICĂ. MIE ȘI LUI GIGEL ILEANA, LUCICA, COSTEL, MIHĂIȚĂ, COSTEL, ILIE, HORIA, ANTON ȘI LUI VALENTIN ... TOȚI DIN CLASA IV-a B. ... ȘI DACĂ MAI POȚI SĂ NE ADUCI ȘI NIȘTE JUCĂRII ..?!
Pompiliu

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ

TALON NR. 1

Răspunsuri la întrebarea nr. 1

☐ 1. ☐ 2. ☐ 3.

Răspunsuri la întrebarea nr. 2

☐ 1. A ☐ 2. B ☐ 3. A + B

Numele . . . .
prenumele . . . .
clasa . . . . **școala** . . . . . .
. . . . **localitatea** . . .

«PIETON 2000»

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ!

ÎNTREBAREA NR. 1: Care din indicatoarele de mai jos vă permite să circulați cu bicicleta pe aleea în dreptul căreia este instalat?

1

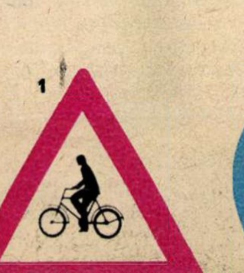

2

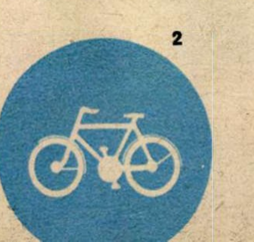

3

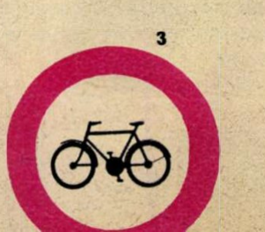

ÎNTREBAREA NR. 2: Doi bicicliști, A și B (vezi schița), ajung în același timp într-o intersecție. Amîndoi cunosc regulile de prioritate și se opresc să acorde liberă trecere celor ce circulă pe traseul principal. După ce au acordat prioritate, care dintre bicicliști are dreptul să pătrundă în intersecție?

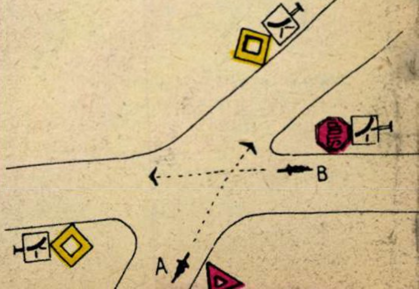

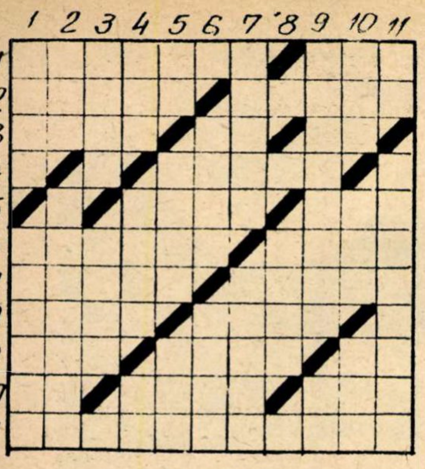

ORIZONTAL: 1) Autorul piesei de inspirație istorică intitulată «Răceala». Aspru. 2) Recitarea «Plugușorului» sau a altor colinde. Ingheață uneori iarna. 3) Nu-i e rece! Elemenți de calorifer! Luca Soare. 4) Trec peste 0°. 5) Adăpost de vacanță. Zeul Lunii la vechii egipteni. 6) Cereale răcite prin introducere de aer sub presiune (sing. fem.). Le-a înghețat glasul. 7) Măsoară și temperatura coborîtă. Alb ca zăpada. 8) În plus. Cele senine sînt geroase pe timp de iarnă. 9) Mînz de trei ani. Rîu și localitate în India. Grade (abr.). 10) Măsură din ghețar. Lemn pentru doniță. Bani gheață. 11) Scăzute în buletinele meteorologice ale anotimpului rece.

VERTICAL: 1) Apără de răceală. Prins de friguri. 2) Sau. Mod de a petrece iarna la adăpost de rigorile ei. 3) Cere rece. A fi în temă. 4) Epoca glaciară (pl.). Oferă o baie rece în sezonul estival. Stănescu Petre. 5) Geroase în final.! Cunoscute popasuri turistice la 1 400 și 2 000 m în Munții Bucegi. Înghețată la rece (pl.). 6) Munte în Islanda. Menține răcoare în cameră pe timp de caniculă. 7) Strigătul crivățului și al lupilor. Autorul poeziei «Ghețarul de la nord». 8) A se răci (fig.). 9) Casate și altele. Printre steluțe. 10) Uriaș al ghețurilor eterne, a cărui rudă apropiată din ținuturile noastre hibernează. Pletele acului. Furnizor tematic. 11) În frigider! Depozit rece (pl.).

DICȚIONAR: IAH, ATRI, ARRA

Venera Popescu

START spre viitor

PIONIERI ȘI ȘCOLARI DIN CICLUL GIMNAZIAL!

Doriți să vă afirmați în domeniul științei și al creativității?

Înscrieți-vă neîntîrziat la Concursul republican de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor «Start spre viitor».

Talonul de înscriere și participare îl găsiți în revista cu același nume «Start spre viitor» nr. 12 din decembrie a.c.

Pentru a putea concepe, elabora și finisa în cele mai bune condiții ideile voastre de construcții și invenții, asigurați-vă din timp primirea revistei «Start spre viitor» prin abonamente!

Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R.

Costul abonamentului: 1 an — 24 lei; 6 luni — 12 lei; 3 luni — 6 lei.

●●●●●●●●●●●●●●●

		5	20

Autotest de perspicacitate

În cele 14 căsuțe libere ale pătratului de mai sus scrieți toate numerele cuprinse între 5 și 20, luate fiecare cîte o singură dată, astfel încît pe fiecare linie orizontală și verticală suma lor să fie 50.

Răspunsul în numărul viitor.

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

STOP IMPRUDENȚEI!

În clasa a VIII-a de la Școala generală nr. 7 din Cluj-Napoca, un loc într-o bancă a rămas gol. Pînă nu de mult, el era ocupat, în fiecare zi, de elevul Dorinel Ștefănescu. De cîtva timp însă, el nu mai apare în clasă, printre colegii lui...

Într-una din zilele trecute, Dorinel se îndrepta spre școală. În drumul lui avea, ca de obicei, de traversat cîteva străzi, printre care și strada Locomotivei. În timpul efectuării acestei operații însă, a făcut una dintre cele mai grave greșeli pe care, din păcate, le mai fac unii pietoni imprudenți: s-a angajat în traversare prin fața unui autovehicul staționat regulamentar pe dreapta. Grăbit și neatent, nu s-a asigurat, așa cum ar fi fost normal, în clipa în care ieșea de după autovehicul în plină stradă. Așa se face că a apărut brusc în fața autobasculantei 31-CJ-521, care tocmai depășea autovehiculul staționat. Puternic lovit cu partea dreaptă de către autobasculanta aflată în mers, Dorinel a fost accidentat mortal...

ATENȚIE, DRAGI CITITORI! Pentru a nu vă risca sănătatea, viața chiar, NU TRAVERSAȚI NICIODATĂ DRUMURILE PUBLICE PRIN IMEDIATA APROPIERE A AUTOVEHICULELOR STAȚIONATE PE DREAPTA, NICI PRIN FAȚA, NICI PRIN SPATELE LOR!

C.D.

CORNELIU ION

(URMARE DIN PAG. 3)

— În primul moment, nu-ți vine să crezi, ba te și întrebi dacă nu cumva s-a strecurat pe undeva o mică greșeală, o neatenție a arbitrilor. După aceea însă, porți în spate povara rezultatului... imposibil, încercînd ani de-a rîndul să-l realizezi și a doua oară. Parcă din nevoia de a te convinge definitiv că tu ești acela care l-a atins! Eu încerc reeditarea performanței din 1976, dar e foarte-foarte greu. Bineînțeles, însă, că nu mă las!

— Hai să zîmbim puțin. Dacă te-ai lua la întrecere cu un pistolar celebru din... vestul sălbatic, l-ai întrece?

— El cu pistolul meu n-ar realiza cine știe ce, iar eu cu pistolul lui n-aș putea găuri o monedă aflată în zbor, cum nu poate nici el în realitate. Dar filmele western rămîn tot filme. Acolo totul e posibil, deși în realitate pistoalele cu butoiaș sînt incapabile de mari performanțe.

— Dar sistemul mai modern, de tras cu două mîini pe patul pistolului?...

— Aici e vorba de antrenament. Oricum, însă, în tirul de performanță n-a existat și nu există nici un sportiv care să țină pistolul cu ambele mîini. Ceea ce înseamnă că precizia nu e tocmai mare. Eu n-am încercat. Rămîn la tehnica obișnuită!...

— Ai început tirul cînd erai copil?

— Nu, din păcate l-am început mai tîrziu, la 18 ani, sub conducerea antrenorului Gheorghe Corbescu, la clubul Steaua.

— Ce te-a atras la poligon?

— O să zîmbești, dar m-a atras liniștea. În poligon e liniște ca într-o pădure și, de regulă, poligoanele se află ori în păduri, ori în vecinătatea acestora.

— Cam cîte cartușe tragi la un antrenament?

— În medie, 3—400.

— Și cîte dintre ele se opresc în «decar»?

— Cele mai multe!...

— Dar, în... 9?

— Destule!

— Ce planuri are campionul olimpic Corneliu Ion?

— Mi-e teamă să nu mă crezi lipsit de modestie, dar doresc să-mi confirm titlul și să-mi reconfirm performanța maximă.

— Încă ceva: știu că ai o fetiță, Monica. E pionieră?

— Deocamdată nu. E de-abia în clasa-ntîi, dar sper să fie printre primele eleve din clasă care vor primi cravata roșie cu tricolor...

Matei Mihai

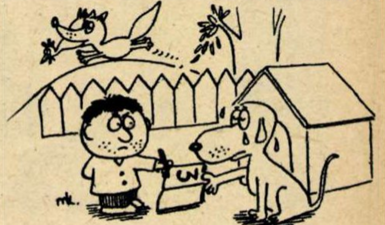

HOCUS-POCUS

Ați admirat nu o dată, la circ sau la televizor, îndemînarea de necrezut a prestidigitatorului care face să dispară și să reapară, după voie, din pălăria lui năzdrăvană, un iepure sau «ghicește» de la distanță numărul scris de voi pe o hîrtie.

Urmărind rubrica de față, veți deprinde, rînd pe rînd, secretele prestidigitației și vă veți putea uimi și amuza familia și prietenii, cu numere de mare atracție. Secretul reușitei? Exercițiul repetat pînă la perfecțiune.

Iată un prin număr spectaculos și totodată simplu.

FOIȚA RUPTĂ ȘI REÎNTREGITĂ

Efect: Pe masa dintre voi și spectatori se află cîteva coli de foiță. Luați una și arătați-o publicului. Apoi o rupeți în opt bucăți și mototoliți-le la un loc, formînd un ghemotoc.

Un «hocus-pocus» și desfaceți ghemotocul. Foița e intactă!

Preparare: Luați două coli de foiță cu latura de 20 cm. Una faceți-o ghemotoc. Puneți pe masă ghemotocul acoperindu-l cu foița întreagă. Deasupra puneți un obiect oarecare, pentru ca vreun curent să nu strice aranjamentul.

Explicație: Luați cu mîna dreaptă prima foaie și, pe sub ea, între arătător și degetul mijlociu, ghemotocul, apucat numai de un colț, ascuns publicului ca în desen. Prezentați foița pe care o țineți cu vîrful degetelor de la ambele mîini, și o rupeți încet în opt bucăți pe care le faceți ghemotoc. Înlocuiți acest ghemotoc cu celălalt, pregătit în mînă, în vreme ce-l prindeți pe al doilea între degete. Acum puteți desface ghemotocul cel bun și prezenta foița întreagă. Apoi mototoliți totul făcînd un singur ghemotoc pe care-l puneți în buzunar.

Succes!

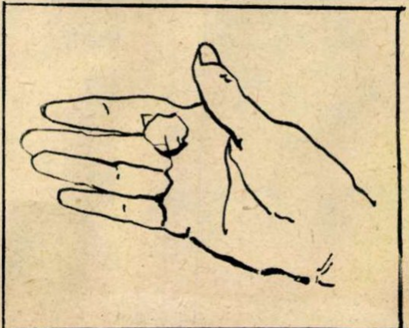

HOCUS-POCUS

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: HORIA ARAMĂ
Desene: V. și L. TĂNASE

EPISODUL 2

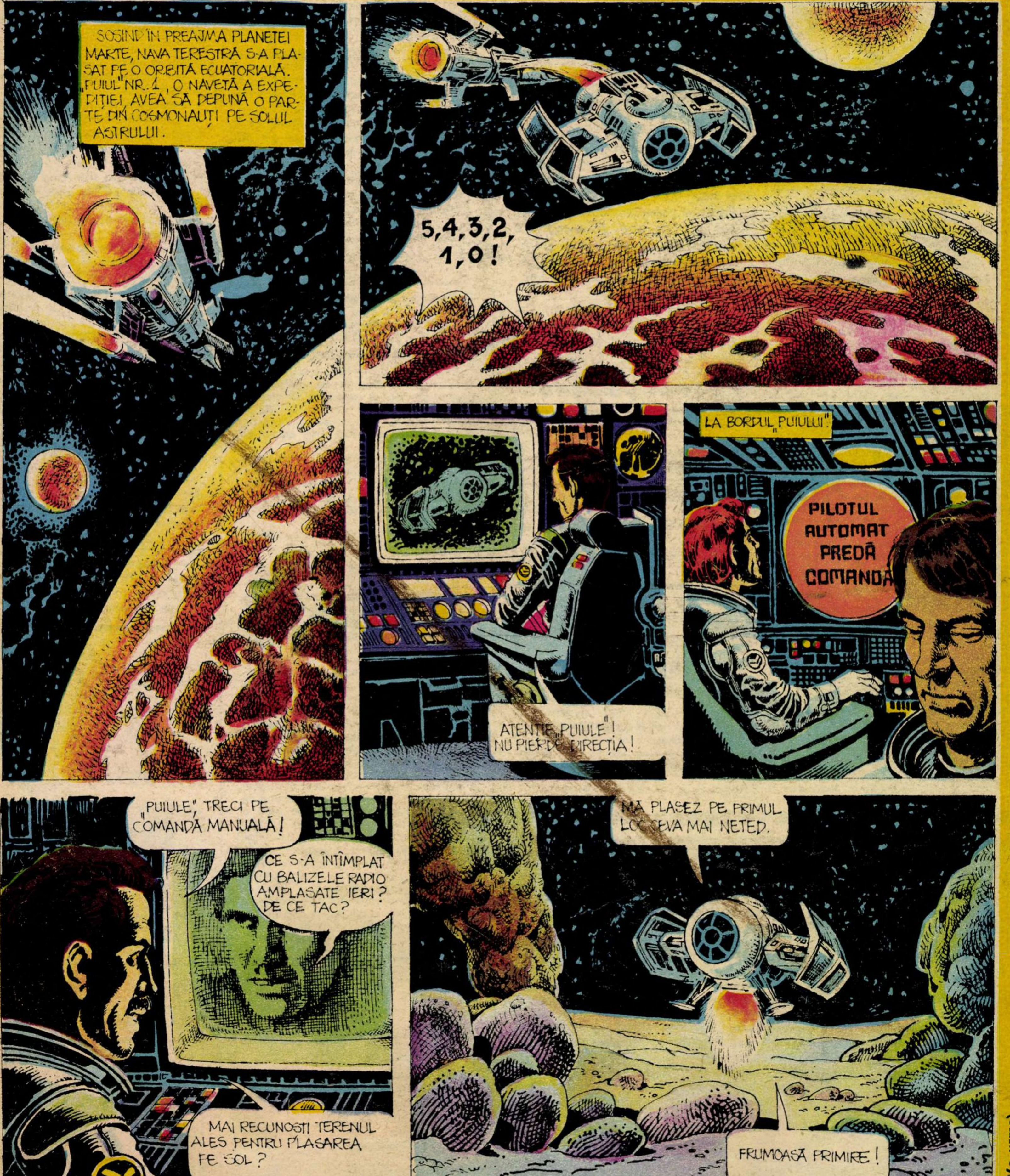
SOSIND ÎN PREAJMA PLANETEI MARTE, NAVA TERESTRĂ S-A PLASAT PE O ORBITĂ ECUATORIALĂ. „PUIUL" NR. 1 , O NAVETĂ A EXPEDIȚIEI, AVEA SĂ DEPUNĂ O PARTE DIN COSMONAUȚI PE SOLUL ASTRULUI.
5,4,3,2, 1,0 !
ATENȚIE „PUIULE" ! NU PIERDE DIRECȚIA !
LA BORDUL „PUIULUI".
PILOTUL AUTOMAT PREDĂ COMANDA
„PUIULE", TRECI PE "COMANDĂ MANUALĂ !
CE S-A ÎNTÎMPLAT CU BALIZELE RADIO AMPLASATE IERI ? DE CE TAC?
MAI RECUNOȘTI TERENUL ALES PENTRU PLASAREA PE SOL ?
MĂ PLASEZ PE PRIMUL LOC CEVA MAI NETED.
FRUMOASĂ PRIMIRE !

(Va urma)

51

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

12 PAGINI, 1 LEU

JOI, 18 DECEMBRIE 1980,
ANUL XIV (NR. 690)

Între două «anotimpuri» ale muncii, fanteziei și veseliei copilărești: trimestrul întîi al anului școlar, și vacanța de iarnă!

CADRAN POLITIC

● **O rezoluție importantă** privind reglementarea prin mijloace pașnice a diferendelor dintre state a fost de curînd adoptată la O.N.U. la inițiativa României; în cadrul reuniunii de la Madrid, țara noastră se manifestă consecvent ca un inițiator de noi propuneri menite a adînci securitatea și cooperarea în Europa. Ca o expresie a atașamentului ferm și sincer al României la cauza politicii de pace și cooperare în Europa, țara noastră, prin inițiativa celui mai autorizat reprezentant al ei, președintele **NICOLAE CEAUȘESCU**, a prezentat propunerea de a găzdui viitoarea reuniune europeană la București — propunere care a fost difuzată ca prim document oficial al reuniunii actuale.

● **Ultima lună a cincinalului** adună din întreaga țară noi și noi vești care anunță îndeplinirea și depășirea planului anual și cincinal. Aflat la confluența a două cincinale, acest decembrie marchează un nou salt în hărnicia țării. Voi, prahovenii, știți că în județul vostru se află o rafinărie (Rafinăria Ploiești) de curînd distinsă cu Ordinul «Steaua Republicii Socialiste România» clasa I, care în acest decembrie și-a îndeplinit planul anual; voi, cei din județul Hunedoara știți că vestitii siderurgiști ai Hunedoarei au introdus în fabricație noi mărci de oțeluri; voi, cei din județul Argeș vedeți cu ochii voștri noile edificii culturale aflate în construcție la Pitești, Topoloveni, Costești, Cîmpulung etc.

Voi, copiii întregii țări, cunoașteți multe astfel de fapte și v-ați deprins să învățați din ele bucuria muncii pentru țară, pentru oamenii și viitorul ei.

● **O iarnă grăbită** a încercat să îngreuneze drumul pe care, toamnă de toamnă, recoltele pămîntului îl parcurg spre locurile de depozitare. La indicațiile conducerii de partid, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, Ministerul agriculturii și industriei alimentare a luat măsuri grabnice și eficiente. Oamenii ogoarelor au acționat prompt — și,astfel, ați putut vedea pe ogoarele noastre,în acest început de decembrie, tractoare arînd pe zăpadă!

● **Sfîrșit de trimestru în școlile patriei:** medii multe și frumoase populează cataloagele. Pe ultimele apeluri ale tezelor aduse în clase, o nouă vacanță bate la geam. Pînă atunci, însă, nu-i uitați pe cei merituoși. Revista noastră vă va prezenta cîțiva dintre numeroșii laureați ai «Băncii de onoare», în numărul viitor.

● **Agenda actualității pionierești** din această perioadă este, în toate județele, foarte bogată. Dintre activități se remarcă cele dedicate, în toate orașele și localitățile sătești, aprofundării gîndirii și acțiunii tovarășului Nicolae Ceaușescu, strălucit fiu al poporului român, cel mai de seamă prieten și îndrumător al tinerei generații. Nobilele idei relief ate cu acest prilej fac ca și celelalte acțiuni ale pionierilor să fie adevărate izvoare ale conturării profilului lor politic, patriotic,moral. Au loc numeroase întîlniri,vizite, simpozioane dedicate aniversării Republicii și sărbătoririi a 60 de ani de la crearea P.C.R.; prin exemplare înfăptuiri de muncă și creație, se desfășoară participarea pionierilor la actuala etapă a Festivalului național «Cîntarea României»; se extrag cuvenitele concluzii ale încheierii primului trimestru școlar; se finalizează pregătirile pentru vacanță.

PIONIERPRES

Telex PIONIERESC

REALIZAT CU CONCURSUL
CONSILIILOR JUDEȚENE
ALE ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

Sub luminile rampei — pionieri de la Școala generală nr. 8, Tîrgoviște.

BUZĂU. Prefață la trimestrul doi sau «Cum să învățăm mereu mai bine?» La această întrebare s-au străduit să dea răspuns, punînd la «microscop» atît realizările cît și neîmplinirile — deci propria experiență! — peste 50 000 de pionieri care au dezbătut, în detașamente și unități, rezultatele pe care le-au obținut în primul trimestru al acestui an școlar. Așteptăm ecouri în carnetele de note la rubricile destinate trimestrului doi!

SIBIU. «Străzile au amintiri» — și pionierii de la Școala generală nr. 8 au pornit, cu ajutorul părinților, al membrilor de partid mai vîrstnici, să își însușească mai bine aceste amintiri. Ei au poposit la casele unde, în ilegalitate, comuniștii, riscîndu-și viața, se întîlneau luînd hotărîri care deveneau tot atîtea mijloace de luptă victorioasă pentru poporul nostru întru cucerirea libertății sale naționale și sociale.

VASLUI. «Apeși pe un buton, și strungul automatizat își face singur treaba». E suficient să știi doar atît? Pionierii Școlii generale nr. 2, urmînd firul necontenitei lor preocupări pentru alegerea viitoarelor profesii, au vizitat din nou zona industrială a localității, au stat de vorbă cu muncitorii fruntași — mulți sînt părinți de-ai lor — înțelegînd și mai temeinic adevărul că gradul înalt de automatizare ușurează munca fizică și înalță calitatea produselor, dar numai în condițiile cînd muncitorul «care apasă pe buton» dispune de o mare competență!

DOLJ. O sută de pionieri într-o sală în care a răsunat glasul fascinant al poeziei. I-a reunit acolo (la Școala generală nr. 26 din Craiova) frumoasa inițiativă de a discuta despre «Poetul meu preferat». Cu considerații de estetică, de istorie literară și, firește, cu bogate exemplificări. O adevărată academie a poeziei!

VÎLCEA. La fel de poeți, cu înclinare spre... pastel care, știm cu toții, glorifică frumusețea naturii și roadele pămîntului, pionierii din Olănești, Mateești, Bălcești, Grădiștea, Zătreni, Roești și Stănești se gîndesc la peisajul de vară al cîmpiilor participînd la o acțiune dintre cele mai însemnate împrăștierea pe ogoare a îngrășămintelor organice. Așa se nasc încîntătoarele holde ale verii!

MUREȘ. «Respectă-i pe cei în vîrstă; în felul acesta vei fi tu însuți demn de respect și vei învăța să trăiești în spiritul tradițiilor de mare omenie ale poporului nostru» — iată cum s-ar putea rezuma convingerea pe care au căpătat-o pionierii din Lechința-Iernut în orele de prețioase învățăminte de viață petrecute în tovărășia celor mai în vîrstă consăteni.

CONSTANȚA. La Medgidia, pionierii din cercurile «Prietenii legilor» s-au întîlnit cu un jurist dezbătînd, pe marginea unor cazuri reale — și bune, și mai puțin bune... — aspecte privind cunoașterea, respectarea și aplicarea legilor țării. Au participat și membri ai activelor pionierești. O acțiune eficientă — dar sperăm că cercurile «Prietenii legilor» nu-și vor uita principala îndatorire: aceea de a face astfel încît toți pionierii să devină la fel de buni cunoscători ai legilor țării, distingîndu-se în respectarea lor.

BUCUREȘTI. Ce face o bună brigadă artistică pionierească? În primul rînd, o bună brigadă artistică pionierească este în permanență «la post», nu are goluri în activitate, nu-și rezervă forțele numai pentru concursuri, ci militează — acesta e cuvîntul! — necontenit. Ea dă spectacole cînd pentru întreaga școală, cînd pentru un anumit detașament care are... nevoie de intervenția ei, cînd, în fine — așa cum procedează brigada de la Școala generală nr. 177 — la locurile de muncă ale părinților, spre a-i înveseli, prezentîndu-le, în același timp, cu mijloacele artei scenice, aspecte din atît de variata muncă școlară.

FAPTE DE CUTEZĂTORI

DESENE : TRAIAN MARINESCU
TEXT : E. ROSCA.

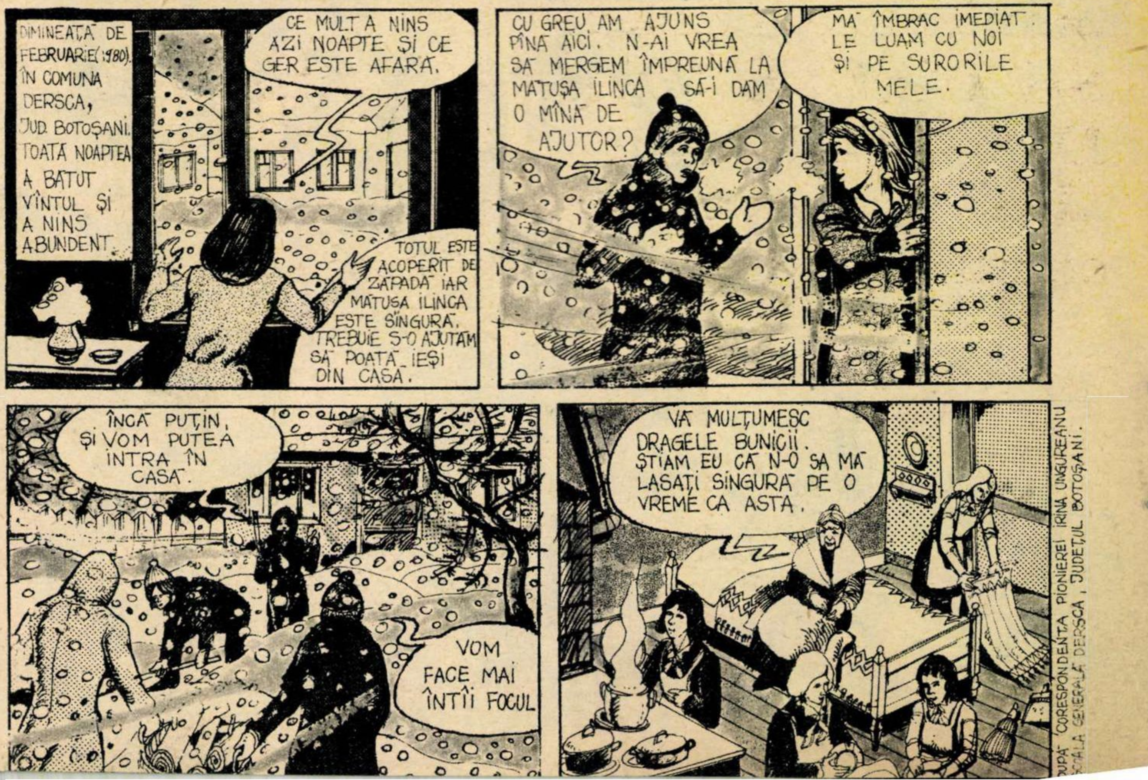
DIMINEAȚA DE FEBRUARIE(1980). ÎN COMUNA DERSCA, JUD. BOTOȘANI. TOATĂ NOAPTEA A BĂTUT VÎNTUL ȘI A NINS ABUNDENT.
CE MULT A NINS AZI NOAPTE ȘI CE GER ESTE AFARĂ.
TOTUL ESTE ACOPERIT DE ZĂPADĂ IAR MĂTUȘA ILINCA ESTE SINGURĂ. TREBUIE S-O AJUTĂM SĂ POATĂ IEȘI DIN CASĂ.
CU GREU AM AJUNS PÎNĂ AICI. N-AI VREA SĂ MERGEM ÎMPREUNĂ LA MĂTUȘA ILINCA SĂ-I DĂM O MÎNĂ DE AJUTOR?
MĂ ÎMBRAC IMEDIAT. LE LUĂM CU NOI ȘI PE SURORILE MELE.
ÎNCĂ PUȚIN, ȘI VOM PUTEA INTRA ÎN CASĂ.
VOM FACE MAI ÎNTÎI FOCUL
VĂ MULȚUMESC DRAGELE BUNICII. ȘTIAM EU CĂ N-O SĂ MĂ LĂSAȚI SINGURĂ PE O VREME CA ASTA.
UPĂ CORESPONDENȚA PIONIEREI IRINA UNGUREANU
COALA GENERALĂ DERSCA, JUDEȚUL BOTOȘANI.

„ȚARA MUNCII - ȚARA ÎNVĂȚĂTURII!“

- **O problemă la ordinea zilei: noi resurse de energie**
- **O soluție modernă și eficientă: biogazul**
- **Printre realizatorii acestui nou procedeu: pionierii tehnicieni!**

SE POATE OBȚINE ENERGIE ELECTRICĂ DIN... FRUNZE?

„Da!“ spun „Cutezătorii“, invitîndu-vă printre copiii din județul Vrancea!

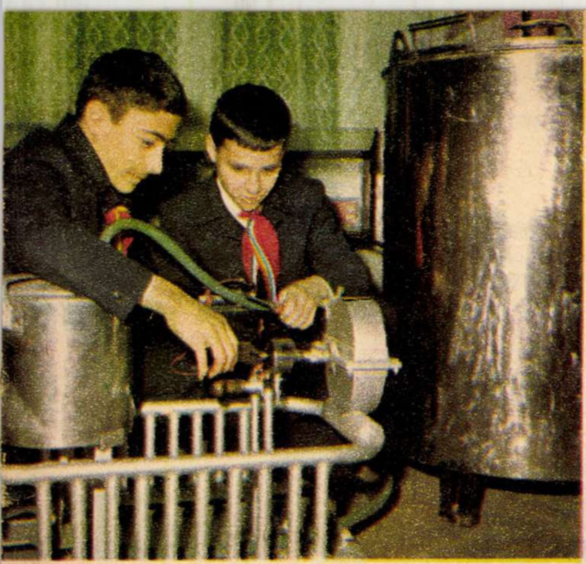

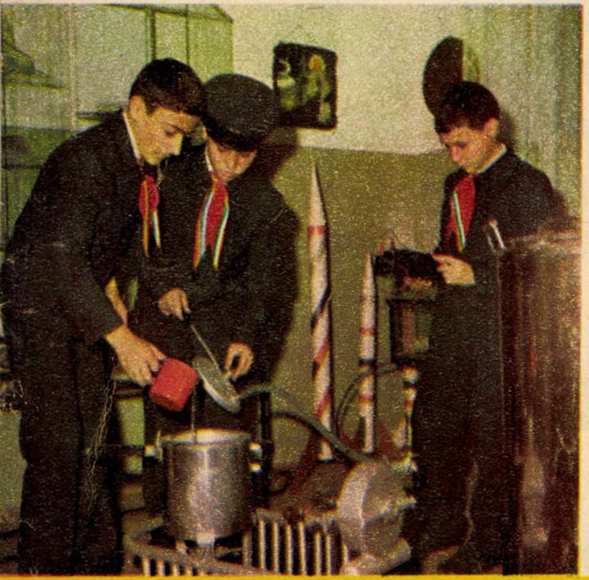

În urmă cu cîteva luni, un grup de pionieri pasionaţi de tehnică de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Panciu, judeţul Vrancea, împreună cu profesorul lor îndrumător Iulian Tacu, au fost autorii unei experienţe deosebite. Ei au obţinut energie electrică din.. frunze. Instalaţia cu ajutorul căreia au realizat această ingenioasă experienţă — o instalaţie de producere a biogazului — a fost concepută şi construită de ei, de-a lungul unor săptămîni de muncă asiduă.

Ştiau că frunzele, paiele, corzile uscate de la viţa de vie ca şi alte resturi vegetale, peste care se toarnă apă şi produse ce înlesnesc fermentaţia, constituie o preţioasă sursă de energie, economicoasă şi în acelaşi timp uşor de folosit. «Ce-ar fi să încercăm s-o utilizăm şi noi», şi-au spus pionierii din Panciu. Şi, după multe căutări, într-una din zile, pe tabla aflată într-unul din atelierele Casei pionierilor şi şoimilor patriei prindea contur proiectul instalaţiei pe care şi-au propus s-o realizeze. Dar, de la stadiul de proiect şi pînă la punerea în funcţiune a instalaţiei, pionierii Daniel Zamfir, Tiberiu Daniel Tacu, Titi Precup şi îndrumătorul lor au trecut prin multe frămîntări. Totul trebuia executat cu precizie, minuţiozitate şi printr-un efort susţinut. Pînă atunci nici unul dintre băieţi nu avusese prilejul să participe la realizarea unei lucrări atît de mari. O tăietură făcută greşit sau o sudură executată incorect în tabla groasă, care trebuia să devină cazan de fermentaţie, ar fi dus la risipirea pretiosului material pe care-l obţinuseră nu prea uşor. Lucrînd cu îndemînare şi urmînd indicaţiile profesorului îndrumător nu au greşit niciodată. Zilele treceau, iar numărul pieselor componente ale instalaţiei creştea: cazanul, capacul acestuia, caloriferul, turbina, arzătorul... Numai aşa-zisul cazan de presiune (o oală «minune») a fost procurat de la magazin.

Cînd instalaţia a fost asamblată, creatorii ei au pus-o în funcţiune.

— Am avut mari emoţii, ne spune Daniel Zamfir. Afară era încă frig şi ne era teamă că frunzele, paiele şi tot ceea ce puseserăm noi în cazanul de fermentaţie nu vor începe reacţia. Cele două faze ale acestui proces durează cam trei săptămîni. Urmăream, în fiecare zi, dacă capacul cazanului a început să se ridice, ca semn că biogazul a început să se producă.

— Ne-am bucurat cu toţii cînd, într-o dimineaţă, am văzut capacul ridicat, intervine Tiberiu. Reuşisem, deci, şi de acum puteam, în orice clipă, să folosim combustibilul obţinut.

Aflăm că instalaţia experimentală de producere a biogazului construită de pionierii din Panciu poate funcţiona, fără întrerupere, circa două luni. Cu ajutorul ei, din diferite produse vegetale se poate obţine energia calorică, energie electrică, deci şi energie mecanică.

Despre lăudabila preocupare a inimoşilor cutezători din Panciu, de a concepe şi construi o instalaţie capabilă să folosească noi surse de energie, au aflat nu numai colegii lor de şcoală (care au asistat la unele experimente), ci şi numeroşi locuitori ai oraşului. Timp de mai multe zile ea a fost expusă la Casa de cultură din localitate, constituind un adevărat punct de interes. La rîndul nostru consemnăm cu plăcere iniţiativa încununată de succes a acestor pionieri vrînceni, care au confirmat prin fapte că şi la vîrsta cravatei roşii cu tricolor poţi răspunde unei cerinţe economice importante, cum este aceea a găsirii de soluţii eficiente în folosirea unor noi surse de energie.

Ecaterina Roşca

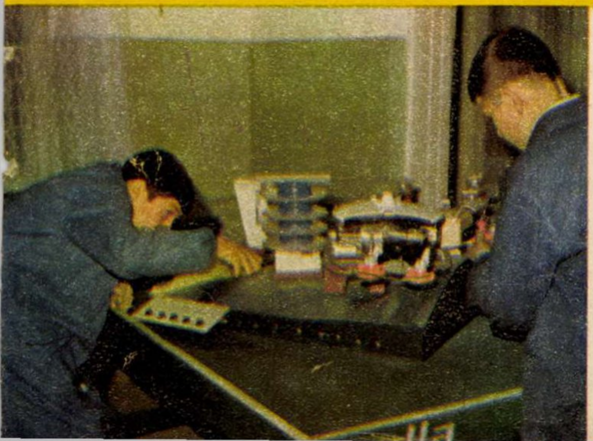

Membrii atelierului de jucării mecanice de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Focşani au imaginat şi construit o instalaţie miniaturală de captare şi folosire a gazelor emanate în zona vulcanilor noroioşi (de lîngă localitatea Andrieşu) cunoscută sub numele de «Focul viu» - Imaginea a surprins nu numai ingenioasa creaţie, ci şi pe cîţiva dintre realizatorii ei.

Reportaj

Pionierpres

„HOINARUL FĂRĂ ROST” Ș-A ÎNTORS ÎN CLASĂ

Laurențiu va sta cu mama. Așa conveniseră părinții, cu cîțiva ani în urmă, atunci cînd hotărîseră să se despartă. Băiatul nu înțelegea prea multe pe atunci, un lucru însă îi era clar: mama îl iubea mult și nici un rău nu i se putea întîmpla dacă rămînea cu dînsa. Și avusese perfectă dreptate. Mama își luă servici, se calificà repede și începu să lucreze, așa cum munca i-o cerea, în trei schimburi. Cîștiga bine, astfel că apartamentul lor de la parterul blocului M-2 fu, în curînd, mobilat cu toate cele necesare. Camera lui Laurențiu devenise, după părerea tuturor, cea mai frumoasă. Mama se bucura că-i putea oferi băiatului său tot ce-i trebuia, ba chiar să-l răsfețe. Frigiderul era mereu plin cu mîncare, pentru că dînsa mai rar era acasă la ora douăsprezece, cînd băiatul, ajuns de-acum în clasa a șasea, trebuia să plece la școală. Hainele îl așteptau, în fiecare zi, pe scaun, frumos călcate, iar deasupra găsea adesea cîte un bilețel în care i se mai amintea ce are de mîncat, să nu uite ușa descuiată, să-și facă bine lecțiile și cîte și mai cîte.

După părerea lui, însă, era destul de mare de-acum! Așa îi spuseseră și băieții aceia cu care făcuse cunoștință cînd se abătuse, după ore, în parcul din centrul orașului. Trebuia să fie mai independent, mai sigur pe sine. Și așa familia nu era ceea ce ar fi trebuit să fie! N-avea de cine să-i fie teamă că-l va controla. Cu tata se vedea doar din cînd în cînd. Așa că... niște bani luați din poșeta mamei pentru un film sau chiar pentru... țigări (!), o hoinăreală pe malul Dunării fură primele sale «acte de curaj». Apoi, văzînd că nu i se întîmplă nimic, le repetă.

Și zilele treceau...

*

Într-o după-amiază, spre seară, mama lui Laurențiu se trezi cu cîțiva copii dintr-a șasea la ușa apartamentului său. Tresări speriată.

— Laur nu-i cu voi? îi întrebă.

— A plecat de la ultima oră, am crezut că-i acasă. Spunea că are treabă, veni răspunsul.

— Nu, nu-i acasă. Ce s-o fi întîmplat cu el? Dar intrați...

Odată așezați pe scaune, se lăsă tăcerea. Curînd însă ochii întrebători ai mamei o determinară pe Adina să înceapă.

— Despre Laur am vrea să vorbim... Ne pare rău că vă necăjim, dar să știți că în ultimul timp s-a schimbat.

— Mi-am dat seama și eu de unele nereguli. Sînt îngrijorată și necăjită că nu am prea mult timp să mă ocup cum trebuie de el, se învinovăți mama.

— Am aflat că-și pierde timpul cu fel de fel de nimicuri. Unele pot deveni periculoase. Nici nu mai învață ca înainte, interveni și Octavian.

— Este băiat mare, într-adevăr, dar nu așa cum înțelege el! adăugă Anca. O să-l facem să vadă unde greșește. În detașamentul nostru nu s-a întîmplat încă așa ceva. Și sîntem patruzeci și doi! Spuneți-ne, dumneavoastră cum credeți c-ar fi mai bine să procedăm?

. . . .

Ce se întîmplă acum cu Laurențiu Matei de la Școala generală nr. 7 din Galați? L-am vizitat de curînd și am aflat noutăți. Pionierii dintr-a șasea spun că nu le-a fost deloc ușor, așa cum crezuseră la început, să-l convingă de răul pe care colegul lor și-l făcea singur. Prinsese gustul plimbărilor fără rost, îi plăcea să-și asculte noii prieteni cu care vagabonda, povestindu-i aventuri imaginare. Pe cînd la școală... Acolo auzea vorbindu-i-se mereu despre datoria de a învăța, despre onoarea detașamentului, despre necazul pe care i-l făcea mamei. În cele din urmă însă n-a avut încotro. George venea mereu să-l ia să-și facă lecțiile împreună, Alina trecea în drumul ei spre școală și-l grăbea să nu întîrzie, Cerasela cea blîndă și harnică la învățătură insistă să stea cu el în bancă. Și, pe negîndite, prietenul nostru s-a simțit din nou în pas cu ceilalți, și-a dat seama că aici îi sînt adevărații tovarăși, că el nu le este indiferent celor din jur.

— Sîntem bucuroși și mîndri că detașamentul a intervenit la timp, ne-a mărturisit pionierul Octavian Barna, comandantul detașamentului. Din experiența noastră rămînem cu o învățătură: **colectivul are puteri nebănuit de mari.** Cu condiția să fie unit, să intervină la timp ori de cîte ori este cazul.

Elena Mănescu

Album

Pionierpres

3000 DE GAROAFE... ȘI NU NUMAI ATÎT!

Constituie ceva neobișnuit existența unei sere? Dacă judecăm lucrurile în general, nu. Dacă însă ne apropiem de izvorul faptei, ea apare în altă lumină, ne stîrnește interesul. Vă invităm să urmăriți delicata dar laborioasa istorie a serei de la Școala generală nr. 2 din Oradea. Prima informație ne-a oferit-o «Semaforul» unității. De fapt, gazeta relata într-un articol despre munca pionierilor la sera din municipiu, unde aceștia au pregătit ghivecele nutritive și au încărcat circa douăzeci de remorci cu ghivece de plastic. Am dedus că pionierilor le-a plăcut această muncă și că i-a interesat. Dar încă nu știam nimic despre sera școlii. Cînd am făcut cunoștință cu copiii de aici, Ivan Gra-

tian, din clasa a VI-a C, de pildă, un băiat foarte simpatic, cu ochelari, își tot ascundea mîinile, străduindu-se parcă să aibă o ținută cît mai controlată. La fel proceda și Dorin Popovici, din clasa a VIII-a E, și chiar comandantul unității, Tiberiu Hochhauser. Era normal să aflăm secretul acestei sfieli: prietenii noștri păreau stingheriți din politețe, nu le venea la îndemînă să le stringem mîna, întrucît mîinile lor erau vopsite în cărămiziu, purtînd adică urmele chitului cu care etanșaseră ramele serei. Tinerii constructori ne-au condus la proaspătul loc de muncă, aflat în curtea școlii. Aici, o forfotă neobișnuită. Se săpase o groapă și acum se montau stîlpii metalici. În mijlocul acestui iureș, un bărbat, în haine de lucru, muncea cot la cot cu copiii și era ascultat cu ardoare. Era tovarășul director al școlii, Gheorghe Foghiș, profesor de matematică, animatorul tuturor lucrărilor de pe șantierele de construcții ale școlii (asfaltarea curții, un nou teren sportiv etc.).

Așa am surprins unul din momente la construcția serei și am aflat cum s-a născut, în prealabil, ideea unei asemenea construcții, realizată de pionieri. Ei se minunaseră, așa cum ne-au mărturisit, de cîte flori gingașe văzuseră la sera din municipiu, cînd au lucrat acolo. «Ce grozav ar fi să avem și noi asemenea flori, plantate și îngrijite de noi înșine!» Zis și făcut. De unde se vede că cine muncește, nu pierde niciodată. Mai notăm că pionierii de la această școală și-au depășit angajamentul lor de muncă patriotică pe 1981 încă din luna iunie a.c. Le dorim, în continuare să obțină noi trofee ale hărniciei, iar cele 3 000 de fire de garoafe plantate în noua seră să înflorească sărbătorește!.

Marga Micu

Medalion Pionierpres

CUTEZĂTORII DIN LUDUȘ

O recentă vizită la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Luduș, județul Mureș, ne-a convins că numele unora dintre cei care participă la diferitele activități de aici ar putea figura la «Galeria cutezătorilor». Rezultatele deosebite pe care unii pionieri le-au obținut sînt confirmate și de numărul mare de diplome care le fac cinste. Astfel, locul I la concursul de aeromodele «Aripile prieteniei» din Bistrița-Năsăud, a fost obținut de Mihai Pandrea, clasa a IV-a, Școala generală nr. 2. Pionierul Ghezan Vasile, de la aceeași școală, a obținut tot locul I la concursul județean de aeromodele, categoria planoare, faza a II-a. Nici cei de la navomodele nu s-au lăsat, Finta Botond cucerind locul I la concursul județean de navomodele, categoria prototip, în timp ce Adrian Răileanu a devenit deținătorul unui loc I la campionatul județean de radiogoniometrie sportivă pentru pionieri și școlari. Colecția de diplome a casei pionierilor și șoimilor patriei a fost îmbogățită, de asemenea, de Cristian Mesaroș, care a obținut un loc I la concursul județean de navomodele, categoria propulsoare R/C, și de Kovács Edit, cu un loc I la navomodele propulsoare civile. Sînt cîteva locuri de frunte, nu-i așa? O altă realizare care, deși nu a obținut încă nici o clasificare, dar merită a fi amintită pentru utilitatea ei, pentru inventivitatea, pasiunea și dăruirea cu care a fost concepută și executată este «Centrala de transformare a energiei solare».

Sub îndrumarea profesorului Eugen Major, pasionații de electronică Eduard Vitális, clasa a VII-a, Claudiu Fejér, clasa a VIII-a (amîndoi de la Școala generală nr. 1) și utecistul Florin Hădărean au executat această lucrare cu ajutorul căreia poate fi folosită apa menajeră în sere, solarii și grădini fără să se utilizeze altă sursă de energie decît cea solară. Un loc bine meritat în «Galeria cutezătorilor» li se cuvine și celor 14 pasionați de activitățile electrotehnice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Luduș care urmează în prezent cursurile liceelor de specialitate din acest domeniu.

Ecaterina Bokor

DIN ȚARA OMENIEI II

Parafrazînd versurile unui poet, putem spune că nicăieri pometul **Omeniei** n-a înflorit mai darnic decît în livezile României, în cîmpurile și munții ei, în satele și orașele noastre, în sufletele oamenilor de la noi. Valoarea omului la români, a întregii sale vieți, se măsoară cu omenia. Ea e măsura supremă a omului. Omenia, la români, este în același timp un principiu etic fundamental și un mod propriu de a interpreta și aprecia valorile umane. Omenia se răsfrînge în felul de a fi și de a gîndi al poporului nostru, ea își lasă amprenta pe întreaga lui creație materială și spirituală: în prispa primitoare a caselor românești, în portul sobru și decent al oamenilor, în vorbirea lor, în cumpătarea vieții de fiecare zi, în munca și comportarea lor, în raporturile cu alte popoare, în idealurile etice și estetice. Eroii săi preferați sînt întruchipări ale **Omeniei.** Făt-Frumos și Ileana Cosînzeana sînt înainte de toate tineri de omenie. Mircea cel Bătrîn din **Scrisoarea III** a lui Eminescu e o minunată pildă de omenie românească, în care descifrăm limpede ospitalitatea, înțelegerea, demnitatea și intransigența, patriotismul, cumpătarea spiritului și vorba înțeleaptă. Aș zice, chiar, că principalul erou al nuvelisticii și al dramaturgiei lui Ioan Slavici, ca și al basmelor lui Creangă sau al nuvelelor și comediilor lui Caragiale este ceea ce se numește în popor **omenie.** El nu apare concret, ca un personaj în carne și oase, dar îi simțim prezența în toate paginile cărților lor. Dojenind, de pildă, comportarea necuviincioasă, de un răsfăț condamnabil, Caragiale afirmă indirect principiul omeniei. Domnul Goe e un răzgîiat obraznic pentru că nu are omenie, adică bun simț și măsură în comportarea sa. Omenia este incompatibilă cu superficialitatea și maimuțăreala, cu lenea si trîndăvia. De aceea poporul nostru rîde caustic de pierde-vară, de naivii care cred că pot apuca «luna cu dinții» pe degeaba, de cei care «pasc vîntul» sau «caută iepuri în biserică» și «peri în palmă», așteptînd «să cadă pară mălăiață în gura lui Nătăfleață». Omenia presupune hărnicie, cinste, corectitudine în tot ceea ce faci, respect pentru părinți și profesori, pentru oamenii mai în vîrstă și pentru colegi; ea presupune spirit de abnegație și dăruire, modestie și seriozitate în îndeplinirea datoriei chiar atunci cînd ești numai tu cu tine însuți: «Fă-ți datoria oricînd, zicea Nicolae Iorga — totdeauna va fi cineva care să te vadă — tu însuți!». Omenia implică respectarea personalității și a muncii altuia, respectul pentru om, disciplină, loialitate, respectul pentru adevăr, tovărășie în sensul cel mai înalt al cuvîntului. Acestea, și multe altele pe care le veți descoperi voi înșivă și poate ne veți scrie despre ele, sînt și atribute ale umanismului nostru socialist, care ridică omenia tradițională pe o treaptă filozofică superioară, înglobînd-o organic moralei comuniste care însumează și dezvoltă creator toate virtuțile etice ale poporului român. În acest context, tovarășul Nicolae Ceaușescu a vorbit de **comunistul de omenie** ca de forma cea mai înaltă a omului nou. Pentru a fi mîine comuniști de omenie, străduiți-vă să fiți astăzi pionieri, cutezători, de omenie!

Prof. univ. dr. ION DODU BĂLAN

1 decembrie 1980

Foileton Pionierpres

ELEVUL CĂLINA, VÎRFUL „MOLDOVEANUL“ ȘI...EXTEMPORALUL

Stilourile, pixurile și chiar «rudimentarele» creioane escaladează munte după munte, vîrf după vîrf... Elevul Călina trecu și el cîțiva Carpați (Meridionali... Apuseni...). Și cam atît, că ajunsese la... strîmtoare. Un vîrf-două dacă ar ști, dacă și-ar aminti, s-ar încropi cît de cît și extemporalul lui. Deodată îi trecu prin minte: Moldoveanul! Da, dar pe unde, prin ce munți și-o fi semețind el piscurile?! Se chiti, se socoti, duse mîna streașină la ochi... Uf! ce ceață, ce nebuloasă! Nu vede omul nici la zece-douăzeci de centimetri în foaia vecinului de bancă. Aaa! Omul! Mai e și-un vîrf Omul! Da, dar n-o fi prea mititel, dacă-i zice Omul? Nu, nu, tot Moldoveanul! Nu e el cel mai măreț, unul singur e Moldoveanul! Și-apoi ar fi o jignire — nu? — să înșire mai departe tot felul de munți, care de care mai mărunței.

Pe fila aproape complet «imaculată» strălucește semeț și solitar vestitul Moldoveanul. Într-un colț de pagină mai sălășluiește însă..., tot singuratic — un minuscul 4...

I. Pița

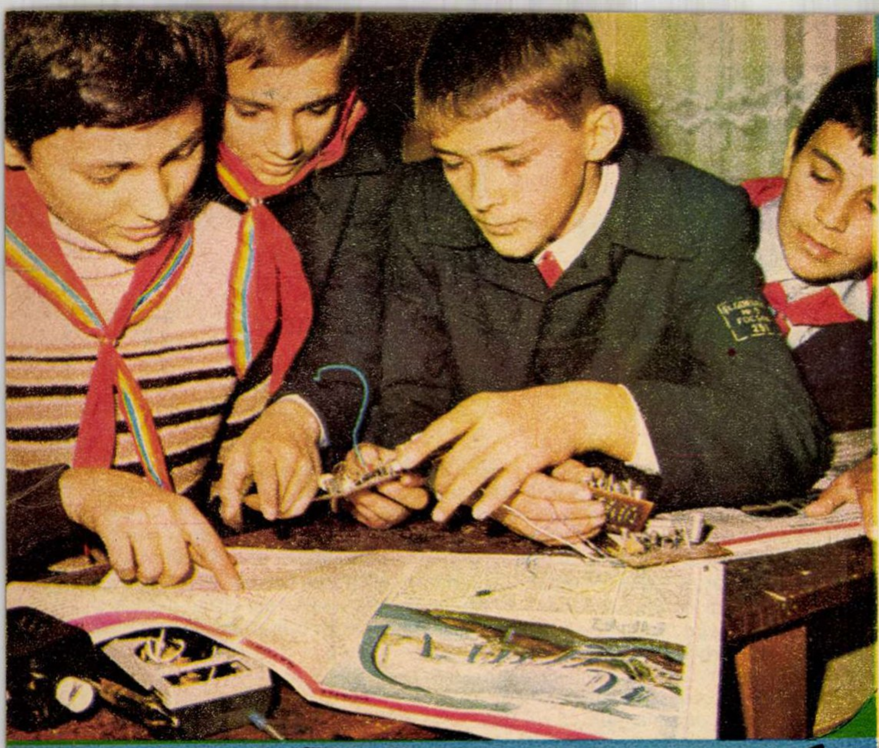

SCURTCIRCUIT

SCHIȚA DE IULIU RAȚIU

La ora 10,12 minute și 58 de secunde s-a produs un fel de scurtcircuit. Nu s-a văzut nici o flamă sau măcar o scînteie, dar aparatul a încetat, dintr-o dată, să mai funcționeze. Instantaneu, ca la comandă, privirile tuturor s-au îndreptat spre Dorel, ultimul care a mînuit butonul potențiometrului. Acesta a ridicat din umeri puțin nervos și iritat, iar cînd, de bancul de încercare s-a apropiat inginerul Robert Ionescu, conducătorul cercului lor de electronică, a spus răspicat:

— N-am făcut nimic altceva decît că am răsucit, ușor, subliniez, ușor, butonul. Sînteți cu toții martori, s-a adresat el celorlalți din jur.

Cinci băieți și două fete au aprobat, cu binecunoscutele aplecări de cap, un adevăr evident.

— Și totuși aparatul nu mai funcționează! spuse, necăjit, inginerul. Nu cumva s-a întrerupt contactul de alimentare cu energie? încercă el să găsească o soluție, deși știa că și cei mai novici învățăcei ai săi, mai întîi și întîi, ar fi verificat mufa de la baterie.

— Nu, volt-ampermetrul indică o alimentare corectă, îl asigură Irina.

— Atunci?! se miră inginerul. Deși e un aparat ultra sensibil — și tocmai pentru aceasta! — circuitele integrate au menirea să-i asigure o funcționare ferită de orice accident tehnic...

— Mda, îl aprobă Dorel. Eu, cu calculatorul meu, am verificat totul... Eu am...

— Numai tu?! îl puse, fără menajamente, la punct, Andrei, mai ales prin felul cum modulase cele două cuvinte.

— Da, acesta-i adevărul!... zise cu tărie Dorel. Știe și tovarășul inginer.

Robert Ionescu își privi cu atenție elevii, apoi, așezîndu-și după cum îi era obiceiul, ochelarii pe șaua nasului, spuse cu glas molcom:

— Da, el a venit cu calculatorul...

— Dar nu știa nici măcar că are memorie! exclamă Nina, dorind, cît de cît, să restabilească adevărul.

— Da... da!... da!... o aprobară și ceilalți.

— Știam, nu știam, strigă Dorel ca să acopere glasurile, este un fapt cert, verificabil și cu ajutorul însemnărilor făcute de mine pe schițe, că eu sînt cel care am calculat gradul de sensibilitate al acestui aparat...

— Și funcționa bine, vă asigur! — se adresă Costel inginerului, încercînd, de bine de rău, să vină în ajutorul prietenului său, Dorel, care tocmai măsura gradul de amplitudine al sensibilității frunzei de pătlagină, cînd de aceasta se apropia cineva cu o rană deschisă...

— Înțeleg! îl încurajă Robert Ionescu. Și?

— Acul s-a mișcat pînă la gradația 2, 3...

— Excelent! se bucură conducătorul cercului de electronică. Apoi, numai zîmbet: dar asta înseamnă că ați făcut un fel de descoperire, copii. Trebuie să sărbătorim evenimentul!

Însă Dorel nu îi împărtăși entuziasmul:

— Eram și eu convins și tocmai le spuneam tuturor că aș fi putut face și o comunicare pe baza descoperirii mele...

— Descoperirea lui! îl persiflă, din nou, Irina. Dacă n-ar fi fost Sandu, să imagineze captatorul de micro-unde, cum ar mai fi funcționat «descoperirea» ta?

Dorel devenise nervos:

— Dar cum poți, Irina, să susții așa ceva? Cine a adus, ca să folosiți ca membrană, diafragma de la receptorul telefonului, încît era s-o pățesc pînă și cu bunicul, care, știi prea bine, încurajează toate preocupările mele științifice... Și-apoi, dacă e să fim cinstiți, cu ce altceva a venit Sandu, decît cu o mică idee...

— Adevărat, sublinia Irina, era mică, dar era IDEE! Iar eu — și n-aș vrea să considerați că nu-s modestă — am venit cu dioda...

— ...Pe care eu am lipit-o! anulă Dorel efectul scontat de Irina.

Pe inginerul Robert Ionescu îl cam plictisea această discuție și — om practic — încercă să pornească pe firul exact al faptelor care duseseră la ratarea unei experiențe deosebite, la «scurt-circuitarea» unei descoperiri unice:

— Vreau să mi se povestească exact și cu lux de amănunte ce s-a petrecut în cele 15 secunde, dinaintea așa-zisului «scurtcircuit».

— Povestește tu, Sandule! zise mofluz Dorel.

— Eu n-am ce povesti, pentru că mă supăraseși cu bănuiala ta absurdă că vreau să-ți anihilez meritul de a fi cel dintîi care...

— Da, da, am învățat lecția pe dinafară, se mohorî Dorel... Atunci să povestească Irina...

— Nici eu nu vreau să mă amestec, pentru că n-aș fi obiectivă... Eu, literalmente, n-am văzut cum...

— Dar, se răsti la ea Dorel, cum n-ai văzut? Ai orbit, așa, deodată?

— Da, mă orbiseră lacrimile care îmi năvăliseră în ochi cînd m-ai făcut «invidioasă»...

— Am zis eu așa ceva?!

— Nu, tovarășe inginer, se amestecă și Costel, nu i-a spus chiar așa: a făcut-o numai «individualistă»...

— Înțeleg, clătină capul Robert Ionescu.

— Și Costel ăsta mai zicea că mi-e prieten! se întristă Dorel.

— Păi, să știi, chiar îți sînt...

— Văd!

— Asta-i, că nu prea vezi... spuse cu părere de rău Costel. Tu știi că eu țin mult la tine...

— Știam...

Conducătorul cercului de electronică interveni din nou:

— Speram să-mi faceți o descriere riguros științifică a scurt-circuitului, iar voi vă abateți pe niște piste foarte ciudate. Și, deodată, ferm: Ascult!

Toate privirile se îndreptaseră spre Dorel. Acesta înghiți de vreo cîteva ori în sec, își frecă fruntea cu mîna, apoi, luîndu-și curaj, începu, luminat, ca din senin, de o bucurie la care nu se aștepta:

— Simțeam că eram în fața unei — să-i zic — descoperiri epocale: calcularea gradului de sensibilitate al omului, prin intermediul receptivității unei plante... Adică — mai simplu — verificam osmoza dialectică dintre plantă și om, dintre om și plantă, prin intermediul unui aparat construit de noi toți, dar care mi se părea — în mod eronat, desigur — că numai eu l-am făcut... Atunci, m-am apropiat de buton, arată el exact cum a procedat — și l-am întors, ușor spre dreapta, ca să constat că... Merge! Merge, dragii mei!... exclamă el, deodată, privind, uluit, acul de pe cadran. Merge!... N-a fost nici un scurtcircuit... Și chiar dacă a fost, acum aparatul iar a devenit sensibil... De ce oare, tovarășe inginer?

TOT MAI MULȚI PIONIERI
ȘI ȘCOLARI CONSTRUIESC
ȘI INVENTEAZĂ ÎMPREUNĂ
CU NOUA REVISTĂ TEHNICO-
ȘTIINȚIFICĂ „START
SPRE VIITOR"!

ÎN VIZITĂ LA

CASA PĂPUȘILOR

Ia spuneți, nu-i așa că ori de cîte ori primiți în dar o jucărie nouă, fie cît de mică, mai întîi o priviți cu atenție, o studiați și numai după aceea o puneți în funcțiune? Mașinuța este îndemnată să pornească cu viteză, păpușa să se așeze pe pat sau să meargă la plimbare, mingea să sară cît colo!

Dar, ia gîndiți-vă, ce ați face dacă

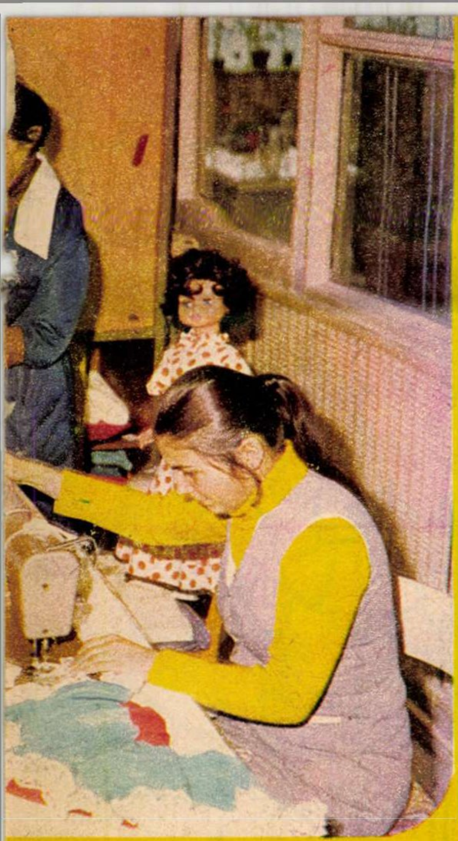

v-ați afla într-o adevărată împărăție a jucăriilor? O împărăție în care mii și mii de păpuși așteaptă doar o mîngîiere ca să zică «ma-ma», unde stau împreună cățel și pisicuțe fără să se dușmănească, unde Ileana Cosînzeana, Făt-Frumos, Scufița Roșie, ursulețul Panda, Pinocchio și încă mulți alți eroi de basm și-au dat întîlnire aici, venind, parcă, de peste mări și țări? La ce v-ați opri mai întîi?

Noi am trecut prin această nemaipomenit de plăcută încercare aflîndu-ne, de curînd, la Fabrica de păpuși și figurine pentru copii, «Arădeanca». Acolo, în numele vostru, am rugat-o pe tovarășa directoare, Elena Șiclovan, să ne ajute să pătrundeam «misterele împărăției jucăriilor», să aflăm ce noutăți vă așteaptă pe voi, prietenii noștri mai mari și mai mici.

— Mai întîi trebuie să-i cunoașteți pe cei mai... jucăuși dintre jucăuși! a început amabila noastră gazdă.

Ei bine, ne-au înconjurat tineri și tinere — Valer Moise, Viorica Ludușan, Kardoș Ioan, Mariana Iovănaș... — care lucrează în sectorul de creație al întreprinderii.

— Ei gîndesc toate modelele ca apoi, la atelierul de proiectare tehnologică, inginera Floarea Hîrșu să aibă grijă, împreună cu ceilalți specialiști, ca proiectele să fie realizate.

— În cît timp, și în ce fel a apărut, de pildă... Irina? am întrebat noi. (Trebuie să vă spunem că Irina este o păpușă înaltă, cu părul lung, auriu, cu ochi albaștri, gene întoarse și care... vorbește.)

— Am gîndit-o, adică a prins contur în imaginația noastră în decurs de mai multe săptămîni, timp în care am făcut zeci și chiar sute de schițe, de desene, începe să ne explice tovarășul Valer Moise. A urmat perioada încercărilor din plastilină, apoi din amestecuri mai rigide. Între timp, au început pregătiri serioase de fabricație. S-au creat matrițe, s-a stabilit compoziția pastei de plastisol. La atelierul de creație-îmbrăcăminte, colegele noastre, Cornelia Pîrv și Florica Man au început probele pentru cea mai potrivită și mai frumoasă îmbrăcăminte. Astfel că totul durează cel puțin... trei luni.

— Destinatarii cărora le trimitem produsele noastre — copiii — sînt deosebit de exigenți, intervine tovarășa directoare. O cît de mică greșeală a desenatorului, care execută amănuntele de pe chip, o deficiență la implantarea părului sau a ochilor, un desen mai puțin imprimat duce întotdeauna la respingerea lor de către copii. Așa că trebuie să avem mare grijă...

Într-adevăr, nu este deloc greu să te convingi, dacă mergi în secțiile fabricii, că această «mare grijă» o au toți cei o mie patru sute de muncitori, fete și băieți, dintre care cei mai mulți n-au împlinit încă vîrsta de 28 de ani. În fiecare an, pe poarta întreprinderii lor ies mai mult de două milioane de jucării. Iar acum, în prag de An Nou, vizitîndu-i, am aflat că întregul colectiv a hotărît să trimită în toată țara, suplimentar pentru voi, dragi prieteni, 40 000 de figurine și 6 000 de păpuși. Odată cu acestea, creatorii lor vă transmit și urările lor de sănătate, bucurie și multe succese la școală!

Elena Constantin

Foto: Grigore Prepeliță

Cîntec

Caldă, palma ei măruntă
palma mea strîngea aprins.
-Tată, frățiorul cîntă!
Unde? Cine? Cînd a zis?

Vine un băiat acasă;
ea s-a strîns în palma mea.
Oana, fata mea frumoasă
strigătul i-l îngîna...

Cîntă frățiorul! Oare
cum descoperi, glas iubit,
că în firea lui e soare?
Vine-n lume fericit.

Un băiat și o mîndrucă,
ochi albaștri - amîndoi.
Mamă, Radu n-o să plîngă
Haide să cîntăm și noi...

Mihai Negulescu

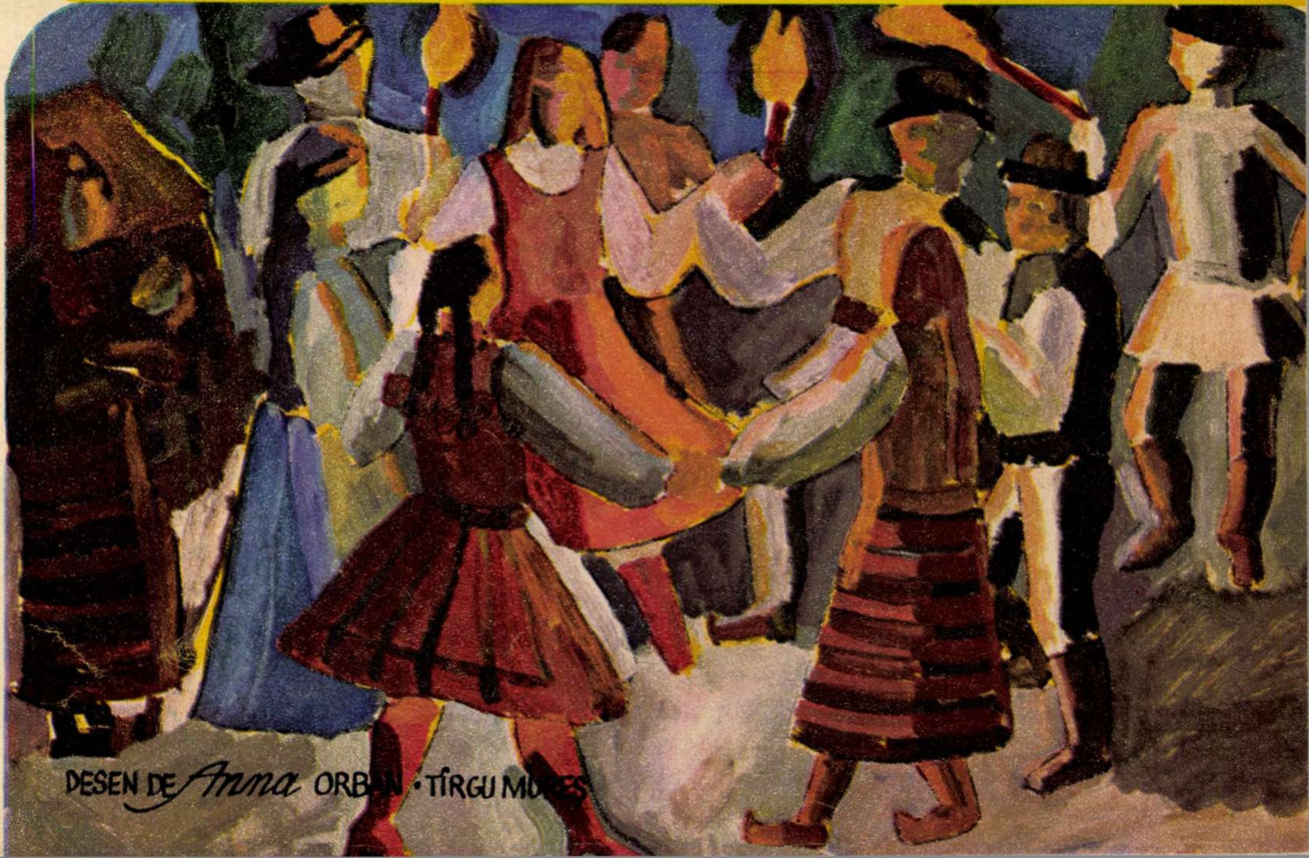

DESEN DE Anna ORBAN · TÎRGU MUREȘ

SOLII NESFÎRȘITEI PRIMĂVERI

Versurile de Constantin Cirjan

Muzica de Vasile Timiș

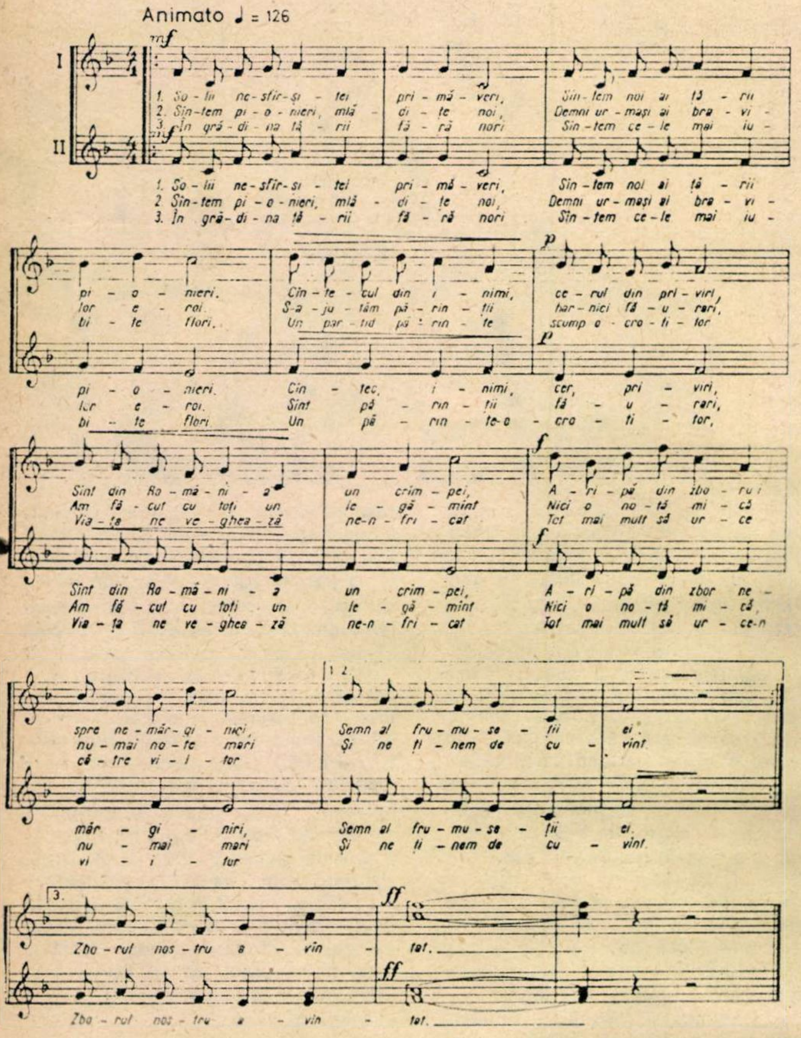
Animato ♩ = 126
I
II
mf
1. So - lii ne - sfîr - și - tei pri - mă - veri, Sîn - tem noi ai ță - rii pi - o - nieri.
2. Sîn - tem pi - o - nieri, mlă - di - țe noi, Demni ur - mași ai bra - vi - lor e - roi.
3. În gră - di - na ță - rii fă - ră nori Sîn - tem ce - le mai iu - bi - te flori.
Cîn - te - cul din i - nimi, ce - rul din pri - viri,
S-a - ju - tăm pă - rin - ții har - nici fă - u - rari,
Un par - tid pă - rin - te scump o - cro - ti - tor
Cin - tec, i - nimi, cer, pri - viri,
Sînt pă - rin - ții fă - u - rari,
Un pă - rin - te-o - cro - ti - tor,
p
Sînt din Ro - mâ - ni - a un crim - pei, A - ri - pă din zbo - ru-i
Am fă - cut cu toți un le - gă - mînt Nici o no - tă mi - că
Via - ța ne ve - ghea - ză ne-n - fri - cat Tot mai mult să ur - ce
A - ri - pă din zbor ne -
Nici o no - tă mi - că,
Tot mai mult să ur - ce-n
f
spre ne - măr - gi - nici, Semn al fru - mu - se - ții ei.
nu - mai no - te mari Și ne ți - nem de cu - vînt.
că - tre vi - i - tor
măr - gi - niri,
nu - mai mari
vi - i - tor
1 2
3.
Zbo - rul nos - tru a - vin - tat.
ff

VITRINA CĂRȚII

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ PE PĂMÎNT ROMÂNESC

Ca întotdeauna, Editura «Ion Creangă» pune la îndemîna tinerilor cititori, și nu numai lor, cărți care merită citite cu creionul în mînă. Cea despre care scriu acum se numește «DE LA ȘCOALA LUI GHEORGHE LAZĂR LA INSTITUTELE TEHNICE DE ASTĂZI» și e semnată de profesoara universitară Florica T. Cîmpan.

Cartea începe prin a schița portretul celui ce sosit din Ardeal în 1816, la București, a reușit ca, în plin regim fanariot, să întemeieze cu strălucire școala românească superioară în limba română, compunînd pentru asta și predînd cu însuflețire în limba română cursuri de matematici, geodezie, trigonometrie, geometrie, geografie, filosofie.

Ion Heliade Rădulescu, Gh. Bogdan Duică, G. Popa-Lisseanu, Ion Ionescu, Traian Lalescu (ca să nu pomenim decît cîteva nume de rezonanță pe care fiecare școlar le cunoaște) au dezvăluit, cu entuziasm științific dar și patriotic, meritele de netăgăduit ale celui care a pus în pagină, în 1821, «ARITMETICA MATEMATICIASCĂ ALCĂTUITĂ ACUM ÎNTÎIU ÎN LIMBA ROMÂNEASCĂ PRIN GHEORGHE LAZĂR ÎNTRU FOLOSUL ȘCOLARILOR SĂI DEN SFÎNTU SAVA». Profesoara universitară Florica T. Cîmpan zăbovește și dînsa îndelung asupra figurii dascălului inspirat. Autoarea precizează că «LAZĂR, INGINERUL, S-A DOVEDIT ÎN STARE SĂ CREEZE O LIMBĂ ȘTIINȚIFICĂ ROMÂNEASCĂ PE CARE ȘCOLARII LUI AU ÎNVĂȚAT-O, AU TRANSMIS-O MAI DEPARTE ȘI AU PERFECȚIONAT-O».

În cele 165 de pagini ale ei, lucrarea Floricăi T. Cîmpan e și o introducere în matematicile românești, numind cu mîndrie o serie de urmași de prim rang ai clocotitorului dascăl și inginer. Iată pe cîțiva dintre cei mai iluștri: Dimitrie Pompeiu, Simon Stoilov, Grigore C. Moisil, Gheorghe Vrînceanu, Tiberiu Popovici, Dan Barbilian (marele poet Ion Barbu) etc. Astăzi, la 163 de ani de cînd Gheorghe Lazăr a ridicat îndemnul «Veniți toți, de toate părțile și de toată starea, veniți la izvorul tămăduirii, la Muzeul înfloririi», matematicile și ingineria noastră românească și-au găsit un loc de stea în știința mondială.

Dan Mutașcu

CLEPSI

CLUBUL

LOGICIENILOR

Răspuns la problema din numărul trecut:

Urmează 49, în noua serie fiecare termen fiind suma termenilor corespunzători din seriile date ca exemplu.

GĂSIȚI 5 NUMERE CINCI

Care sînt numerele cu care trebuie să completați cele cinci căsuțe libere din desenul de mai jos pentru a obține un pătrat magic a cărui sumă, pe oricare linie orizontală, verticală și pe cele două diagonale mari, să fie 81?

30		18
36		24

HOCUS-POCUS

TREI CERCURI DE HÎRTIE

Efect: Arătați publicului trei cercuri mari de hîrtie, să zicem albă, roz și bleu. Luați cercul alb, tăiați-l de-a lungul, cu foarfeca, pe mijloc. Veți obține alte două cercuri, de diametru identic.

Rugați doi spectatori să vi se alăture, dați fiecăruia cîte unul din cercurile de hîrtie colorată și spuneți-le să le taie în două după exemplul vostru. Mirare: unul va obține două cercuri legate în lanț, celălalt unul de două ori mai lung decît cel inițial.

Preparare: Decupați din hîrtie albă trei benzi de cîte 1,20 m late de 5—6 cm. Lipiți extremitățile și veți avea primul cerc, cel pe care îl tăiați voi. Pentru a obține al doilea cerc, cel bleu, veți răsuci cu 180°o extremitate a benzii de hîrtie, apoi o veți lipi. Înainte de lipirea celui de-al treilea cerc veți răsuci o extremitate a benzii cu 360°. Publicul nu va observa diferența dacă inelele de hîrtie vor fi prezentate grămadă pe masa din fața voastră.

Succes!

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

AUTOTEST

DE PERSPICACITATE
RĂSPUNS LA PROBLEMA
DIN NUMĂRUL TRECUT.

18	7	19	6
10	17	15	8
13	12	5	20
9	14	11	16

UN PĂTRAT DINTR-UN DREPTUNGHI

RĂSPUNS LA PROBLEMA
DIN NUMĂRUL TRECUT.
PROCEDAȚI
CA ÎN DESENELE
ALĂTURATE

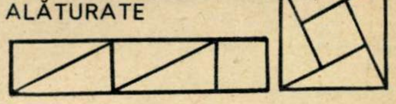

TEST

GEOMETRIC

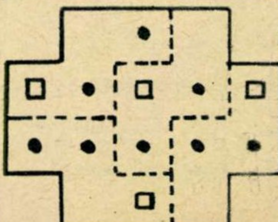

SOLUȚIA
PROBLEMEI
DIN
NUMĂRUL
TRECUT

DRA

LA SOVATA

COPIII SÎNT MAI APROAPE DE... STELE!

Știați că la Sovata funcționează un observator astronomic pionieresc? El este înzestrat cu un reflector Newton de 120 mm și o lunetă de tip Kepler de 45 mm, ambele donate de pensionarul Heinrich Goldstein din localitate. Aparatele au fost instalate sub o cupolă zidită anul trecut, cu sprijinul îndrumătorilor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei și prin munca a zeci de pionieri. Ea aduce cu edificiile marilor observatoare, doar că e de dimensiuni reduse. Este construită din tablă zincată, montată pe un schelet metalic, cu diametrul de 3 m și înălțimea de 4,5 m. Partea ei superioară se poate roti în orice direcție.

Pînă în prezent, copiii au efectuat diferite observații astro-meteorologice la solicitarea observatorului din Cluj-Napoca. Astfel ei au cercetat suprafața Lunii și a planetelor mai apropiate, au surprins cîteva roiuri de meteoriți și au calculat zilele de activitate maximă a acestora, au măsurat magnitudini (gradul de strălucire a stelelor) și au efectuat diferite alte lucrări practice în fața vizitatorilor veniți din județ și din țară. Pînă acum au trecut pragul observatorului peste 1 000 de copii. Pentru aceștia membrii cercului, împărțiți în două brigăzi științifice, fac scurte expuneri urmate de demonstrații practice, combătînd astfel o seamă de superstiții și prejudecăți privitoare la bolta cerească și legile ce guvernează cosmosul.

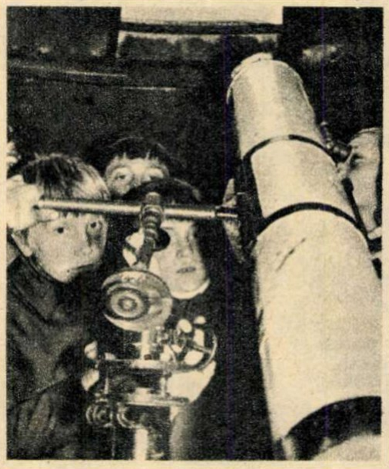

Patita Silvestru

PASTEL DE IARNĂ... ȘI DE CATALOG!

Cad proaspeți fulgi, de iarnă,
Cresc dune de omăt,
Sînt albe și lucioase
Ca file de caiet —
(Ca file din caietul
Cu teme ce lipsiră?
Pastelul nostru-ncepe
Să semene-a satiră...)

Alunecă la sănii
Pe-ntinderile line!
Alunecă și schiuri,
Alunecă patine...
(Pastelu-încet suspină:
Îl știți pe Viorel?
Trei luni, peste probleme,
A lunecat la fel...)

Frumos arată pomii
Cu flori de nea, severe,
Le-or preschimba-n cireșe,
In mere, nuci și pere...
(— Dar nu și-n «pică-pară»,
Prevede Viorel.
Corect! Atunci să-ncheie
Chiar el acest pastel!)

Sandu Alexandru

START spre viitor

PIONIERI ȘI SCOLARI
DIN CICLUL GÎMNAZIAL!

Doriți să vă afirmați în domeniul științei și al creativității?

ÎNSCRIEȚI-VĂ NEÎNTÎRZIAT LA CONCURSUL REPUBLICAN DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR «START SPRE VIITOR».

Talonul de înscriere și participare îl găsiți în revista cu același nume—«Start spre viitor»—nr. 12 din decembrie a.c.

Pentru a putea concepe, elabora și finisa în cele mai bune condiții ideile voastre de construcții și invenții, asigurați-vă din timp primirea revistei «Start spre viitor» prin abonamente!

Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R.

Costul abonamentului: 1 an — 24 lei; 6 luni — 12 lei; 3 luni — 6 lei.

MONOVERB ILUSTRAT

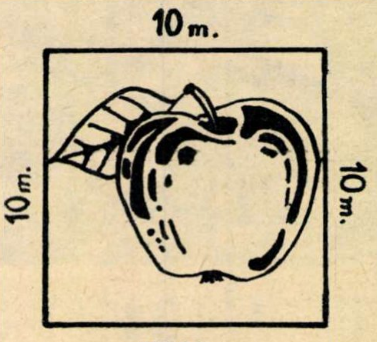
10 m.
10 m.
10 m.
10 m.

Cu rigla și creionul

Folosind numai linii drepte, împărțiți desenul de mai jos în opt figuri asemănătoare ca formă și egale ca suprafață. Cei cu bună orientare geometrică pot realiza lucrarea în cel mult trei minute.

Claudiu Vodă

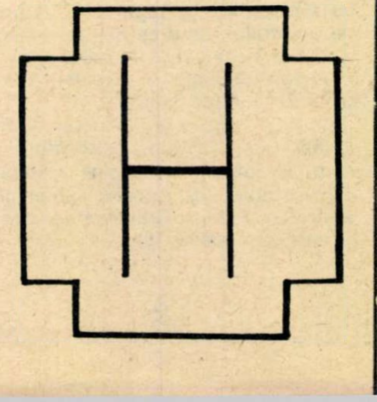

NOUTĂȚI LA T.V.

Într-una din emisiunile t.v. «Tot înainte», de duminica dimineața, am putut urmări cu plăcere un interesant dialog al pionierilor cu scriitorul Constantin Chiriță despre cireșarii săi. Ce mai fac acești temerari atît de îndrăgiți de cititori, vor mai reveni în vreun roman? I-au întrebat copiii. Scriitorul a răspuns că eroii din cele cinci volume îi sînt și în prezent foarte apropiați și ar dori ca în viitor să-i surprindă în viața de școlari.

În altă emisiune, poetul Virgil Carianopol a dialogat cu membrii cenaclului pionieresc din orașul Galați despre poezie, despre strălucirea ce trebuie dată versului pe care-l dedicăm patriei. Aceste emisiuni, din ciclul «Tot înainte», au o tematică variată — teatru, cinema, muzică, dans — deci din domeniul artei și culturii. Ele sînt menite să lărgească pe de-o parte orizontul de cunoaștere al purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, iar pe de altă parte să stimuleze activitatea creatoare din cadrul cenaclurilor pionierești. Dar emisiunea «Tot înainte» nu se oprește aici. In fiecare duminică ea le oferă tinerilor telespectatori o altă și altă tematică: o dată, o emisiune pe probleme de știință și tehnică — invitație în atelierele fanteziei pentru a-i cunoaște pe inventatorii care poartă cravata de pionier, altă dată, o emisiune profilată pe sport și turism sau, așa cum am văzut, pe artă și cultură. O variată «Agendă pionierească» prefațează întotdeauna emisiunile «Tot înainte», aducînd pe micul ecran ceea ce este la ordinea zilei din bogăția și frumusețea activităților pionierești.

SEMNE BUNE
IARNA ARE

De mult n-a mai fost iarna atît de punctuală la întîlnirea cu calendarul. Dar ceea ce ne bucură și mai mult e faptul că aceasta nu-i o întîlnire formală, ci una cît se poate de... serioasă. Dovadă, abundența zăpezii și tăria gerului pe care iarna aceasta ni le-au oferit încă de la început de decembrie.

Iată, așadar, că din primele zile ale anotimpului rece dispunem de condiții excelente de practicare a sporturilor de sezon — a schiului, patinajului, săniușului și hocheiului. În plus, grație preocupării și inițiativei factorilor responsabili cu activitatea sportiv-turistică a pionierilor și școlarilor, în această iarnă vă stau la dispoziție numeroase acțiuni și activități sportive de sezon, locale și republicane, bine gîndite și bine organizate, în cadrul cărora vă veți putea petrece, plăcut și recontortant, timpul liber: pe tot parcursul acestei ierni, dar îndeosebi pe durata vacanței de iarnă, mii de profesori și alți specialiști vor sta la dispoziția voastră, a copiilor, pentru a vă mobiliza în amenajarea și funcționarea bazelor sportive specifice sezonului (pîrtii de schi și de săniuțe, patinoare naturale) și pentru a-i iniția pe începători în practicarea disciplinelor sportive de iarnă; tot în această perioadă vor funcționa, în toate localitățile țării, «CLUBURI DE VACANȚĂ» și vor fi organizate numeroase tabere, locale și republicane, în programele cărora activitățile sportiv-turistice ocupă un loc important; în cadrul «Daciadei» sînt prevăzute să se desfășoare etapele de masă la concursurile «PRIETENII POMPIERILOR», «PRIETENII GRĂNICERILOR», «SANITARII PRICEPUȚI», precum și la disciplinele SANIE, SCHI, TENIS DE MASĂ, ȘAH și TIR; tot în vacanța de iarnă, la nivel republican de data aceasta, se va desfășura la București primul «FESTIVAL DE JUDO AL COPIILOR» și vor fi organizate, printre altele, cîteva importante tabere de profil — două de INSTRUIRE A PIONIERILOR SPORTIVI, MEMBRI AI CLUBULUI «PIONIERUL», la Predeal și la Tamina, și una a «SPERANȚELOR OLIMPICE la schi», la Bălan.

Se anunță, așadar, o iarnă bogată atît în zăpadă și-n «oglinzi» de gheață, cît și-n acțiuni și-n activități sportiv-turistice de sezon de care, sîntem convinși, veți profita din plin cu toții.

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“ CĂTRE UN NOU START: EDIȚIA 1981!

Sala modernă și spațioasă a cinematografului bucureștean «Favorit» din Drumul Taberei a găzduit recent un «film» neobișnuit, care a durat... trei zile, cu subiect adevărat, ale cărui personaje erau... sutele de pionieri veniți aici să-și asculte colegii vorbind despre experiența pe care au dobîndit-o drumețind pe cărările patriei. Pe scurt: este vorba de o inițiativă a Consiliului Organizației Pionierilor din sectorul 6, care a antrenat nu numai cele 25 de echipaje de expediționari din școlile sectorului, ci și aproape toate unitățile de pionieri aflate pe raza lui. Au fost, aceste trei zile de întîlniri, zile de neuitat pentru toți cei care au participat la acest util și extrem de reușit transfer de impresii, de-a lungul căruia s-au depănat povestiri adevărate din timpul expedițiilor și a plouat” cu întîmplări pline de haz și fantezie. Au fost proiectate și pelicule filmate de către expediționarii cineclubiști. Rodnicul schimb de experiență s-a încheiat prin hotărîrea pionierilor din școlile acestui mare și frumos cartier bucureștean de a porni, în vara lui 1981, pe cărările patriei, organizați în cel puțin 50 de echipaje.

Iată, deci, materializată în noi inițiative, dorința firească și sinceră a pionierilor de a cunoaște mai bine bogățiile și frumusețile patriei, izvorul veșnic viu al tradițiilor de luptă și de muncă ale poporului, de a se căli la această școală a cunoașterii, a cutezanței și a responsabilității pe care le-o oferă «Expedițiile Cutezătorii».

Ca argument — unul din cele foarte multe! — al destoiniciei acestor pionieri, vă oferim, în pagina alăturată cîteva rînduri din jurnalul echipajului «Garofița Pietrei Craiului» — de la Școala generală nr. 164.

*

Expediționarii bucureșteni în munți

EXPEDIȚIILE Cutezătorii

Să-i dăm, deci, cuvîntul pasionatului cronicar — pionierul **Roman Laurențiu Gabriel:**

Luni, 23 iunie 1980. Deșteptarea se face la ora 8. Temperatura-atmosferei — plus 15 grade. Tabăra noastră este așezată la marginea unei păduri, de care ne desparte un firișor de apă numită Șiștoaca Vlădușca. Muntele este splendid. De la noi ni se pare o nimica toată să ajungem pe drumul de creastă. Distingem cu mare ușurință mai multe trasee care ni se par deosebit de facile. Deasupra noastră, puțin spre nord-vest se ridică Polițele Mărtoiului. Sus de tot. Aveam să aflăm mai tîrziu că noi nu vedeam creasta și că deasupra noastră se află Vîrful Căldării Ocolite pe care îl văzusem clar cînd urcam pe celălalt versant, spre Zaplaz. Bărbulescu și Nuță rămîn la tabără. Groșanu, Dumitrăchescu Mare, Tănase și Ilie pornesc la Brusturet după alimente. Ceilalți 9 și tovarășul profesor pornim spre asaltul final. Muntele nu era frumos. Era magnific! Atracția lui ne dădea aripi.

Pornim la orele 9 și jumătate. Cred că nu aveam nevoie de mai mult de 2 ore pentru a ieși în creastă. Timpul se menține cum nu se poate mai frumos. După o jumătate de oră nu mai avem aceeași siguranță. Nici nu am ajuns la baza grohotișului. Sîntem în plin gol alpin. Ici-colo pîlcuri de molizi se mai cațără spre piscuri. Trecem de grohotiș, dar ceasul arată că am plecat de aproape două ore și nici vorbă de vîrf. Ne adresăm grupei de serviciu și auzim prelung răspunsul lui Bărbulescu și al lui Nuță. «Aiici»! Nori rari încep să se rotească deasupra capetelor noastre. După 3 ore de mers încep să simt diferența de altitudine și cred că nu numai eu. Respirația este mai grea. Gol alpin! Gol alpin! Tovarășul profesor merge totdeauna în frunte și alege cel mai bun traseu. Urcăm, urcăm mereu. Drumul ne trage încet, încet spre Grind. Am trecut de 4 ore de mers. Vedem pe creastă, mai jos de noi, niște marcaje de iarnă. Flori frumoase de munte, vetre de rododendron încă înflorite, clopoței bogați de munte, tufe de ochincele, de un albastru superb abia dacă atrag privirea noastră, care își restrînge activitatea. Etapele sînt și mai dese. Cred că nu facem mai mult de 20—30 de pași și auzim «Etapă»! Copiii încep să umble la bidoanele cu apă. Ne apropiem de un vîrf. Poate vîrful Căldării Ocolite, poate un alt vîrf netrecut pe hartă. Eroare! Apropiindu-ne la cîțiva metri de vîrf pentru a-l „trage la sorți", constatăm, văzînd o tăbliță desprinsă de pe un stîlp, că sîntem deja pe vîrful cel mai înalt — Vîrful la Om (2239 m) numit și Piscul Baciului. Facem fotografii și ne uităm la ceas. Este ora 14. Cei care vă veți încumeta vreodată să urcați pe aici ne puteți judeca! Pentru o mai mare siguranță vă recomandăm totuși să urcați pe traseul marcat, aflat acum pe cealaltă parte a vîrfului urcat de noi dinspre nord-est. Ne așezăm pe creastă și admirăm peisajul ce ni se deschide ochilor spre Plaiul Foii! Minunat! Cerul este ceva mai curat. Trîmbe de nori defilează — umbre grăbite — peste pădurile de conifere, pierzîndu-se undeva, spre Bran».

MUZEUL OLTENIEI

...și în cetatea Băniei.

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ – PIETON 2000 –(TALON 2)

Din cele trei variante de răspuns ale fiecărei întrebări încercuiți-o pe aceea pe care o socotiți corectă.

ÎNTREBAREA NR. 1. În drum spre școală, trebuie să traversați o stradă aglomerată cu mai multe benzi de circulație. Trecerea de pietoni este marcată și, în plus, are instalate lămpi cu lumină galbenă clipitoare. Cui se adresează semnalizarea luminoasă?

Răspunsuri:

☐1. Pietonilor, și deci și dumneavoastră, pentru a vă semnaliza pe unde sînteți obligați să traversați strada.

☐2. Conducătorilor de vehicule pentru a-i avertiza că trebuie să acorde prioritate în acel loc.

☐3. Pietonilor și conducătorilor de vehicule, pentru a marca pe timp de noapte locul de traversare al străzii.

ÎNTREBAREA NR. 2. Plecînd de-acasă după cumpărături, vreți să traversați o stradă. Dar, dilemă! Într-un punct sînt instalate indicatoarele «Trecere pietoni» fără a fi însoțite de marcaje tip zebră. Ceva mai departe, în colțul străzii, însă, există cunoscuta zebră din vopsea albă, dar nu și indicatoarele de trecere pentru pietoni. Aveți voie să traversați și dacă da, prin care din cele două locuri?

Răspunsuri:

☐1. Traversarea nu este permisă în nici una din situații.

☐2. Se permite traversarea în ambele cazuri.

☐3. Se poate traversa numai pe la colțul străzii, unde sînt aplicate zebrele din marcaj alb.

„PIETON 2000"

STOP IMPRUDENTEI

BICICLETĂ CONTRA... TRACTOR!

Autorul acestui «duel» inegal este elevul Ioan Viorel Mitea, din Presaca, județul Sibiu, în vîrstă de 14 ani. Într-una din zilele frumoase ale toamnei ce abia s-a dus, el mergea pe bicicletă, pe drumul județean dintre localitățile Pauca și Presaca. La un moment dat a ajuns din urmă un tractor cu remorcă, vîrfuit pînă sus cu știuleți de porumb și care, din cauza încărcăturii grele, se deplasa cu viteză redusă. «Accelerînd» puternic, Ionel a intrat în depășirea lui. Dar, imprudent, nu s-a uitat mai întîi în față, așa cum ar fi trebuit, să vadă dacă nu cumva se apropie vreun autovehicul. Și — neșansa lui — tocmai se apropia unul, tractorul cu numărul 41-SB-3056. Deși atît biciclistul cît și tractoristul au apăsat cu putere pe frînă, impactul n-a putut fi totuși evitat. Inutil să spunem care dintre vehicule a ieșit «șifonat» — și încă rău de tot — din acest «conflict». Dureros însă a fost faptul că biciclistul a fost grav accidentat — fractură bază craniană — fiind internat în spitalul județean din Sibiu în stare de comă.

Atenție, dragi cititori! Bicicleta e un vehicul ca oricare altul — ca străvechea căruță și ca modernul autoturism. Și, ca orice vehicul, conducerea lui pe drumurile publice cere din partea celui aflat cu mîinile pe ghidon și cu picioarele pe pedale aceleași cunoștințe ca și unui conducător auto. În concluzie, **nu vă aventurați cu bicicleta în traficul rutier înainte de a vă însuși temeinic regulile pe care trebuie să le respectați în timpul deplasării pe două roți:** cum și în ce condiții se iau virajele la stînga și la dreapta, cum se trece de pe o bandă pe alta, cum se efectuează o depășire, cum se oprește etc. etc. Și, în plus, **fiți tot timpul atenți și ponderați, nu riscați niciodată!** Altfel... ați văzut ce se poate întîmpla.

C. Diaconu

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
MIHĂESCU IOAN

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033

9

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: HORIA ARAMĂ
Desene: V. și L. TĂNASE

EPISODUL 3

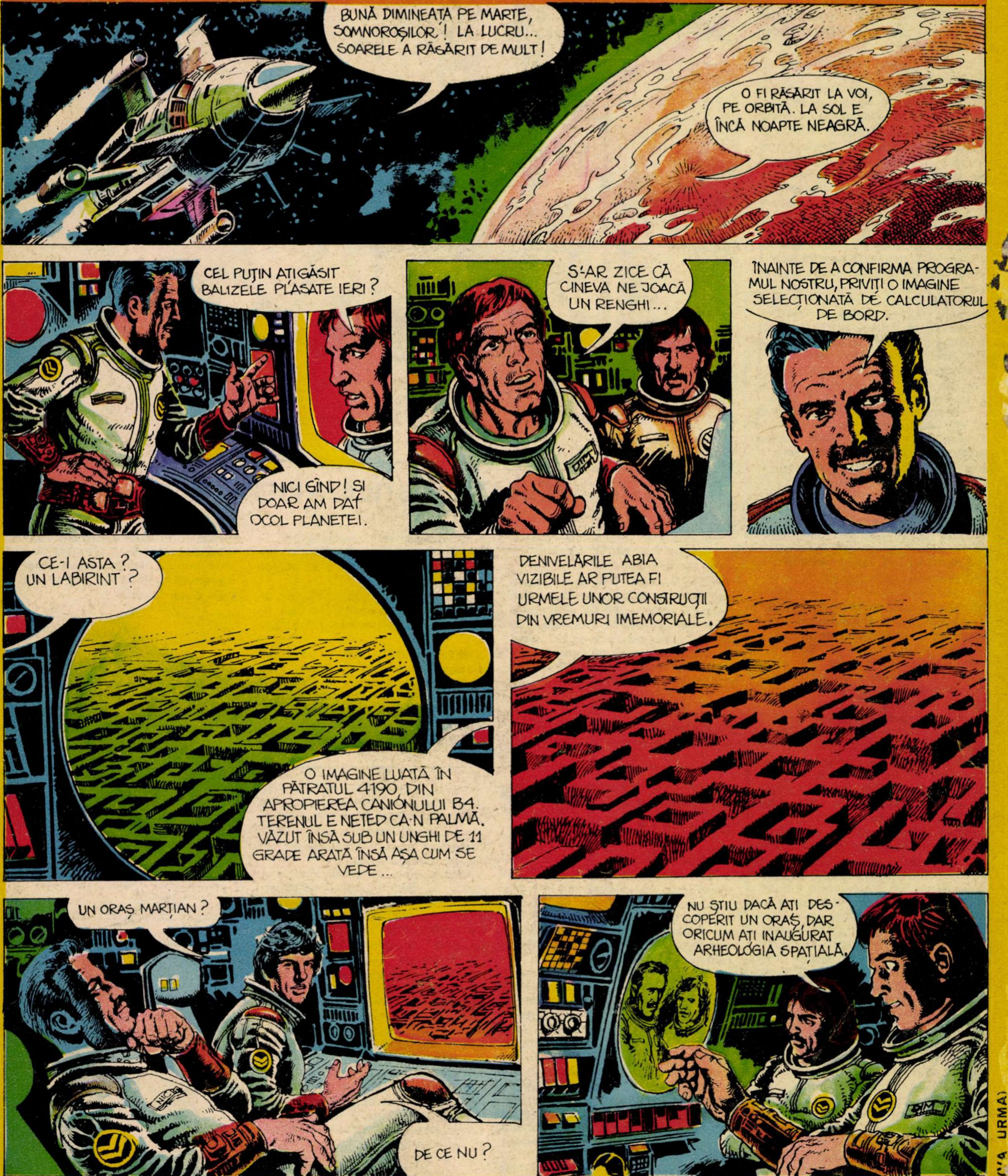
BUNĂ DIMINEAȚA PE MARTE, SOMNOROȘILOR! LA LUCRU... SOARELE A RĂSĂRIT DE MULT!
O FI RĂSĂRIT LA VOI, PE ORBITĂ. LA SOL E ÎNCĂ NOAPTE NEAGRĂ.
CEL PUȚIN AȚI GĂSIT BALIZELE PLASATE IERI?
NICI GÎND! ȘI DOAR AM DAT OCOL PLANETEI.
S-AR ZICE CĂ CINEVA NE JOACĂ UN RENGHI...
ÎNAINTE DE A CONFIRMA PROGRAMUL NOSTRU, PRIVIȚI O IMAGINE SELECȚIONATĂ DE CALCULATORUL DE BORD.
CE-I ASTA? UN LABIRINT?
O IMAGINE LUATĂ ÎN PĂTRATUL 4190, DIN APROPIEREA CANIONULUI B4. TERENUL E NETED CA-N PALMĂ. VĂZUT ÎNSĂ SUB UN UNGHI DE 11 GRADE ARATĂ ÎNSĂ AȘA CUM SE VEDE...
DENIVELĂRILE ABIA VIZIBILE AR PUTEA FI URMELE UNOR CONSTRUCȚII DIN VREMURI IMEMORIALE.
UN ORAȘ MARȚIAN?
DE CE NU?
NU ȘTIU DACĂ AȚI DESCOPERIT UN ORAȘ, DAR ORICUM AȚI INAUGURAT ARHEOLOGIA SPAȚIALĂ.

(VA URMA)

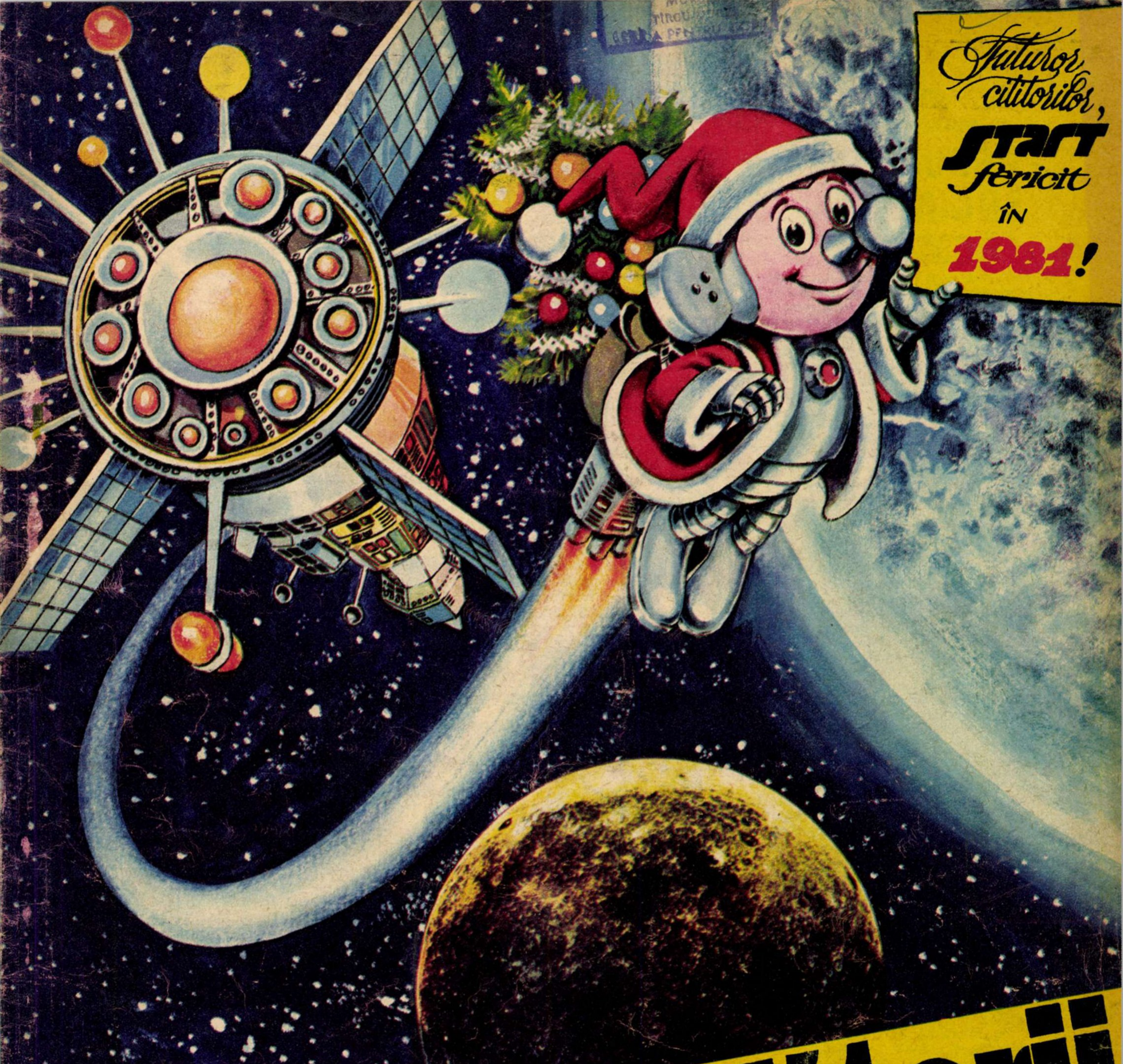

Tuturor cititorilor,
START *fericit*
ÎN
1981!

52

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 24 DECEMBRIE 1980,
ANUL XIV (NR. 691)

CADRAN POLITIC

Pe stema patriei și-n inimile noastre:

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Nu trecuseră decît trei ani și cîteva luni de la gloriosul act din 23 August 1944, dar în acest atît de scurt răstimp, poporul român, condus de comuniști, obținuse pe cale revoluționară fundamentale victorii deschizînd larg drumul socialismului pe pămîntul patriei eliberate. Prin propriile forțe, oamenii muncii cucereau puterea politică; țăranii intraseră cu plugul în pămînturile moșierești luînd ceea ce era de milenii bunul lor; se pregătea înfăptuirea (la 11 iunie 1948) a naționalizării principalelor mijloace de producție.

Una dintre ultimele stavile pe drumul înnoirilor era monarhia. La 30 Decembrie 1947, poporul a înlăturat cu fermitate și această piedică.

Fiecare an care a trecut de atunci a adăugat noi izbînzi pe drumul ascendent al construirii socialismului, toate avînd ca scop înflorirea necontenită a bunăstării materiale și spirituale a celor ce muncesc și ridicarea României pe cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației. Sîntem însuflețiți de cea mai înaltă mîndrie patriotică știind că fiecare realizare a Republicii noastre se leagă strîns de gîndirea novatoare, de acțiunea fermă, revoluționară a Președintelui ei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai de seamă fiu al poporului nostru, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generatii. În 1980, valoarea producției industriale a fost de 47 ori mai mare decît a anului 1938! De asemenea, cifre extraordinare s-au înregistrat, cu deosebire în ultimii 15 ani, la construcția de locuințe, la creșterea veniturilor tuturor oamenilor muncii, la producția bunurilor de larg consum. Cît despre învățătură, dacă în 1938 abia unul din zece copii reușeau să intre într-o școală (și majoritatea din ei nu terminau adesea nici patru clase), astăzi absolut toți copiii patriei învață, în mod obligatoriu — și fără a plăti nici o taxă — zece clase, avînd, în continuare, deschise toate căile spre dobîndirea celor mai înalte cote de calificare și specializare în toate meseriile și domeniile de activitate.

Așa cum s-a subliniat la recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, este necesar — acum, în prag de nou cincinal — ca fiecare om al muncii, toți cetățenii să muncească și mai bine, în condiții de calitate sporită a produselor, să gospodărească din ce în ce mai responsabil, mai eficient bunurile societății, contribuind la necontenita ei dezvoltare.

Acest îndemn vi se adresează și vouă, dragi cititori. Potrivit vîrstei și puterilor voastre, aveți posibilitatea ca — intensificîndu-vă activitatea de studiu, de muncă patriotică, de redare în circuitul economic a materialelor refolosibile și, în general, printr-o ireproșabilă comportare moral-cetățenească de tineri revoluționari comuniști — să aduceți semnătura voastră de pionieri români, maghiari, germani și de alte naționalități sub exemplare fapte din marea cronică a muncii întregii noastre națiuni pentru necontenită înflorire a Republicii Socialiste România — nume drag, care îngemănează stema patriei cu inimile noastre.

Ovidiu Zotta

PIONIERPRES

Telex PIONIERESC

REALIZAT CU CONCURSUL CONSILIILOR JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PRAHOVA. Membrii cenaclului literar «Albatrosul» al Școlii generale nr. 15 din Ploiești sînt inițiatorii unei frumoase și instructive acțiuni: cunoașterea vieții și operei unor personalități remarcabile ale scrisului românesc. Vizitele pionierilor la «Muzeul scriitorilor tîrgovișteni», la «Muzeul literaturii române», la Muzeul memorial «Tudor Arghezi», precum și la Casa-muzeu «George Bacovia» s-au transformat în adevărate reuniuni de lucru, discutîndu-se despre creație, despre modalitățile caracteristice scrisului contemporan. În noul an, pe agenda de lucru a pionierilor ploieșteni vor fi înscrise numeroase alte acțiuni.

TIMIȘOARA. Sub genericul «Românie, plai de aur», la Școala generală nr. 5 s-a desfășurat recent un concurs intitulat «Cel mai bun continuă». Tematica vastă a concursului a constituit-o istoria nouă a județului și a țării, în cifre și realizări, în cei 33 de ani de la proclamarea Republicii.

Pionierii claselor a VII-a și a VIII-a, participanți la acest concurs, s-au bucurat de aprecierea unanimă a colegilor, a cadrelor didactice și a părinților prezenți la spectacol.

CONSTANȚA. La Casa personalului didactic a avut loc spectacolul intitulat **«Partidul, Ceaușescu, România»,** dedicat celei de-a 33-a aniversări a proclamării Republicii. Purtătorii cravatei roșii cu tricolor, membri ai formațiilor artistice de la Casa pionierilor din Constanța, au omagiat în vers și cîntec pe minunații constructori ai patriei noastre, România socialistă.

MUREȘ. Pionierii Școlii generale nr. 1 din Tîrnăveni și-au dat întîlnire într-un frumos și atractiv spectacol de poezie, cîntec și dans intitulat **«Fiii demnei Românii»,** dedicat aniversării Republicii. Glasurile lor au exprimat recunoștința vie pentru copilăria fericită, pentru condițiile asigurate de partidul și statul nostru tuturor copiilor României socialiste.

SIBIU. Nu trebuie să fii prea mare ca să poți construi jucării frumoase, ba chiar ingenioase și apoi să le dăruiești, din toată inima, celor mai mici prieteni. Făuritorii unor asemenea jucării sînt pionierii din clasa a III-a B a Școlii generale nr. 1 din Cisnădie, iar beneficiarii — șoimii patriei de la Casa de copii din localitate. Iată un fapt care demonstrează că arta de a face și de a primi daruri se învață din fragedă vîrstă.

SATU MARE. Odată cu instalarea anotimpului alb, inițiativa pionierilor de la Școlile generale din Pomi, Turț, Tășnad, Halmeu, Carei, Liceul industrial nr. 5 și de la Școlile generale nr. 8, 3, 4 din Satu Mare de a amenaja patinoare artificiale a devenit realitate. Cîți vor face primii pași pe oglinda de gheață în această vacanță? Cîți se vor confrunta în meciuri de hochei pe gheață? Răspunsurile le așteptăm de la ei.

BACĂU. Cum va arăta orașul Buhuși în anul 2000? Iată o problemă care îi preocupă nu numai pe arhitecți, ci și — de ce nu? pe viitorii arhitecți — unii pionieri din clasa a IV-a A a Școlii generale nr. 2 din oraș. Gîndurile copiilor nu s-au materializat deocamdată în proiecte, ci în reușite și îndrăznețe desene. Ei s-au dovedit a fi nu numai talentați mînuitori ai culorii și penelului, ci și buni gospodari și cunoscători ai Buhușului. Acum desenele lor sînt reunite într-o frumoasă expoziție găzduită în holul școlii.

Dragi cititori, așteptăm în continuare ca prin corespondențele voastre să ne semnalați și alte fapte de cutezători ai căror eroi sînt colegi de-ai voștri.

FAPTE DE CUTEZĂTORI

După o corespondență trimisă de pionierul Nicolae Sefu, Școala generală Cucuieți, comuna Scrioștea-Teleorman.

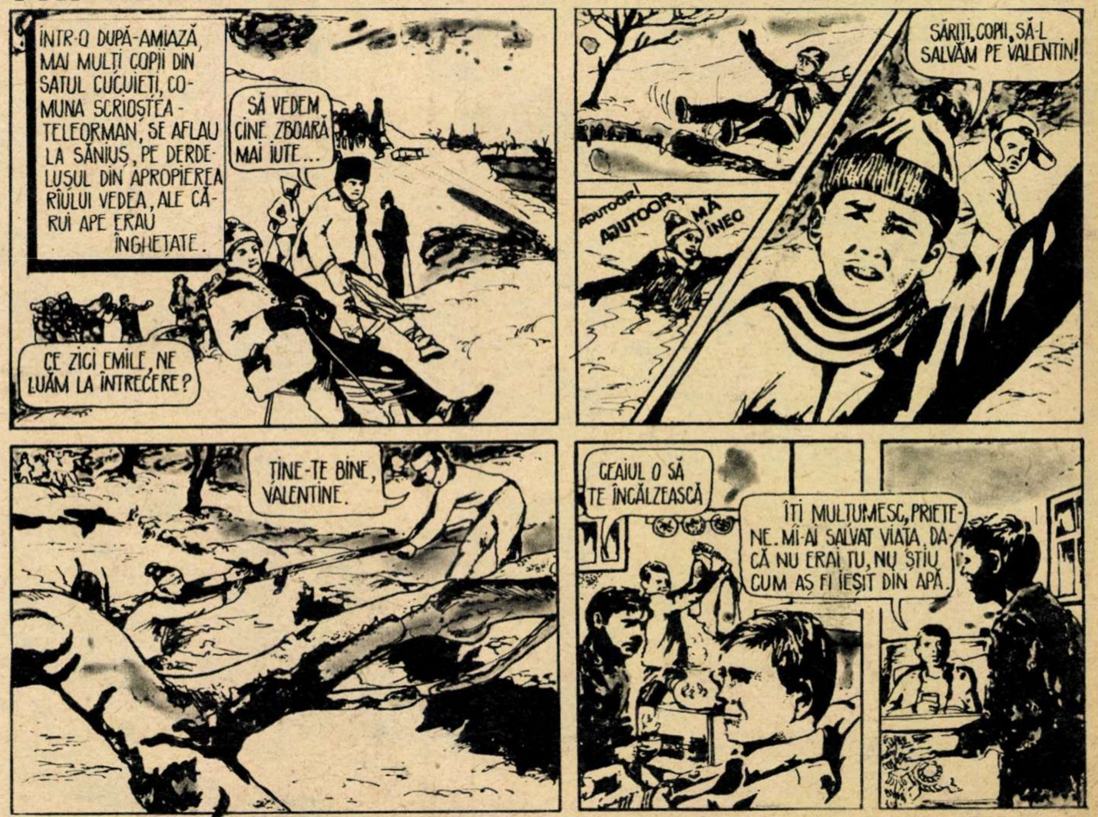
ÎNTR-O DUPĂ-AMIAZĂ, MAI MULȚI COPII DIN SATUL CUCUIEȚI, COMUNA SCRIOȘTEA-TELEORMAN, SE AFLAU LA SĂNIUȘ, PE DERDELUȘUL DIN APROPIEREA RÎULUI VEDEA, ALE CĂRUI APE ERAU ÎNGHEȚATE.
SĂ VEDEM CINE ZBOARĂ MAI IUTE...
CE ZICI EMILE, NE LUĂM LA ÎNTRECERE?
SĂRIȚI, COPII, SĂ-L SALVĂM PE VALENTIN!
AJUTOOR! AJUTOOR, MĂ ÎNEC
ȚINE-TE BINE, VALENTINE.
CEAIUL O SĂ TE ÎNCĂLZEASCĂ
ÎȚI MULȚUMESC, PRIETENE. MI-AI SALVAT VIAȚA. DACĂ NU ERAI TU, NU ȘTIU CUM AȘ FI IEȘIT DIN APĂ.

PENTRU FAPTA SA, CURAJOSUL PIONIER EMIL BARBU, CARE ȘI-A SALVAT PRIETENUL DE LA ÎNEC, A PRIMIT FELICITĂRI NU NUMAI DE LA COLEGI, CI ȘI DE LA NUMEROȘI SĂTENI.

Desen de Ion Mihăescu
Text: E. Roșca

ŢARA MUNCII, ŢARA ÎNVĂŢĂTURII

PIONIER LA ŞCOALA MUNCII: PRINTRE MUNCITORII DE LA ÎNTREPRINDEREA REPUBLICA

Întreprinderea «Republica» este una dintre marile cetăţi industriale ale Capitalei, cunoscută pentru produsele sale de înaltă tehnicitate. Acolo, într-una din zilele trecute am întîlnit un grup de pionieri care activează la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din sectorul I al Capitalei (conducător prof. A. Minea). Veniseră să se întîlnească cu muncitorii uzinei, să cunoască, să afle cît mai multe despre munca şi preocupările lor. Dorinţă firească, dacă ne gîndim că mulţi dintre copii doresc să lucreze mai tîrziu acolo. Gazdele, care i-au întîmpinat cu plăcere pe pionieri, sînt muncitori, ingineri şi maiştri dintre acei care acolo, la «Republica», îşi dăruiesc întreaga lor putere de muncă şi creaţie pentru realizarea unor produse de înalt nivel tehnic, folosind instalaţiile cu un randament foarte bun. Dar şi tinerii oaspeţi merită a fi cunoscuţi. Ei sînt participanţi la Concursul de creaţie tehnico-ştiinţifică «Start spre viitor», mulţi dintre ei premiaţi în trecutele ediţii, copii care s-au remarcat prin gîndire creatoare, prin inventivitate şi fantezie. Astfel este pionierul Cornel Spînu, autorul unui dispozitiv pentru încercarea rezistenţei asfalturilor de pe drumuri şi şosele la traficul pe care îl au de suportat. Lucrarea lui Cornel, distinsă cu marele premiu individual la Concursul «Start spre viitor», se află în prezent la Institutul de cercetări drumuri şi poduri. Printre vizitatori se află, de asemenea, pionierul Răzvan Raicu, autorul unui telefon automat cu claviatură şi colectivul de pionieri prezentat prin Radu Pătruţescu, Radu Drafta, Brînduşa Apostolescu, realizatorii unei piste de automobile cu afişaj electronic. Într-un cuvînt, pionieri care-şi investesc multe ceasuri de muncă pentru găsirea unei soluţii tehnice bune, şi nu-şi precupeţesc eforturile, cînd este vorba să creeze un mecanism, să dea viaţă unei idei, care se naşte în mintea lor. Ei sînt, mai ales, cutezători, care nu se tem de greutăţi sau eşecuri.

Dialogul dintre muncitori şi pionieri se leagă repede, atmosfera se încălzeşte.

Maistrul principal Aurel Moraru — autor a trei invenţii care au adus întreprinderii în acest an economii de aproape trei milioane lei — urmăreşte cu atenţie explicaţiile asupra felului cum funcţionează dispozitivul realizat de pionierul Cornel Spînu. Maistrul este de părere că tînărul său «coleg» şi-a complicat într-o oarecare măsură construcţia şi i-a propus o soluţie mai simplă.

— Da, şi eu m-am gîndit la aceleaşi soluţii, spune Cornel, dar, argumentează băiatul, mi-au lipsit unele materiale. Am lucrat cu ceea ce aveam la îndemînă.

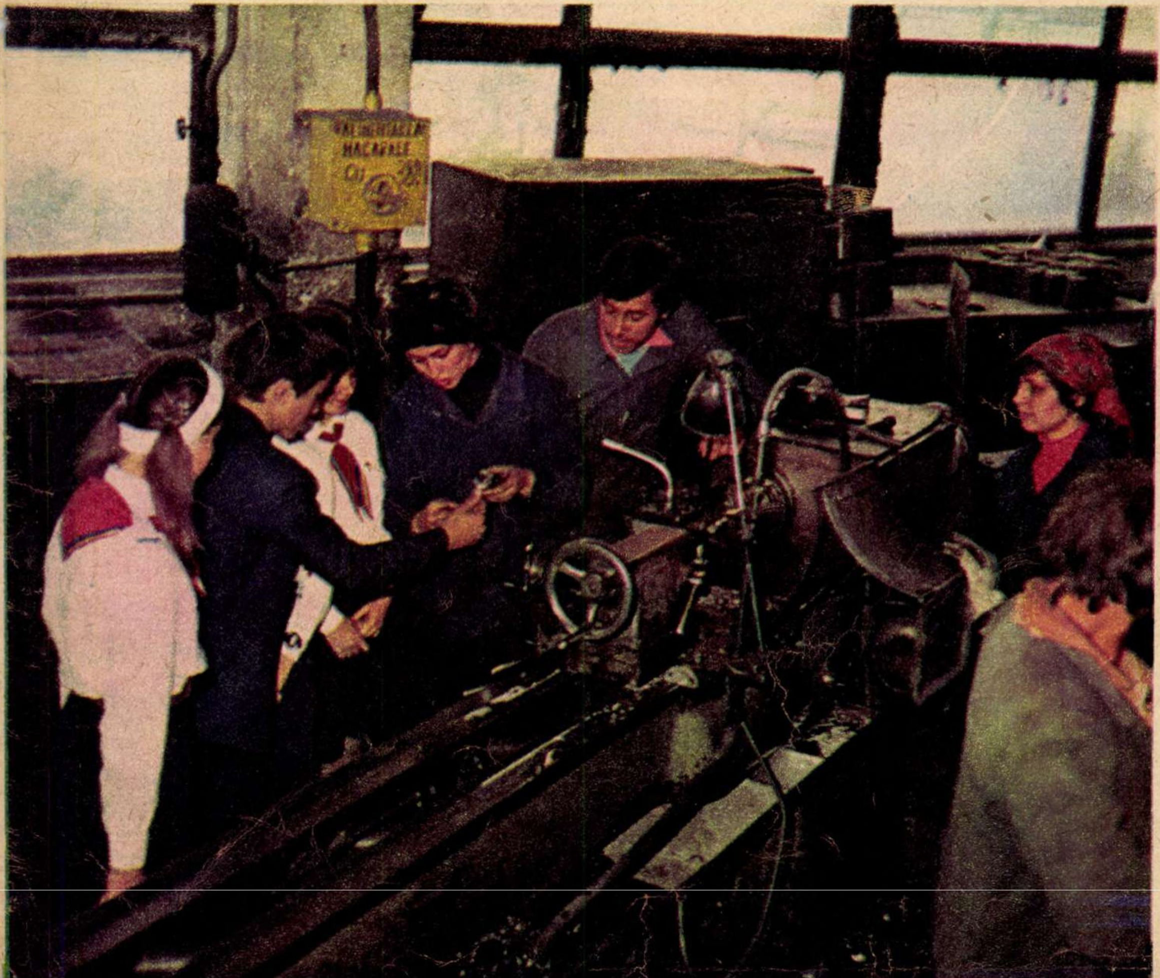

Maistrul îi laudă concepţia dispozitivului, examinează alte proiecte, apreciază îndrăzneala unor idei şi discuţiile continuă.

— Povestiţi-ne despre inventatorii care lucrează aici, în uzină, adresează rugămintea unul dintre băieţi.

— Avem aici instalaţii dintre cele mai moderne, care necesită o mare specializare, o înaltă calificare a celor care le mînuiesc, se oferă să răspundă maistrul lăcătuş Ilie Niculescu. Muncitorii de la noi au multe cunoştinţe, adeseori vin cu idei proprii, cu inovaţii şi invenţii extrem de preţioase. Printr-o invenţie, brevetată la ora aceasta, un coleg a reuşit să înlocuiască un utilaj pe care înainte îl aduceam din străinătate plătind valută, iar eu am găsit soluţii de automatizare la presele de găurit, înlocuind astfel, la fiecare presă, efortul fizic a patru muncitori.

Tot cu prilejul acestei întîlniri pionierii au cunoscut-o pe Maria Udrea, inginer chimist, care lucrează în cercetare.

— Cînd cineva mă întreabă, aşa cum faceţi voi acum, ce calităţi se cer unui cercetător ştiinţific, unui inventator, răspund întotdeauna că pasiunea, acel imbold lăuntric care nu te lasă să te opreşti din drum oricîte greutăţi întîmpini, care-ţi dă forţa de a impune o idee nouă, o creaţie utilă, chiar dacă ceilalţi nu înţeleg, la început, adevărul tău. Îl vor înţelege mai tîrziu. Lucrăm într-o uzină mare şi puternică. A devenit aşa cum este prin munca noastră, prin creaţia noastră. Ea poartă cu demnitate numele «Republica» şi — cred eu — este la înălţimea construcţiei socialiste din ţara noastră.

Întîlnirea pionierilor tehnicieni cu inovatori şi inventatori ai Întreprinderii de ţevi «Republica» a constituit pentru copii un nou îndemn de muncă, de creaţie cutezătoare, o dovadă a dragostei cu care muncitorii îi îndrumă pe pionieri pentru ca ei să poată prelua mai tîrziu ştafeta muncii.

B. Caragiale

Colocvii despre autodepășire

cu prof. univ. dr. docent **ANGHEL MANOLACHE**

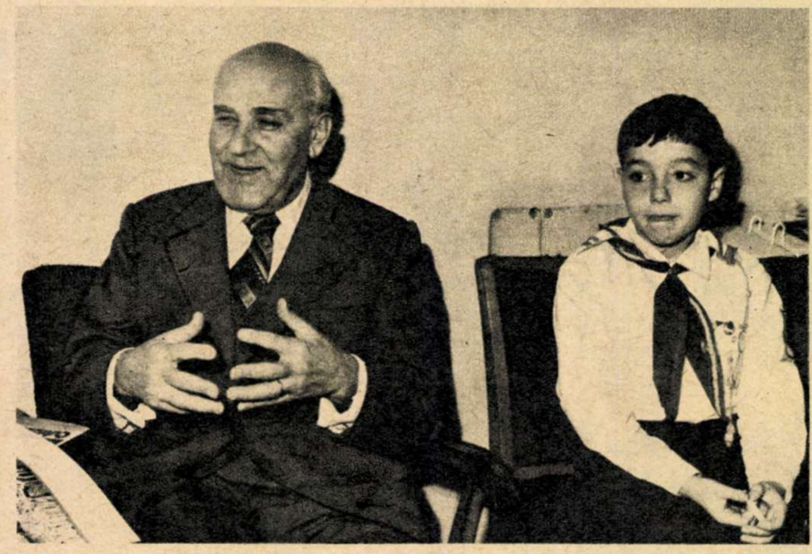

I. AUTOCUNOAȘTEREA

Referindu-ne la efortul susținut, la lupta pentru autodepășire — ca proces complex și unitar de formare a personalității umane — arătam că aceasta presupune în esență trei părți componente, trei direcții de acțiune sau trei etape — autocunoașterea, autoaprecierea și autoformarea — ce se întrepătrund, se succed, se sprijină și se valorifică reciproc.

Cum preocuparea și efortul de autodepășire trebuie să înceapă cu autocunoașterea, asupra acesteia ne vom îndrepta în primul rînd atenția.

Autocunoașterea înseamnă cunoașterea de sine; o cunoaștere internă — componentă esențială a conștiinței de sine — în care cel care se cunoaște pe sine este atît **obiect al cunoașterii** (asupra căruia trebuie să se îndrepte atenția și să se concentreze efortul pentru a fi cunoscut) cît și **subiect al cunoașterii** (care trebuie să-și îndrepte atenția și să-și concentreze efortul pentru a realiza cunoașterea de sine). Această dublă poziție, această dublă funcție, specifică acțiunii complexe de autocunoaștere, reprezintă o situație specială care reclamă exigență deosebită și comportă mari dificultăți, subiectul cunoscător fiind supus la fiecare pas riscului subiectivității, a cărui depășire cere mari eforturi din partea celui care vrea să realizeze o autocunoaștere obiectivă, reală și veridică; care să asigure eficiență în efortul de autodepășire, de autoeducație în general.

De fapt autocunoașterea operează nu numai în procesul complex de autodepășire și în întreaga autoeducație, dar are rezonanță pe toată aria educației. Există o strînsă legătură între evoluția autocunoașterii și eficiența educației, autoeducației, autodepășirii și capacitatea de autocunoaștere. Experiența pedagogică a dus la stabilirea unor corelații privind eficiența acestora și dezvoltarea capacității de autocunoaștere în funcție de vîrstă, nivelul instructiv educativ, experiența acumulată și antrenamentul copiilor și preadolescenților în efortul de autodepășire.

Ca parte componentă a procesului complex și unitar de autodepășire, autocunoașterea se cere să fie globală, să cuprindă pe de o parte, personalitatea în ansamblul său: aptitudini, temperament, înclinații, calități — sub toate aspectele: intelectual, moral, fizic, artistic, tehnic și de muncă — capacitățile și forțele proprii, aspirațiile și idealurile care îl animă, iar pe de altă parte, posibilitățile de punere în valoare a acestora, de împlinire prin acte, prin fapte, prin creații, prin comportament civilizat.

Așadar, autocunoașterea nu trebuie să fie întîmplătoare, superficială, parțială și sporadică, ci **globală, totală** și **sistematică;** o preocupare constantă și temeinică, o cunoaștere veridică și profundă, care implică o activitate deliberată și sistematică de observare, explorare, analiză, comparare și verificare.

Numai astfel cunoașterea de sine devine cu adevărat reală și eficientă, se subordonează criteriilor obiectivității și adevărului, oferă temeiuri solide pentru realizarea celorlalte două direcții de acțiune — autoaprecierea și autoformarea — servind la integrarea copilului și preadolescentului în ansamblul condițiilor sale de existență, în viața de familie, în școală, la învățătură și muncă, în relațiile sociale de orice fel, în reglarea optimă a unui comportament civilizat.

In mod concret multitudinea obiectivelor și cerințelor autocunoașterii se realizează treptat, în funcție de activitățile desfășurate și de solicitările copilului și preadolescentului.

Sub aspect metodic autocunoașterea reclamă în primul rînd, observarea de sine raportarea și comportarea sistematică a propriilor aptitudini, capacități, aspirații, idealuri, eforturi și rezultate cu aptitudinile, capacitățile, aspirațiile, eforturile și rezultatele celor din jur. Aceasta presupune însă și o cunoaștere a realității interne a celorlalți, cu aptitudinile și capacitățile de care dispun, cu aspirațiile și idealurile care îi animă, o înțelegere profund umană a năzuințelor și eforturilor manifestate, a eșecurilor și neîmplinirilor acestora, precum și a bucuriei și mîndriei pe care le trăiesc ca urmare a reușitei lor.

De aceea, se apreciază pe bună dreptate că autocunoașterea ca act pedagogic în care elevul-copil sau preadolescent se comportă atît ca obiect cît și ca subiect al cunoașterii de sine se îmbină în chip firesc cu cunoașterea obiectivă și reală a celor din jur și duce la apropiere, înțelegere și cooperare, la închegarea și unitatea colectivului — familial, școlar, pionieresc, de muncă, de joacă — ceea ce conferă autocunoașterii valențe formative deosebite, manifestate pe multiple planuri.

Autocunoașterea implică însă nu numai comparare cu cei din jur ci, cu deosebire, o raportare la sine pe linia devenirii, o comparare cu momente, situații, fapte, succese și împliniri, sau nereușite și eșecuri din propria viață, prilej de autentică și rodnică **emulație,** întrecerea cu sine, observarea, cunoașterea și folosirea a tot ce e pozitiv și creator în ființa sa și lupta cu ceea ce e nefavorabil sau piedică în calea reușitei, în efortul de autodepășire.

Analiza propriilor acte și atitudini, comparația cu sine, evidențiază la preadolescenți porniri frumoase, idei generoase, optimism și încredere în capacitățile și forțele proprii, avînt și entuziasm, voință neasemuit de puternică, încordări mari și trăiri intense. Adesea însă, la vîrsta preadolescenței și mai cu seamă a copilăriei, acestea nu sînt constante și durabile, mai ales dacă nu sînt sprijinite de o experiență bogată și de un antrenament susținut. Compararea cu sine în diferite momente și situații ale vieții poate fi sprijinită de **jurnalul personal,** în care preadolescenții consemnează cu plăcere împrejurări și întîmplări trăite, eforturi de voință, succese sau eșecuri, care, împrospătate cu ajutorul jurnalului personal, facilitează observația mai adîncă, analiza și comparația cu sine, dezvăluind cu mai multă obiectivitate justețea motivației actului, faptei săvîrșite și cauzele reale ale izbînzii sau nereușitei. Se creează astfel un prilej de reflecție matură, de interpretare calmă și obiectivă, de autocunoaștere veridică.

Notarea în jurnal poate deveni un prilej de reflecție și autoanaliză — zilnică sau periodică — și, mai apoi o bună deprindere de judecare a motivelor care au condus la acțiune și a cauzelor care au determinat reușita sau eșecul. Școala, educatorii, procesul de învățămînt, colectivele de elevi și pionieri pot stimula și întreține efortul de autocunoaștere al copiilor și preadolescenților.

La cunoașterea și comparația cu sine și cu cei din jur se cuvine să adăugăm și cunoașterea și comparația cu cei mai depărtați în spațiu și timp, care, prin întreaga lor viață, activitate, creație, prin efortul exemplar de autodepășire, de autocunoaștere, oferă posibilități de comparare, constituind îndemnuri și stimulente puternice, adevărate modele în efortul de autodepășire, de reală și veridică autocunoaștere. In această privință, în sprijinul copiilor și preadolescenților vine **citirea autobiografiilor, amintirilor** sau **memoriilor** unor personalități.

Autocunoașterea, corect înțeleasă și bine realizată, pregătește și asigură eficiența autodepășirii, a autoaprecierii și autoformării în efortul de autodepășire, cultivă încrederea în posibilitatea cunoașterii resurselor proprii pentru înlăturarea obstacolelor ivite, ajută copiii, preadolescenții și tinerii să înțeleagă ce înseamnă **a te bizui pe tine însuți** în toate activitățile desfășurate — învățătură, muncă, artă, sport, relații de orice fel. Ii ajută să descifreze sensurile și pașii autoconducerii și autocontrolului în general, dezvoltă sentimentul tonic de **independență** și **maturitate,** face loc marilor satisfacții spirituale pe care le aduce autodepășirea și afirmarea personalității.

A ști și a putea să te cunoști pe tine însuți în mod real și obiectiv, a răspunde îndemnului socratic plin de înțelepciune și de valoare educativă «Cognoscete ipsum» **(Cunoaște-te pe tine însuți),** înseamnă un punct culminant și o bază sigură în efortul permanent de autodepășire, în autoeducație, în întregul proces de formare, perfecționare și afirmare a propriei personalități creatoare.

ȚARA MUNCII, ȚARA ÎNVĂȚĂTURII

Banca de onoare

A AUTODEPĂȘIRII

Dragi cititori,

Pe adresa redacției sosesc săptămînal corespondențe care poartă mențiunea specială «Banca de onoare». Ele conțin atît fotografii, cît și convingătoare caracterizări ale colegilor voștri, cărora, în spiritul celor mai exigente evaluări, celor mai judicioase aprecieri ale efortului pentru autodepășire continuă la învățătură și comportare, le-a fost acordat însemnul binemeritat «Banca de onoare». Așa după cum ați văzut, număr de număr revista își deschide paginile publicării acestor primi clasați în marea competiție a autoexigenței, autoperfecționării, autodepășirii.

Sîntem convinși că trimestrul I a înregistrat la «linia sa de sosire» zeci și zeci de pionieri distinși cu «Banca de onoare», că alți numeroși pionieri și școlari așteaptă nerăbdători și ambițioși startul trimestrului II pentru a porni într-un nou și entuziast maraton al învățăturii, al autodepășirii. Felicitîndu-i pe cei dintîi cîștigători, le urăm succes viitorilor concurenți — deci tuturor pionierilor și elevilor fiecărei clase, fiecărei școli — participanți la această mare acțiune de masă inițiată de revistele «Cutezătorii» și «Start spre viitor».

Așadar, nici o clasă fără însemnul transmisibil «Banca de onoare»!

Grupajul de față se constituie ca o adevărată Galerie a deținătorilor însemnului «Băncii de onoare». Menționăm că ea a fost realizată exclusiv cu concursul corespondenților noștri, care ne-au transmis relatări scurte, dar convingătoare, despre munca și comportarea exemplară a colegilor lor, proaspăt deținători ai însemnului «Banca de onoare».

APLAUZE PENTRU...
SEMAF

1

2

Prompt și operativ ca de-obicei, corespondentul nostru **Richard Țușcă** de la **Școala generală nr. 1 din Costești (Argeș)** ne-a trimis acest fotoreportaj deosebit de ilustrativ pentru seriozitatea și entuziasmul cu care a fost îmbrățișată acțiunea «Banca de onoare» de către pionierii acestei unități.

*

Lansată de revista «Cutezătorii» în nr. 42 — acțiunea «Banca de onoare» — a avut un larg ecou și în rîndurile pionierilor din școala noastră. De cum a apărut în revistă am popularizat-o la gazeta «Semafor», pentru că tocmai atunci pregăteam o nouă ediție. Cum era de așteptat, apariția articolului a stîrnit imediat un mare interes (foto 1).

Așadar, toți «colegii de bancă» din toate clasele au devenit mai ambițioși, mai preocupați pentru obținerea unor succese din ce în ce mai mari la învățătură și comportare.

● Iată-i, în imagine, pe pionierii **Daniela Pătru** și **Dorin Vasilescu**, primii deținători ai distincției «Banca de onoare» din clasa a V-a B (foto 2).

● În clasa a VI-a B, unde sînt mulți elevi cu note foarte bune la învățătură, banca ocupată de pionierele **Daniela Nicolescu** și **Flori Stănculescu** a fost desemnată, în cadrul unei dezbateri în detașament, ca «Bancă de onoare» a clasei. Colegii le-au felicitat și le-au oferit flori (foto 3).

● La clasa a VII-a A distincția a fost acordată pionierilor **Adrian Nicolae** și **Liliana Constantin** care, în această perioadă, au obținut rezultate frumoase la învățătură (foto 4). În clasa a VII-a B distincția a poposit pe banca pionierelor **Georgeta Constantinescu** și **Gabriela Coțman** (foto 5).

● Pionierii clasei a VIII-a A au stabilit ca însemnul «Banca de onoare» să fie acordat colegilor lor, **Lucica Popescu** și **Dorel Zorzolan**, apreciați pentru seriozitatea în pregătirea școlară, în preocuparea lor permanentă pentru autodepășire (foto 6).

(Foto: Tatiana Diaconescu, clasa a VII-a B; Dragoș Ion, clasa a VI-a A; Felix Oanță, clasa a VII-a A; Liliana Popa, clasa a VI-a A; Ștefan Dobre, clasa a VI-a B; Richard Țușcă, clasa a V-a B — membri ai cercului foto, Școala generală nr. 1, Costești-Argeș).

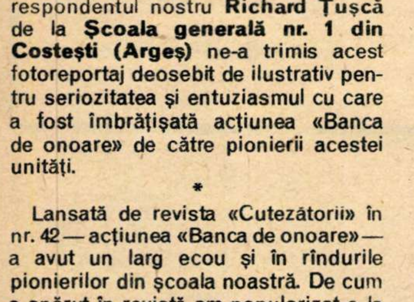

3

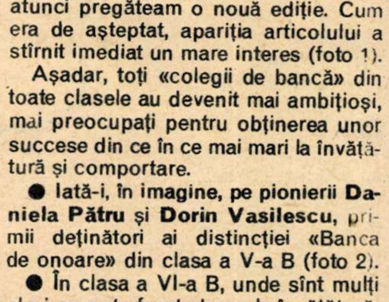

4

5

6

DOUĂ PRIETENE

Detașamentul clasei a V-a A a hotărît ca distincția «Banca de onoare» să poposească pentru prima oară pe banca pionierelor **Sorina Abdudan** *și* **Georgiana Ciobanu.** *Cele două pioniere sînt colege de bancă încă din clasa a III-a, cînd s-au înscris la Școala generală nr. 19, școală cu program suplimentar de artă, unde Sorina studiază pianul, iar Georgiana vioara. De doi ani, cele două harnice pioniere, care au devenit între timp foarte bune prietene, s-au străduit zi de zi să se autodepășească. Ca dovadă, în dreptul numelui lor, în catalog, poposesc numai note de 9 și 10. Atît prin efortul depus cît și prin comportarea lor, sînt exemplu pentru toți pionierii clasei.*

Și la Festivalul național «Cîntarea României» cele două nedespărțite prietene s-au străduit să obțină rezultate tot mai bune. Trebuie spus că ele fac parte din formațiile artistice ale școlii, — ansamblul coral «Voci de primăvară», orchestra de cameră și estradă «Mărțișorul», laureate ale celei de-a doua ediții a festivalului.

Cu toate că am putea să vă relatăm încă foarte multe despre aceste două pioniere, vom încheia cu un fragment din convorbirea purtată cu ele.

— Știți că peste o lună această distincție va poposi pe altă bancă?

— Bineînțeles, a răspuns hotărît Sorina, am dori ca fiecare bancă din clasă să merite această distincție.

— Da, dar... a completat zîmbitoare Georgiana, banca noastră va continua să fie întotdeauna o bancă de onoare!

Și, cum le cunoaștem noi pe cele două inimoase colege, știm că așa va fi!

Claudia Cherecheș,
comandanta unității de pionieri a
Școlii generale nr. 19, Arad

Anchetă

Pionierpres

SPORTIV, DAR... CUM?

Trebuie să recunoaștem că venirea unui nou coleg ne trezește întotdeauna un mare interes. Iar cînd acesta are și un anumit renume, faptul poate deveni un adevărat eveniment.

Întocmai așa s-au petrecut lucrurile într-a șaptea E, cînd, după prima lună de școală, în penultima bancă, rămasă liberă, și-a făcut apariția Mircea Z. Serios, cu privirea hotărîtă, liniștit în timpul orelor, retras și deloc vorbăreț în recreații, noul coleg a lăsat să plutească în jurul său, fără să știe, o mulțime de semne de întrebare. Curînd însă, colegii aflară că băiatul vînjos, dar tăcut, e o mică speranță sportivă a clubului «Gloria». Fetele aduseseră și ele o mulțime de amănunte. Știau astfel că venirea lui Mircea de la școala din Vinga, aici, la Arad, se datora dorinței băiatului de a se apropia cît mai mult de sala de antrenament. Pasiunii lui pentru box îi cedaseră chiar și părinții, care interveniseră pe lîngă direcțiunea Școlii generale nr. 20 să fie primit ca elev al său, și în același timp, să locuiască la internat. Mai știau că și cu învățătura o dusese destul de bine pînă acum. Iată deci, un coleg care merită toată prietenia și înțelegerea, și-au zis pionierii clasei a șaptea E, bucuroși că au un asemenea sportiv printre ei. De ce înțelegerea? Pentru că foarte curînd Mircea a început un antrenament zilnic, serios, în vederea viitoarelor meciuri care urmau să fie susținute tocmai la... Craiova.

— Meciuri adevărate! Cu arbitri, cu punctaj! Ce-aș mai vrea să fiu de față, îi auzeai pe băieți entuziasmîndu-se.

— Trebuie să avem grijă să nu rămînă în urmă cu lecțiile, se îngrijorau fetele.

În cele din urmă, Mircea a plecat la Craiova, apoi într-un turneu de mai multe zile prin județ. În sfîrșit, cu un bogat palmares, micul sportiv s-a reîntors la școală. Mai bine-zis, la internat. Pentru că la ore mai rar se arăta. «Sînt obosit», «Nu sînt în formă la matematică», «Mă doare capul», deveniseră scuzele cele mai des folosite. Absențele se adunau, tovarășii profesori începuseră să se intereseze serios de soarta lui Mircea. La început, colegii i-au luat apărarea. Mai apoi, au început să se întrebe «Ce este de făcut?»

*

Ne aflăm în unitate, întîmplător, chiar după o discuție aprinsă, purtată în cadrul comandamentului unității la care, invitat special fusese pionierul Mircea Z.

— Și?... o întrebăm pe Ioana Mihaela, comandanta unității.

— Sînt cîțiva comandanți, printre care, bineînțeles, și Tanța Mușceleanu de la E, care susțin că de vină

Elena Mănescu

(CONTINUARE ÎN PAG. 11)

PLUGUŞOR DE ANUL NOU 1981

MÎINE ANUL SE NOIEŞTE!

Aho, aho, copii şi fraţi
De la Dunăre-n Carpaţi
Staţi puţin şi nu mînaţi
Pluguşorul ne-ascultaţi
C-am venit mări, venit,
Cu de toate-mpodobiţi
Să vă facem o urare
Că-i an nou şi sărbătoare,
Cîntec drag, urare bună
Cu tot plaiul de-mpreună
Plai bogat, însămînţat
De cutezători arat
Ca să fie rod bogat!
Şi-am pornit cu noi răvaşe
Prin comune şi oraşe,
Cîntece şi brazi cu flori
Pentru bravii muncitori,
Pentru mîndrii oţelari
Şi la harnicii zidari,
Am adus urări frumoase
Pentru inimi, pentru case,
Pentru cei de pe tractoare,
Ţărănimii din ogoare,
Patriei înfloritoare.
Dar, nu staţi pe loc flăcăi;
Ia, sunaţi din zurgălăi,
Peste munţi şi peste văi,
Hăi, hăi!
Noi sîntem cutezătorii
De pe tot întinsul ţării,
Harnici şi isteţi la toate
Şi la muncă şi la carte,
Iscusiţi la gînd şi joacă
Tot ce facem să ne placă!
Anul ce l-am încheiat
E ca rodul de bogat
Sîntem falnici făurari
Doldora de note mari
Luînd toţi cu har şi spor
Startul către viitor,
Ducem raza bucuriei
În «Cîntarea României» —
Roată, roată măi flăcăi,
Răsunaţi din zurgălăi
Hăi, hăi,

Tot ce am realizat
E prinos de gînd înalt
Pentru cel dintîi părinte
Şi al ţării preşedinte
Ce conduce spre victorii
Pacea şi destinul ţării,
În fruntea partidului
Pavăză poporului
Rază viitorului!
Hai, copii, din ţara toată
Să ne strîngem iarăşi, roată
Să-i urăm să ne trăiască
Ţara mîndru s-o-nflorească,
Să-i urăm, frumos, de-o dată
Tinereţea-ndelungată
Fericire, bucurie
În frumoasa Românie.
Şi să-i mulţumim cu drag
Cu flori albe pîn' la prag
Că ne creşte cu mult har
Ca un mare grădinar
Ceauşescu — Bucurie
Rodnicie — Românie.

Pentru el şi pentru ţară
Pluguşorul nostru ară
Trageţi brazda măi flăcăi
Şi sunaţi din zurgălăi
Hăi, hăi...

Dragi părinţi şi dumneavoastră
Vă aducem la fereastră
O urare cu tot glasul:
Către anul care vine,
Mult noroc şi numai bine
În uzine, pe ogoare
Să vă fie viaţa soare
Comunişti cu-nalt renume
Pentru ţară, pentru mîine,
Cincinalul să rodească-n,
Pacea noastră românească;
Fie să vă bucuraţi
Că vom fi şi noi bărbaţi
De nădejde-n viitor
Pentru ţară şi popor
Fii de comunişti eroi
Ce-au sădit aripi în noi.
Şcoala noastră-i o grădină
Numai visuri şi lumină,
Şantiere, mari uzine
Ni-s deschise pentru mîine;
Mine largi, hidrocentrale
Şi oţelul din furnale
Toate ni-s, încă de-acum,
Decolări spre-un mare drum,
De partid asigurate;
Viitorul nu-i departe!
Hai, mînaţi, mînaţi flăcăi,
Hăi, hăi!

Sorcova, vesela
Să trăiţi, să-nfloriţi
Ca merii, ca perii
Cînd vin pionierii,
Să fiţi bucuroşi
De copii frumoşi
Harnici, inimoşi,
Vrednici cărturari
Plini de note mari
Iuţi la geometrie,
Vrednici la chimie
Şi la geografie,
Tari la meserii
Meşteri cu mistrii
Vestiţi muncitori
Şi agricultori!
La anul şi la mulţi ani!

ION CRÎNGULEANU

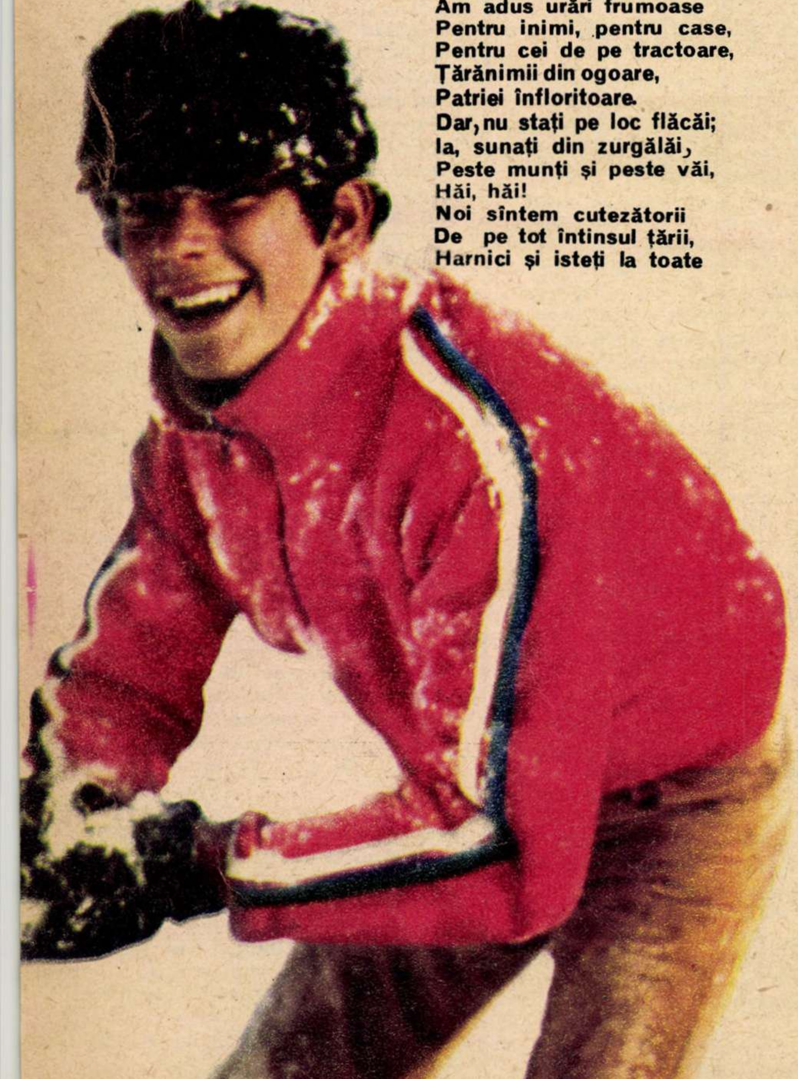

AN DE AN

Cad ninsori adevărate
peste-nveşnicite sate
urcînd alb, de subsuori
sufletul meu lîngă nori
cînd ne vin colindători.

Cad ninsori, mai cad, vezi bine
peste blîndele coline
şi sub streşini de cuvînt
lerui-ler răsună-n gînd.

plita uliţei măsoară
în asfaltul ei de ceară
paşi cu număr mic la ghete
feţi mult prea frumoşi în cete
bătînd suple aciuaie
măşti de datină, buhaie
care an de an vestesc
în grai bun şi românesc
că sub neaua din cîmpie
grîul nou a prins să-nvie.

Cad ninsori adevărate
peste-nveşnicite sate
şi prin pînzele de zori
ca de-atîtea mii de ori
vin spre noi colindători
şi e semn c-am fost şi-om fi
cît colindul s-o rosti.

LUCIAN AVRAMESCU

DESEN DE *Daniela Lupu* ★ BUFTEA

FRAM

URSUL POLAR

ÎN CURÎND PE ECRANE

Regizoarea Elisabeta Bostan a dăruit copiilor, de-a lungul carierei sale, un mănunchi de filme încîntătoare, care reușesc să cucerească spectatorul încă de la primele secvențe. Cine ar putea s-o uite pe Veronica sau pe Năică, să uite farmecul gesturilor, al privirilor cu care aceștia umplu ecranul?! Am văzut-o pe Elisabeta Bostan pe platoul de filmare înconjurată de copii, actorii ei preferați. Parcă ar fi avut o baghetă fermecată, așa de bine reușea să-i conducă pe micii interpreți în realizarea unui moment sau altul.

În prezent, pornind de la cunoscutul roman «Fram — ursul polar» al lui Cezar Petrescu, regizoarea, în colaborare cu Vasilica Istrate, sînt pe cale de a realiza două filme distincte, avînd însă un același personaj central pe Fram. Acțiunea se petrece în lumea palpitantă a circului.

Primul tur de manivelă a fost tras astă-vară, cînd Fram — acest patruped iubitor al întinderilor de gheață, a sosit la București, adus cu avionul într-o cușcă, tocmai din îndepărtata insulă Vranghel. Era un pui de urs foarte drăguț. La venirea sa a găsit pregătit un adăpost pe gustul său, într-un colț de curte, întunecat, cu rumeguș pe jos, cu un jet de apă gata să-l răcorească în orice moment. O îngrijitoare, sosită de la un institut de specialitate din Moscova, îl supraveghea pe micul Fram ca să se poată adapta ușor noilor condiții și să se simtă bine. Drept hrană i se dădea un biberon cu lapte. Ce-i drept, biberonul măsura un metru în lungime. Dar ce vreți? Atîta îi trebuia acestui nou născut. Era un adevărat spectacol să-l vezi luînd sticla între lăbuțe și sorbind liniștit lichidul hrănitor. Îi plăcea!

Trei săptămîni, cît au durat filmările, Fram pleca în fiecare dimineață la studio, la Buftea. Membrii echipei de filmare și mai ales Elisabeta Bostan îl îndrăgiseră mult. Se jucau cu el, îl mîngîiau, îi ofereau bomboane. Ursulețul se simțea bine și era vesel. Numai cîteodată se retrăgea într-un colț și, întocmai ca personajul cărții lui Cezar Petrescu, rămînea pe gînduri, iar privirile se umpleau de tristețe. Pesemne îl cuprindea dorul de ținuturile înghețate. Curînd a venit timpul despărțirii. Toată echipa l-a condus la aeroport. Ursul pleca acasă.

La revedere, Fram, la revedere!

Filmările, însă, nu luaseră sfîrșit. Au continuat la circul din București, care tocmai avea în program o extraordinară dresură de urși polari. Tot acolo a mai fost filmată, în rolul unei acrobate la trapez, actrița Carmen Galin. Trebuie negreșit să aflați că tînăra actriță a executat ea însăși salturile mortale la trapez, refuzînd să fie dublată de cascadori. Și specialiștii spun că a reușit de minune. Dintre protagoniștii filmului îi mai enumerăm pe actorii: Octavian Cotescu, Dem Rădulescu, Violeta Andrei, Gina Patrichi și un băiat de 9 ani, de la Școala generală din Buftea. Îl cheamă Adrian Vîlcu. Filmul va fi gata în vara anului 1981. Așadar, să avem răbdare!

B. C.

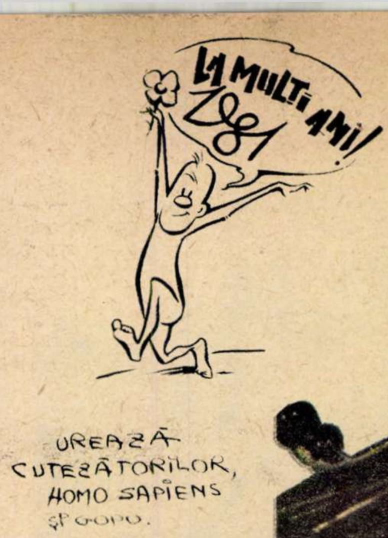

„MARIA, MIRABELA"...

...este un film realizat de Ion Popescu Gopo după povestea lui Ion Creangă «Fata babei și fata moșneagului». Două fetițe, Gilda Manolescu și Ana Marinescu, au fost distribuite în rolul celor două personaje principale ale basmului, iar un alt erou, Moș Timp, este interpretat chiar de realizatorul filmului.

Și de data aceasta, Gopo a conceput un film în care jocul actorilor se îmbină cu animația. Firesc, dacă ne gîndim că autorul ecranizării este un maestru al genului. Atmosfera de basm, lumea pădurii populată de broscuța Oaky sau licuriciul scăpărici, fluturele, toate sînt realizate cu mijloacele desenului animat.

«Maria, Mirabela» este o coproducție româno-sovietică.

Pentru cititorii revistei, Ion Popescu Gopo ne-a mărturisit că lucrează cu mult entuziasm la această ecranizare, care va fi oferită publicului la sfîrșitul lunii iulie.

Și pentru că ne aflăm în prag de An Nou, cunoscutul cineast v-a oferit urarea pe care o publicăm mai sus.

START SPRE VIITOR

Versuri: Nicușor Constantinescu
Muzica: Ion Nicorescu

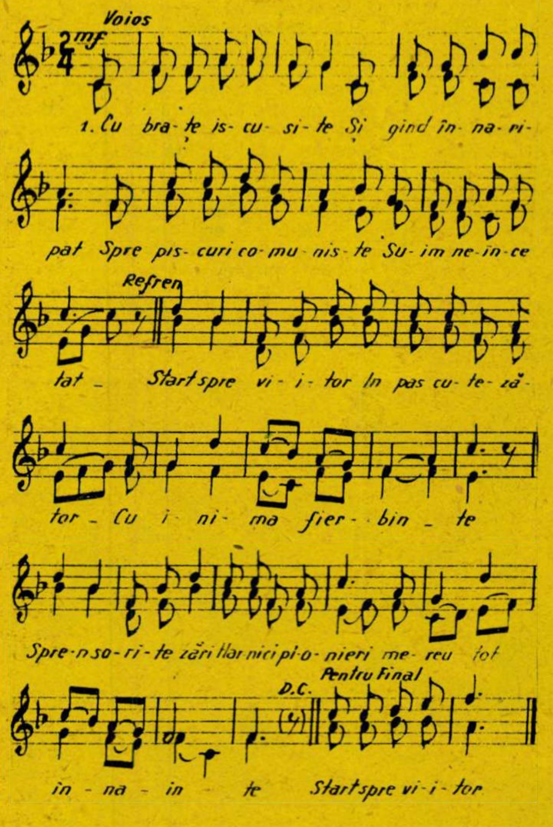
Voios
mf
1. Cu bra-țe is-cu-si-te Și gînd în-na-ri-
pat Spre pis-curi co-mu-nis-te Su-im ne-în-ce
Refren
tat _ Start spre vi-i-tor In pas cu-te-ză-
tor _ Cu i-ni-ma fier-bin _ te
Spre-n so-ri-te zări Har-nici pi-o-nieri me-reu tot
Pentru Final
D.C.
în-na-in _ te Start spre vi-i-tor

Cu brațe iscusite
Și gînd înaripat
Spre piscuri comuniste
Suim neîncetat.

Refren:

Start spre viitor
În pas cutezător,
Cu inima fierbinte
Spre-nsorite zări
Harnici pionieri
Mereu tot înainte.

La școala sîrguinței
De mici ucenicim,
Prietenii științei
Și-ai tehnicii să fim.

Refren

Deprindem meșteșuguri
Și taine deslușim
Și știm unde-i nevoie
Prezenți mereu să fim.

Refren:

La înflorirea țării
Sîntem și noi părtași
Pe drumul înălțării
Visat de-naintași.

Refren:

În patria străbună
Muncim și învățăm
Și liberi în lumină
Partidul îl urmăm.

Refren:

REFLEXE **Foto: GH. VINȚILĂ**

EMISIUNI PENTRU COPII LA TELEVIZIUNE

SĂPTĂMÎNA 25 XII 1980 — 4 1 1981

PROGRAMUL I

● Joi, 25 decembrie

18,35 — DESENE ANIMATE — «Kum-Kum» — episodul 25 (ultimul episod).

● Duminică, 28 decembrie

8,30 — TOT ÎNAINTE! Din sumar: **Agendă pionierească** — informații, reportaje despre manifestările organizate de pionieri în întîmpinarea Zilei Republicii; **10 la creația tehnică** — reportaj dedicat celor mai valoroase lucrări executate de pionieri și elevi în cercuri școlare, ateliere și laboratoare în anul 1980; **Perspectiva editorială 1981** pentru cartea tehnico-științifică, destinată copiilor; **Fiți îndemînatici!** — rubrică de sfaturi practice; **Cinci minute cu Petrică și tehnica** — film de animație; **Atelierul pionierilor** — cîntecul emisiunii.

9,05 — ȘOIMII PATRIEI — **Poveste de iarnă** — program literar-artistic prezentat de șoimii patriei.

Marți, 30 decembrie

16,05 — ALMANAH PIONIERESC. **Republica, inima și gîndul.** Din sumar: **Pentru împlinirea noastră** — moment poetic; **Ani de împliniri** — microconcurs pe teme privind viața copiilor din România; **Cîntec pentru țară** — program muzical în interpretarea pionierilor și șoimilor patriei.

● Joi, 1 ianuarie 1981

11,00 — COPIII ȚĂRII VĂ UREAZĂ! — emisiune reunind secvențe din Plugușorul tineretului și al pionierilor, precum și obiceiuri și datini în interpretarea copiilor.

● Sîmbătă, 3 ianuarie

10,00 — MATINEU DE VACANȚĂ. **Film serial pentru copii.**

● Duminică, 4 ianuarie

8,30 — TOT ÎNAINTE! Din sumar: **Agenda emisiunii** — știri și reportaje ...de vacanță; **Adresă pentru... șase zile** — reportaj realizat în tabăra de la Păltiniș, jud. Sibiu, în care își petrec o parte din vacanța de iarnă și pionieri — președinți ai asociațiilor sportive din școli; **Mai sus ștacheta!** — dialog cu prof. Mariana Lucescu, prima antrenoare de rugbi din România și cu... componenții echipei campioană națională la juniori; **Laboratorul performanțelor** — rubrică realizată de publicistul Eftimie Ionescu; **Din calendarul Daciadei** — competiții la care iau startul purtătorii cravatei roșii cu tricolor, în primul trimestru al anului 1981; **Zboară săniuță...** — program artistic.

9,05 — ȘOIMII PATRIEI. **Astăzi jucărie — mîine meserie!** — un nou ciclu de emisiuni prin care copiii vor desprinde, prin joc, cunoștințe despre diverse meserii.

CLE

ÎN JURUL POMULUI DE IARNĂ

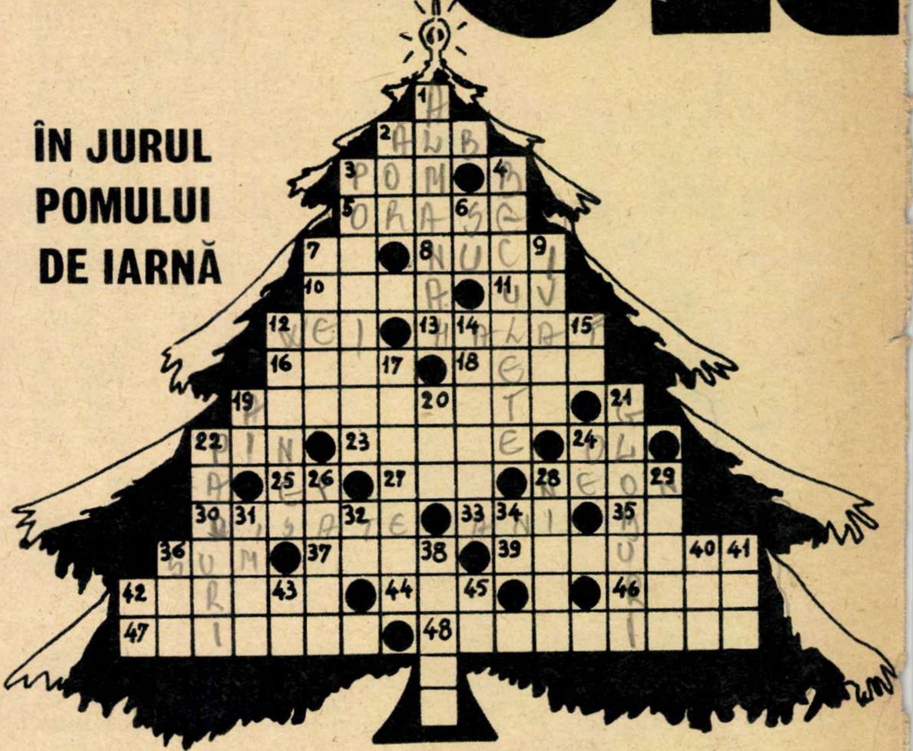

ORIZONTAL: 2) «Sezonul» pomului de iarnă. 3) O, brad frumos! 5) Centre urbane, unde în marile piețe, se ridică pentru copii, în vacanța de iarnă, cîte un brad uriaș, înconjurat de surprize și atracții de tot felul. 7) Moș Gerilă! 8) Poleite în pomul de iarnă. 10) A prinde globurile și alte podoabe în crengile bradului. 11) Începe uvertura. 12) Rîu în estul R.P. Chineze. 23) Haină de casă. 16) O cană cu gura în jos. 18) Umblă cu Plugușorul. 19) Istețime. 22) Un fel de brad. 23) Scriere istorică. 24) Vas de pămînt. 25) Epocă (abr.). 27) «Pasărea-clopoțel» din Noua Zeelandă. 28) Gazul din tuburile luminoase. 30) Năzuite. 33) 1981 (pl.). 35) Două bomboane! 36) Statele Unite Mexicane (abr.). 37) Mod de a se adresa familiar celui travestit în Moș Gerilă. 39) În compania altor oameni. 42) Scoase de Moș Gerilă din sacul său. 44) Mulți, foarte mulți ani. 46) Oraș antic unde, de Saturnalii, chipul lui Bachus era împodobit cu ramuri de brad în care se aprindeau mici luminițe. 47) Din decorul arborelui feeric (dim. pl.). 48) Produse ale artei pirotehnice agățate în pomul de iarnă.

VERTICAL: 1) Enciclopedie «Cutezătorii» pe anul 1981, cuprinzînd material literar, științific, informativ, jocuri etc. 2) Aur (pop.). 3) Staniol multicolor utilizat la împodobirea bradului. 4) Surse de lumină pentru pomul de iarnă. 6) Ștefan Udrea. 7) Vechii greci, la care bradul sau pinul împodobit cu panglici multicolore era nelipsit de la «sărbătoarea luminilor». 9) Zăvoare. 12) Celebru compozitor german, autorul cantatei «De Anul Nou». 14) Nume de fată. 15) Tangentă. 17) Însoțesc petrecerea din jurul bradului. 19) Posezi. 20) Baltă. 21) Elemente de podoabă cu scînteieri multicolore prinse în cetina de brad. 22) O mulțime de brazi. 24) Osie. 26) Ascuns. 28) Brăduți pulverizați cu parafină sau decorați cu vată (fig.). 29) Urare tradițională de Anul Nou. 31) Vîrf în Bucegi. 32) Ultimele file ale unei cărți! 34) Nea. 36) Întîmpină sărbătoarea Anului Nou și a pomului de iarnă cu chiote, plugușor, buhai și pocnete de bici, după strămoșeasca datină. 38) La mulți ani cu sănătate! 40) Localitate în estul Indiei. 41) Și alta, în nordul Indiei. 42) Dese! 43) In coruri! 45) Măsură agrară.

DICȚIONAR: WEI, TUI, SUM, AMI, JAI.

Nicolae Axioti

● IMAGINEA DE MAI JOS AFLATĂ PE PERETELE UNEI PEȘTERI DIN NORD, SE PARE CĂ ESTE CEA MAI VECHE REPREZENTARE A OMULUI PE SCHIURI. ALĂTURI, ÎN GRAVURA SCANDINAVĂ DATÎND DIN SECOLUL XVI, SÎNT ZUGRĂVIȚI TREI VESTIȚI VÎNĂTORI INTRAȚI ÎN LEGENDĂ CU NUMELE DE ULL, SKADE ȘI NJAD. ●

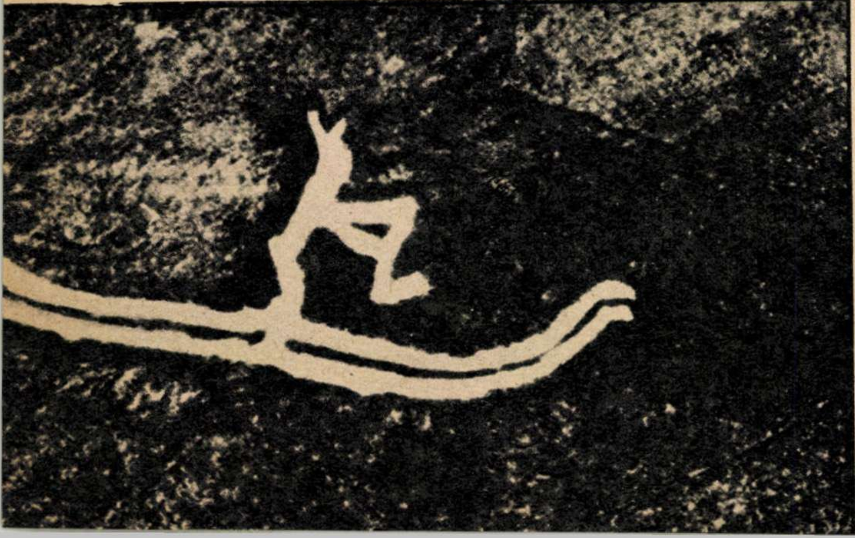

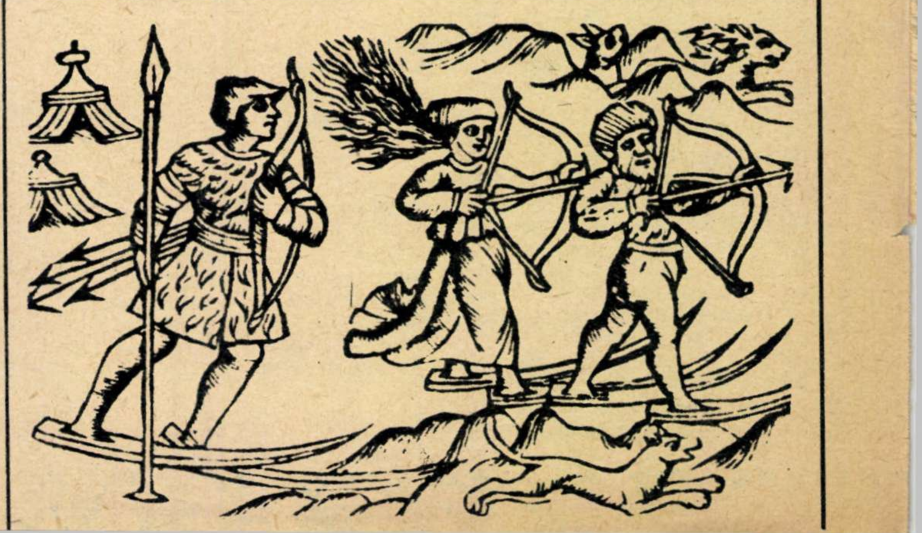

PSIDRA

ȚINTE CU...

ÎNVĂȚĂMINTE

Giuseppe Navarra
George Zarafu

COLINDĂ

Înghețați de-atîta umblet,
Ne-am oprit la cotitură,
De-am pus zîmbet de la zîmbet
Și-am făcut în jur căldură!

SFAT

Îngrijește-un pui de pom,
În orice împrejurare,
Cum ești mugure de om,
Îți va oferi o floare!

CARNAVAL

Astăzi, la sfîrșit de an,
Corigentul clasei, Stan,
A venit la bal-mascat
În costum de... promovat!

URARE DE ANUL NOU

La mulți ani și sănătate!
Cu vacanțe meritate,
Cataloage primitoare
Doar de nota cea mai mare!

AMNEZIE DE VACANȚĂ

Uită unii, stînd în tihnă,
Sau cînd bulgării-aruncă,
Că odihna nu-i odihnă
Dacă n-o presari cu muncă.

UNEI SOMNOROASE

- Ursule, mă-ntreb în gînd,
Cum de dormi tu luni la rînd?
— Cît dorm eu e mai nimica
Față de cît doarme Ica!

EGOISTUL

Se naște-un an, însă Costel
Privește faptul cu răceală...
De-ar fi venit doar pentru el,
Ehei, era o socoteală!

ÎN FAȚA POMULUI DE IARNĂ

Se-ntreba mirat Matei:
— Pentru ce mi-a dat un trei,
Cînd am spus, la Naturale,
Că și-n brad cresc portocale?!

* * *

HOCUS-POCUS

NINSOAREA... JAPONEZĂ!

Efect: **LUAȚI CÎTEVA FOIȚE COLORATE ȘI MUIAȚI-LE ÎNTR-UN PAHAR CU APĂ. APUCAȚI FOIȚELE UDE, FORMAȚI UN GHEMOTOC ȘI FACEȚI-I VÎNT CU UN EVANTAI. DIN MÎNA VOASTRĂ ÎȘI IA ZBORUL UN NOR DE CONFETTI MULTICOLORE ȘI... USCATE!**

Explicație: **Luați o bucată de foiță de 8 cm lățime și înfășurați-o în jurul unei lumînări, formînd un cilindru. Lipiți marginea foiței și închideți unul din capetele cilindrului, pe care îl îndesați cu confetti, apoi îl închideți cu o picătură de lipici. Pe masa voastră se află o carte sau o cutie pe care puneți un pahar cu picior pe trei sferturi plin cu apă. Puneți cilindrul în spatele cărții cu confetti, iar în fața ei cîteva foițe colorate și evantaiul.**

Cînd faceți experiența, apucați colile de foiță cu dreapta, muiați-le în apă, stoarceți-le bine și formați un ghemotoc. În vreme ce muiați foițele, țineți cu degetul mic de la mîna stîngă piciorul paharului și apucați cu celelalte cilindrul. Puneți ghemotocul ud în mîna stîngă, lîngă cilindru. Umeziți, acesta se va rupe, eliberînd confettiile. Nu rămîne decît să le împrăștiați cu evantaiul mînuit cu dreapta.

Succes!

●●●●●●●●●●●●●

START spre viitor

PIONIERI ȘI ȘCOLARI DIN CICLUL GIMNAZIAL!

Doriți să vă afirmați în domeniul științei și al creativității? ÎNSCRIEȚI-VĂ NEÎNTÎRZIAT LA CONCURSUL REPUBLICAN DE CREAȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ AL PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR «START SPRE VIITOR».

Talonul de înscriere și participare îl găsiți în revista cu același nume — «Start spre viitor» — nr. 12 din decembrie a.c.

Pentru a putea concepe, elabora și finisa în cele mai bune condiții ideile voastre de construcții și invenții, asigurați-vă din timp primirea revistei «Start spre viitor» prin abonamente!

Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R.

Costul abonamentului: 1 an — 24 lei; 6 luni — 11 lei; 3 luni — 6 lei.

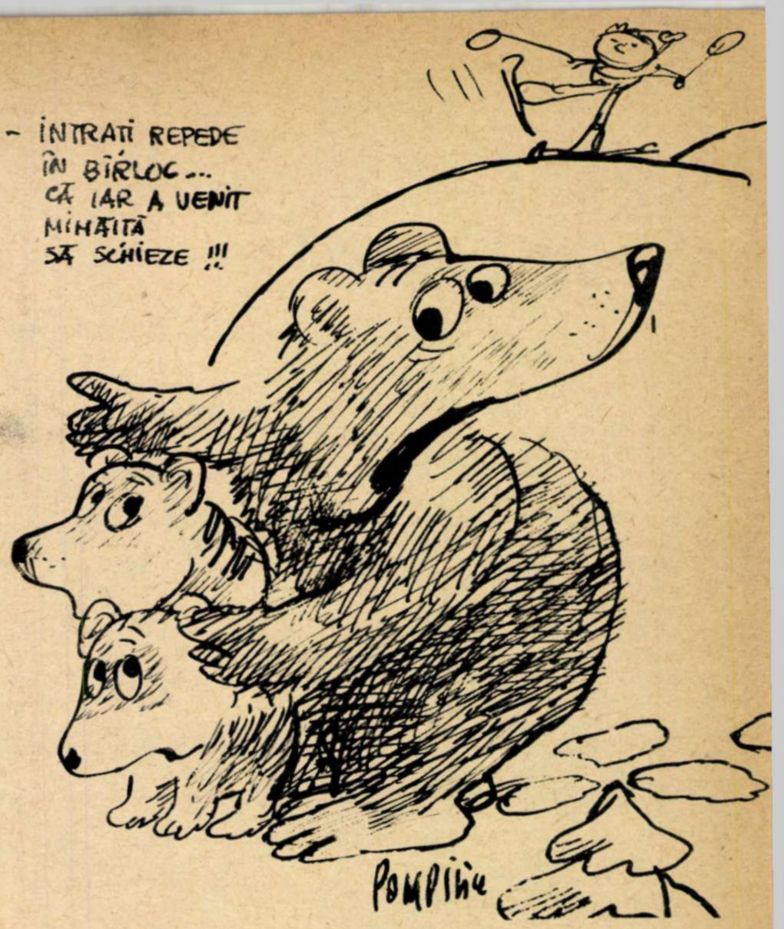

* * *

SOLUȚIA PROBLEMEI DIN NUMĂRUL TRECUT

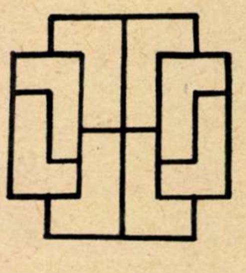

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Matei Mihai

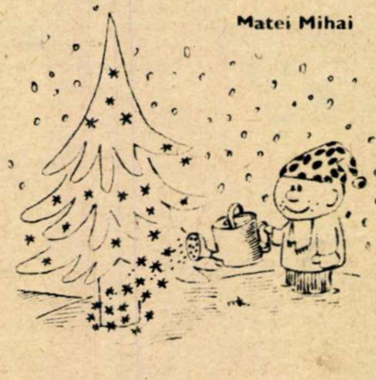

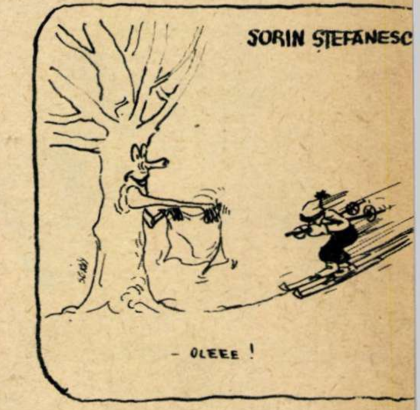

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Crăiță Mîndră Vasile

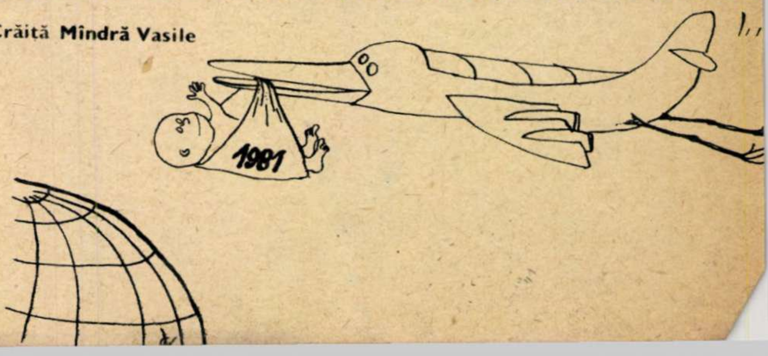

PURITATEA ȘI FRUMUSEȚEA UNEI ZILE DE IARNĂ ȘI DE VACANȚĂ

Schiță de COSTACHE ANTON

Ne-am pus schiurile și lăsîndu-mă condus de căciulița albă, care arunca din nou în jur, pînă la mari depărtări o lumină diafană ajutîndu-mă să descopăr și nu doar atît, să așez în dimensiunile ei reale puritatea și frumusețea unei zile de iarnă și de vacanță, peste un sfert de ceas intram cu viteză pe ulița mare a satului.

Spre capăt, acolo unde dealul din stînga se înălța, asemănîndu-se uimitor cu o cocoașă de cămilă, am zărit o casă de pe coșul căreia se ridica drept în sus o dîră de fum. Am arătat cu mîna repede, de teamă parcă să nu dispară dîra de fum:

— Acolo cine stă?

Dia a zîmbit:

— O rudă de-a lui Petru Petru. Meșterul Dănăilă. Așa i se zice. A fost și a rămas cel mai bun cioplitor în lemn de pe valea Bistriței Aurii.

— Adică tîmplar?

— Nu, nu tîmplar. Cioplitorul în lemn e mai degrabă sculptor. El face porți. Iar de cînd pe bătrînul Dănăilă l-au mai părăsit puterile stă în casă și face fluiere, și flaute și viori. Tot o pasiune a lui din tinerețe.

— Nu s-a mutat sus, în orășel?

— Nu. Și nici n-o să se mute. La primăvară, cînd va fi gata hidrocentrala, casa lui e singura care n-o să rămînă sub apele lacului de acumulare. Numai poarta o să rămînă sub apă.

— De ce să rămînă sub apă?

— Nu știu. Așa a hotărît meșterul Dănăilă. A zis că dacă în lac or să fie păstrăvi sau alți pești și-or să vrea să-l viziteze, să intre pe poartă, ca la orice casă de gospodar.

Ne-am oprit să privim de-aproape poarta pe care meșterul Dănăilă hotărîse s-o lase sub apele lacului, dar în prima clipă n-am apucat să vedem aproape nimic. Undeva sus, spre casa de pe cocoașa de cămilă s-au auzit pocnete de bici și sunete de tălăngi și de clopoței. Dia a deschis poarta mică și a spus mirată:

— La meșterul Dănăilă au venit colegii mei cu plugușorul.

— Bine, dar Anul Nou e abia peste trei zile. La noi se merge cu plugușorul numai în ajun de Anul Nou.

— Și pe aici e același obicei, a spus Dia. Numai că meșterul Dănăilă are cele mai frumoase colecții de căluți, de căprițe, de urși și de măști! Iar noi avem nevoie de ele pentru serbarea pomului de iarnă de la școală.

Glasul Diei suna limpede ca un clopoțel. Eu îl ascultam, dar mă uitam și la poarta meșterului Dănăilă. Tăbliile erau din lemn de jugastru cu fibra albă, pe care trecerea timpului n-o înnegrea — cum se înnegrește în soare, în ploi și-n zăpezi stejarul — ci se înroșea, căpăta ceva din culoarea aurului turcesc. Semnele care împodobeau aceste tăblii erau simple și se lăsau ușor de ghicit: un mănunchi din spice de grîu, o tipsie cu poame de pădure, alta cu poame și fructe — cum ar fi merele, strugurii, goldanele; cormana unui plug, iar lîngă el roțile mari ale unui tractor. Pe stîlpii înalți și rotunzi, un odgon gros care se rotea în jurul fiecărui stîlp de jos și pînă sus era alcătuit din siluetele și figurile unor oameni care se susțineau unii pe alții ca într-un lanț al generațiilor ce se succed ori se continuă fără sfîrșit.

De poarta mică, deschisă și lăsată așa de către Dia, s-au apropiat vreo zece cătane cu chipiuri, vestoane, pantaloni albi, din aba și cizme cu tureatca scurtă. Pantalonii aveau vipușcă roșie, iar vestoanele tot felul de fireturi și galoane. Și, bineînțeles, fiecare dintre aceste cătane călărea cîte un căluț de lemn, atît de bine lucrat și dichisit cu harnașamente și tot soiul de pompoane — de către meșterul Dănăilă — încît părea un adevărat ponei, căluțul acela întîlnit de obicei în arenele circurilor.

Dia s-a strecurat cu schiurile pe poarta mică și mi-a făcut semn să intru și eu. Însă cum am trecut dincolo de poartă, spre noi s-au năpustit doi urși bruni, uriași. Alergau săltînd, iar ursarul, cu bici și cu tamburină, alerga după ei. Ajuns în dreptul nostru, strunindu-și urșii, care păreau cam nervoși, a vrut să întrebe ceva, dar Dia, cu o mișcare neașteptată, i-a înfipt degetele în plete. În clipa următoare, avea în mînă o mască, iar în fața noastră stătea o fată blondă, cu chip prelung și ochi foarte albaștri. Nu prea se simțea bine desconspirată atît de neașteptat și ca să-și alunge senzația de stînjeneală, a făcut o reverență cam exagerată, spunînd:

— Probabil Dia ți-a spus și a vrut chiar să-ți dovedească. Sînt colega ei, Dănuța Schipor. Urșii mei?

A ridicat tamburina și bătînd în ea cu dosul palmei, a strigat:

— Helei-hap!

În clipa următoare de sub blănile celor doi urși, au apărut nu doi băieți, cum mă așteptam, ci tot două fete. Dia a spus:

— Colegele mele, Rodica Danciu și Ștefana Pleșu.

— Ce-i cu voi, Dia? De ce ați întîrziat? Și Petru Petru unde-i? Meșterul Dănăilă vă așteaptă, cred, de vreo două ceasuri bune. Pe noi ne-a primit împărătește — dar cînd a văzut că Petru Petru întîrzie, n-a lipsit mult să rămînem fără măști și costume pentru serbarea pomului de iarnă... A trebuit să recurg la toate trucurile regizorale, ba chiar s-o fac și pe clovnul, numai și numai să-l îmbunez și să-l cîștig de partea noastră... Acum vă las, poate ne întîlnim diseară în sala de festivități de la școală, unde o să aibă loc repetiția generală.

Dănuța Schipor și-a tras pe cap masca de ursar, a scuturat lung tamburina și cele două fete, Rodica Danciu și Ștefana Pleșu au redevenit pe loc cei mai fioroși urși de prin părțile Bistriței Aurii, deși era și straniu și caraghios să-i auzi pe acești urși vorbind:

— La revedere Dianora, la revedere Virgil...

Urcușul spre cocoașa de cămilă pe care se înălța casa meșterului Dănăilă era ușurat de niște trepte — întîi mai largi, ca niște terase, apoi tot mai înguste, pînă cînd ne-am trezit sub picioare cu trepte adevărate, nu din piatră, ci dintr-un lemn tare. Cînd am înălțat ochii, pe veranda casei, lîngă unul din stîlpii groși de lemn, stătea numai în cămașă și vestă, un bătrîn înalt și uscat, cu fruntea lărgită ori mărită mult de o pleșuvie frumoasă și impunătoare, ca a vulturilor. Părul, în jurul capului i se păstrase negru — numai sprîncenele stufoase și mustața îi erau albe.

Dia s-a oprit și a strigat tare, fără sfială:

— Ziua bună, meștere Dănăilă. Primiți plugușorul?

Meșterul Dănăilă s-a desprins de lîngă stîlpul gros al verandei și apropiindu-se de scara cu trepte de lemn, venindu-ne în întîmpinare, a spus zîmbind:

— Bun și frumos să-ți fie tot crugul vieții, fata moșului. Pentru plugușor, dacă nu mă înșel eu, e cam devreme. Nu și pentru oaspeți deosebiți, pe care-i așteptăm și pe care-i primim cu toată dragostea.

În ușa deschisă a casei, ne aștepta tușa Saveta, o femeie măruntă și firavă, care încerca să zîmbească.

Și cum stătea acolo lipită de ușă, firavă și resemnată, o clipă mi s-a părut a fi întruchiparea vie a uneia dintre figurile sculptate de meșterul Dănăilă pe stîlpii porții sau ai verandei, în acel lanț fără sfîrșit al generațiilor. Dar a fost numai o impresie trecătoare și subiectivă.

Meșterul Dănăilă făcuse din casa lui un adevărat muzeu. Fiindcă în afară de salonul încălzit de o sobă uriașă din cărămidă, și unde la o masă lungă pentru douăsprezece persoane ne așteptau toate bunătățile culinare pe care le putuse născoci o gospodină ca tușa Saveta — celelalte patru încăperi erau tot atîtea săli în care se răsfățau ca în cele mai moderne expoziții, operele meșterului Dănăilă. În prima sală erau expuse viori și violine, în a doua fluiere și cavale; în a treia, flaute și clarinete, iar în cea de-a patra, măști, căluți, căprițe și urși, într-un cuvînt toată recuzita după care alergau copii în preajma Anului Nou. Fiecare vioară sau violină, fiecare fluier sau caval, flaut sau clarinet — avea o poveste, pornea de la o întîmplare, era aureolată de o amintire sau un eveniment. Așa, una din viorile meșterului Dănăilă își făcuse auzit sunetul pe cele mai mari scene ale lumii sub arcușul purtat pe strune de George Enescu. Frații Tomoioagă din Borșa ajunseseră vestiți în toată țara numai datorită clarinetelor ieșite de sub mîna iscusită a meșterului Dănăilă. Echipa de fluierași din Cîrlibaba sau cea din Neagra Șarului, iarăși...

— Ești un bătrîn lăudăros Siminică — a spus aproape furioasă tușa Saveta. Copiii sînt flămînzi și tu le împuiezi capul cu povești... Lasă-i întîi să mănînce... Că uite, am făcut și eu niște bucate, care nu-s chiar din drum.

Ascultîndu-i glasul, am înțeles nu numai faptul că tușa Saveta era gospodina și stăpîna casei, ci mult mai mult, că era inima și voința de neînfrînt, spiritul desăvîrșit al ordinei, căldura, lumina și fericirea acelei case care avea să rămînă și să dăinuie pe marginea unui lac, un lac încă necunoscut, aflat doar în schițe și proiecte.

Cînd am plecat de la meșterul Dănăilă, soarele cădea spre asfințit. Pînă sus în orășel, calea ne-a fost luminată de stele, dar și de căciulița albă a Diei.

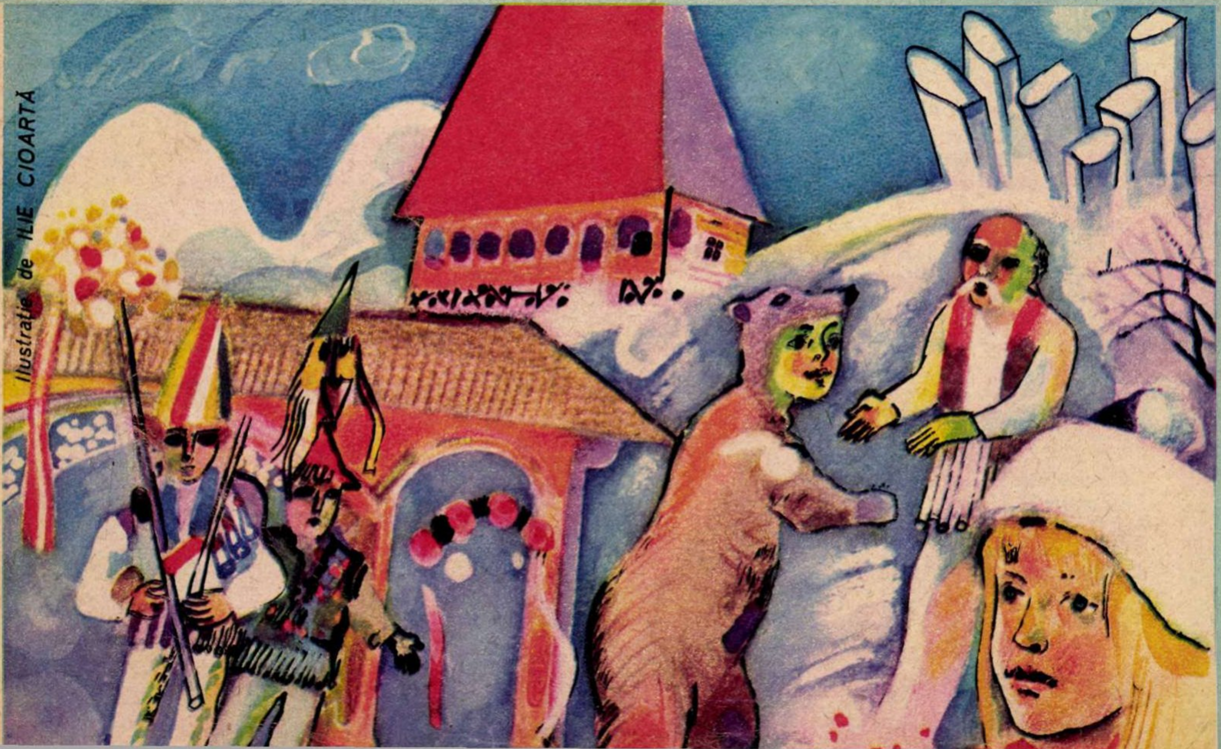

Ilustrație de ILIE CIOARTĂ

Ancheta Pionierpres

SPORTIV, DAR... CUM?

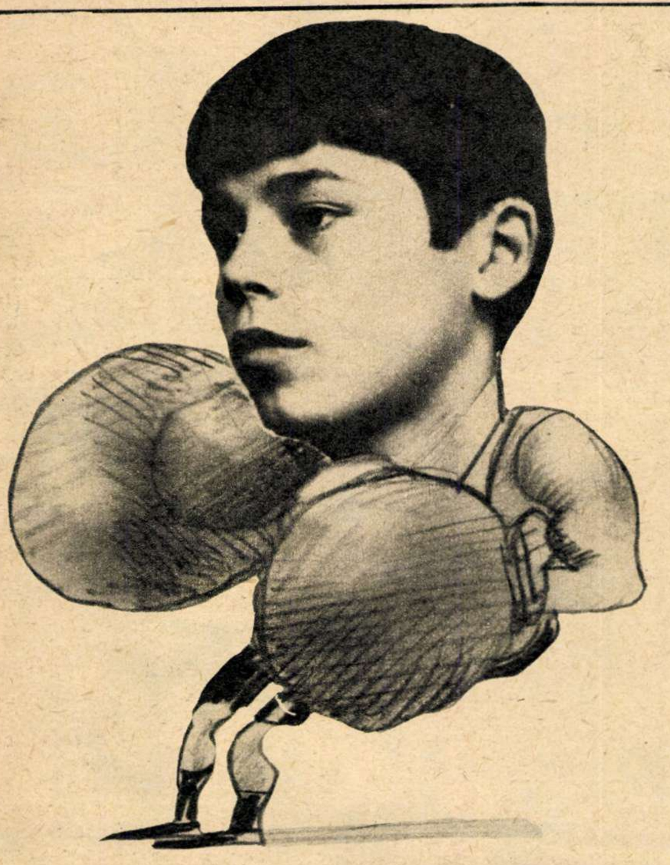

(URMARE DIN PAG. 5)

este numai Mircea. Și se dau drept exemplu chiar pe ei înșiși, care fac sport, în cadrul aceluiași club, dar care nu au nici o absență de la școală, iar notele sînt numai de 9 și 10. Colegul nostru Emanuel Branc, care face tenis de performanță la clubul UTA, ne-a mai atras atenția și asupra altui aspect, căruia nu-i dăduserăm pînă atunci atenție.

— Și anume?

— El spune că boxul nu este un sport oarecare, ci unul care impune mult efort fizic, antrenamentele îmbinînd diverse și multiple discipline. În fond, Mircea muncește foarte mult, susține Emanuel.

— Dar părerea ta care este?

— Au dreptate cu toții. Mircea muncește, dar și greșește mult. Și-a luat-o în cap că-i sportiv bun, de altceva nu se mai interesează. Și ar trebui să nu uite că cei mai mulți dintre tinerii noștri sportivi au fost elevi excepționali, iar acum profesează diferite meserii pentru care s-au pregătit cu seriozitate. Sînt tehnicieni, medici, antrenori, profesori. Mă gîndesc însă și la detașamentul clasei a șaptea. Cum au acceptat pionierii lui ca unul dintre colegi să lipsească atîtea zile de la scoală? De ce i-au permis, adesea, ca în timp ce ei erau prezenți la ore, «marele sportiv» să se odihnească, la cîteva sute de metri, într-unul din dormitoarele internatului, ca apoi să fie foarte prezent la... cantină? Sînt de părere că aici detașamentul a greșit mult! În orice caz, așa ceva nu trebuie să se mai întîmple. Și Mircea a fost de acord cu noi. Rămîne de văzut dacă se va ține de cuvînt. Sperăm că da!

N.R. O întrebare importantă rămîne, totuși, fără răspuns. Iat-o:

— În ce fel își pregătește antrenorul Gheorghe Niculescu viitorul sportiv pentru a reuși nu numai în sport, dar și în viață? După cît se știe, există reglementări stricte care nu permit elevilor să lipsească de la școală decît în situații excepționale și numai cu aprobarea direcțiunii școlii și a comandantului instructor. Și încă ceva. Antrenorul este dator să cunoască în permanență situația școlară a elevului său, să-i dozeze astfel eforturile încît să nu-l stînjenească de la învățătură. În cazul unui slab randament școlar se iau măsuri care, uneori, merg pînă la întreruperea temporară a antrenamentelor. De ce antrenorul Gheorghe Niculescu nu ține seama de toate acestea?

CONCURSUL „PIETON 2000“

TALON NR.3

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CIȘTIGĂ!

ÎNTREBAREA 1: Ghinion — anvelopa roții din spate a bicicletei s-a spart, așa că pînă acasă luăm bicicleta de ghidon. Pe unde vom circula mai departe, pe partea carosabilă (loc destinat vehiculelor de orice fel) sau pe trotuar (pe care nu au voie să se deplaseze vehiculele)?

RĂSPUNSURI:

☐ *1. Putem să mergem și pe partea carosabilă, și pe trotuar, pentru că este o situație de excepție.*
☐ *2. Vom merge pe partea carosabilă, cît mai aproape de bordură.*
☐ *3. Vom merge numai pe trotuar.*

ÎNTREBAREA 2: Sînteți în întîrziere, clopoțelul va suna peste 5 minute și pînă la școală mai e de mers o bună bucată de drum. Trebuie să traversați, regulamentar, pe la colțul străzii, lăsînd să treacă întîi vehiculele. Vă asigurați că nu vine nimeni și treceți în fugă ca să «prindeți» clopoțelul. Ați procedat corect?

RĂSPUNSURI:

☐ *1. Da, pentru că nu trecea nici un vehicul în acel moment.*
☐ *2. Da, pentru că se recomandă ca strada să fie traversată cît mai repede.*
☐ *3. Nu, pentru că strada se traversează în pas vioi, nu în fugă.*

STOP IMPRUDENȚEI

CONSECINȚELE NEASIGURĂRII LA TRAVERSARE

Deși li s-a spus — atît acasă, cît și la școală — și, deși știu că ori de cîte ori au de traversat o stradă, primul lucru pe care trebuie să-l facă înainte de-a pune piciorul pe partea carosabilă a acesteia este acela de a se asigura (să se uite, adică, în stînga și în dreapta, să vadă dacă nu cumva se apropie vreun autovehicul în viteză), mai sînt totuși unii copii care, dînd dovadă de o imprudență greu de înțeles și de explicat, ignoră această regulă. Neatenți și grăbiți, crezînd probabil că lor nu li se poate întîmpla nimic, că eventualele autovehicule vor încremeni pe loc la apariția lor în stradă, aceștia se angajează în traversare fără să-și ia binecunoscutele măsuri de siguranță. Și dacă o dată, de două ori, ba chiar și de mai multe ori se-ntîmplă să aibă... noroc și «figura» să le meargă, pînă la urmă tot plătesc, cu prețul sănătății și uneori chiar al vieții, această imprudență. Așa cum s-a-ntîmplat, recent, și cu Mihaela Negrea, din Drăgutești, județul Gorj, care într-una din zile a țîșnit de pe trotuar, din mijlocul unui grup de colegi, pe carosabilul Drumului național nr. 66, cu intenția de a-l traversa. Nu s-a asigurat însă în prealabil, așa cum ar fi trebuit să procedeze, și n-a observat autoatelierul condus de șoferul Marian Cruceru, care se apropia în viteză. Accidentul n-a mai putut fi evitat și Mihaela a ajuns la spital cu un diagnostic grav: traumatism cranio-cerebral acut deschis și fractură de femur stîng.

Nu uitați, dragi cititori! **PRIMA REGULĂ A TRAVERSĂRII CORECTE, FĂRĂ PERICOLE, A DRUMURILOR PUBLICE ESTE ASIGURAREA!**

C. Diaconu

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: Horia Aramă
Desene: Valentin și Liana Tănase

EPISODUL 4

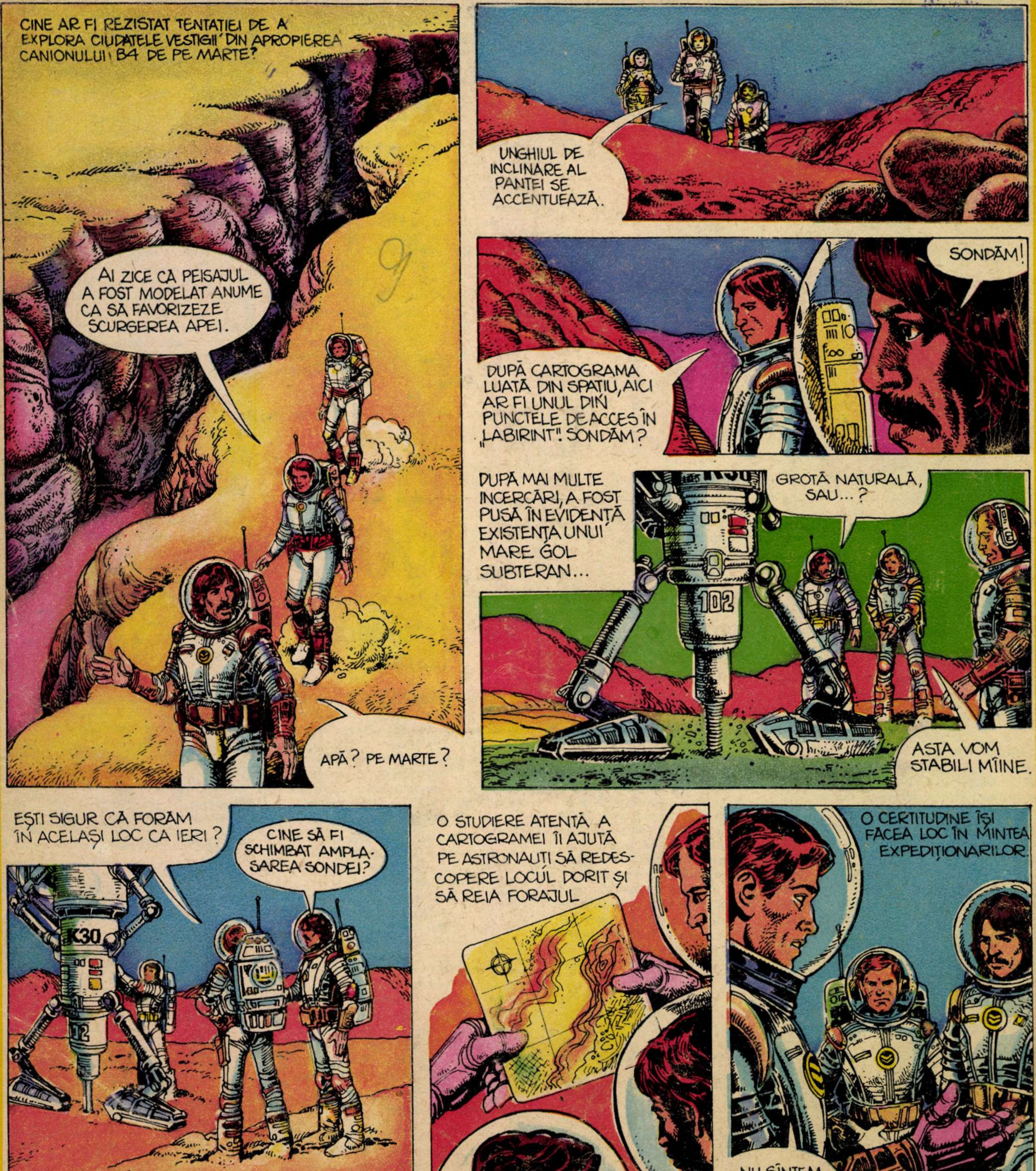
CINE AR FI REZISTAT TENTAȚIEI DE A EXPLORA CIUDATELE VESTIGII DIN APROPIEREA CANIONULUI B4 DE PE MARTE?
AI ZICE CĂ PEISAJUL A FOST MODELAT ANUME CA SĂ FAVORIZEZE SCURGEREA APEI.
APĂ? PE MARTE?
UNGHIUL DE INCLINARE AL PANTEI SE ACCENTUEAZĂ.
SONDĂM!
DUPĂ CARTOGRAMA LUATĂ DIN SPAȚIU, AICI AR FI UNUL DIN PUNCTELE DE ACCES ÎN „LABIRINT". SONDĂM?
DUPĂ MAI MULTE ÎNCERCĂRI, A FOST PUSĂ ÎN EVIDENȚĂ EXISTENȚA UNUI MARE GOL SUBTERAN...
GROTĂ NATURALĂ, SAU...?
102
ASTA VOM STABILI MÎINE.
EȘTI SIGUR CĂ FORĂM ÎN ACELAȘI LOC CA IERI?
CINE SĂ FI SCHIMBAT AMPLASAREA SONDEI?
K30
A DOUA ZI ÎNSĂ GOLUL SUBTERAN DISPĂRUSE. PRETUTINDENI SONDELE DĂDEAU PESTE ROCĂ MASIVĂ
O STUDIERE ATENTĂ A CARTOGRAMEI ÎI AJUTĂ PE ASTRONAUȚI SĂ REDESCOPERE LOCUL DORIT ȘI SĂ REIA FORAJUL
O CERTITUDINE ÎȘI FĂCEA LOC ÎN MINTEA EXPEDIȚIONARILOR.
NU SÎNTEM SINGURI PE MARTE

(Va urma)